XVII. évfolyam 7. szám.

Ára: 1 forint

1961. február 16.

Ludas Matyi

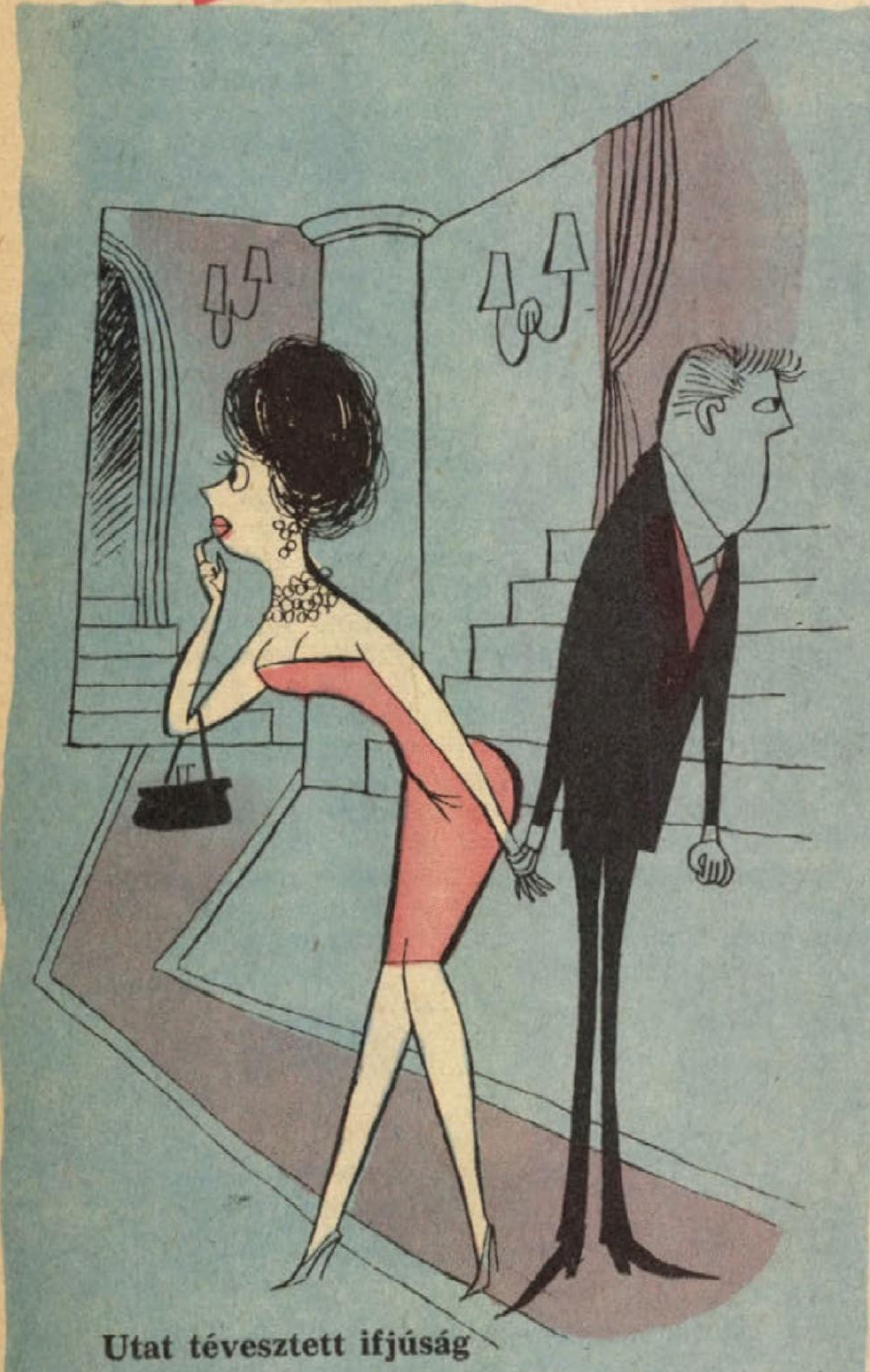

Utat tévesztett ifjúság

– Hol a grill?

Jobb későn, mint soha

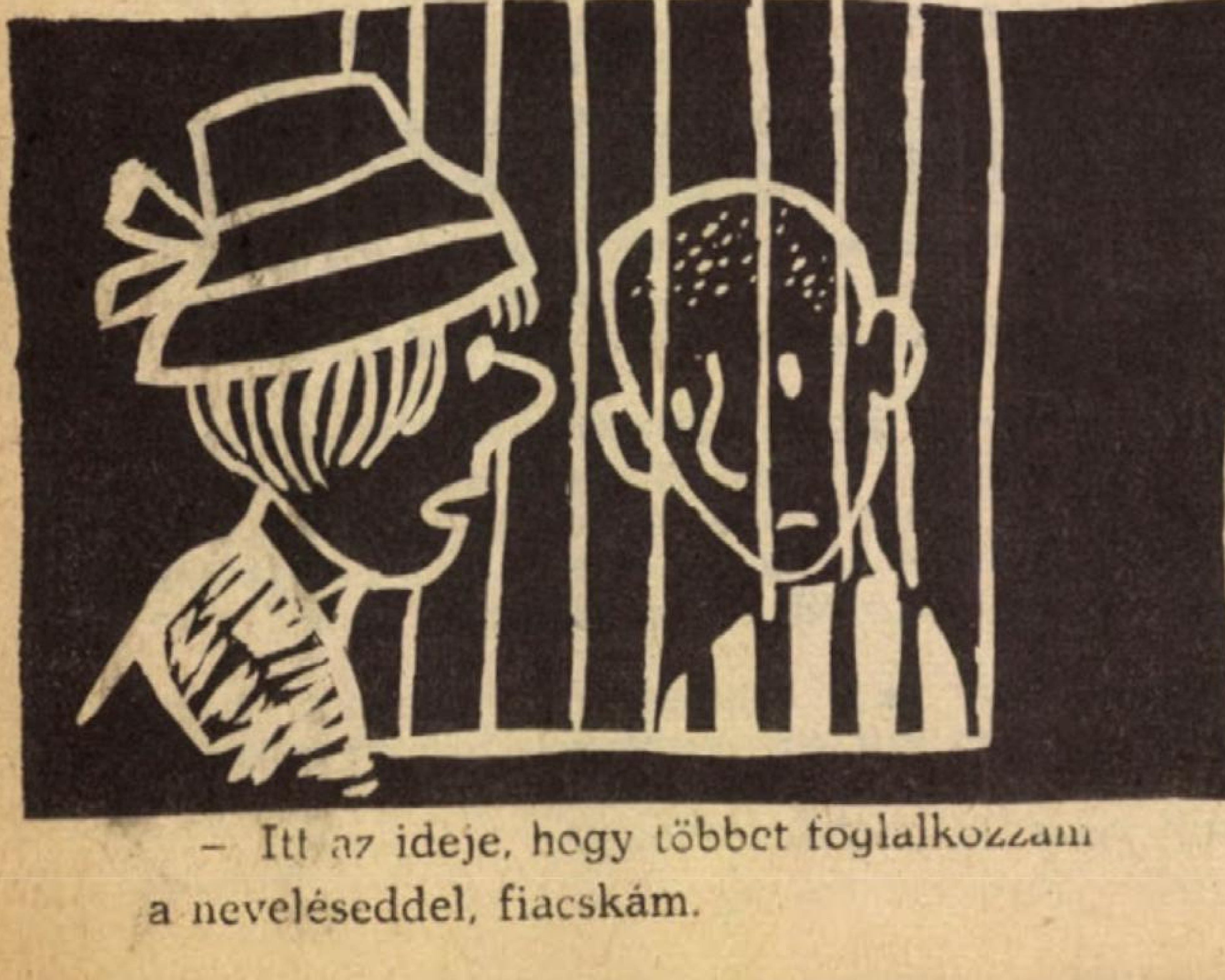

– Itt az ideje, hogy többet foglalkozzam a neveléseddel, fiacskám.

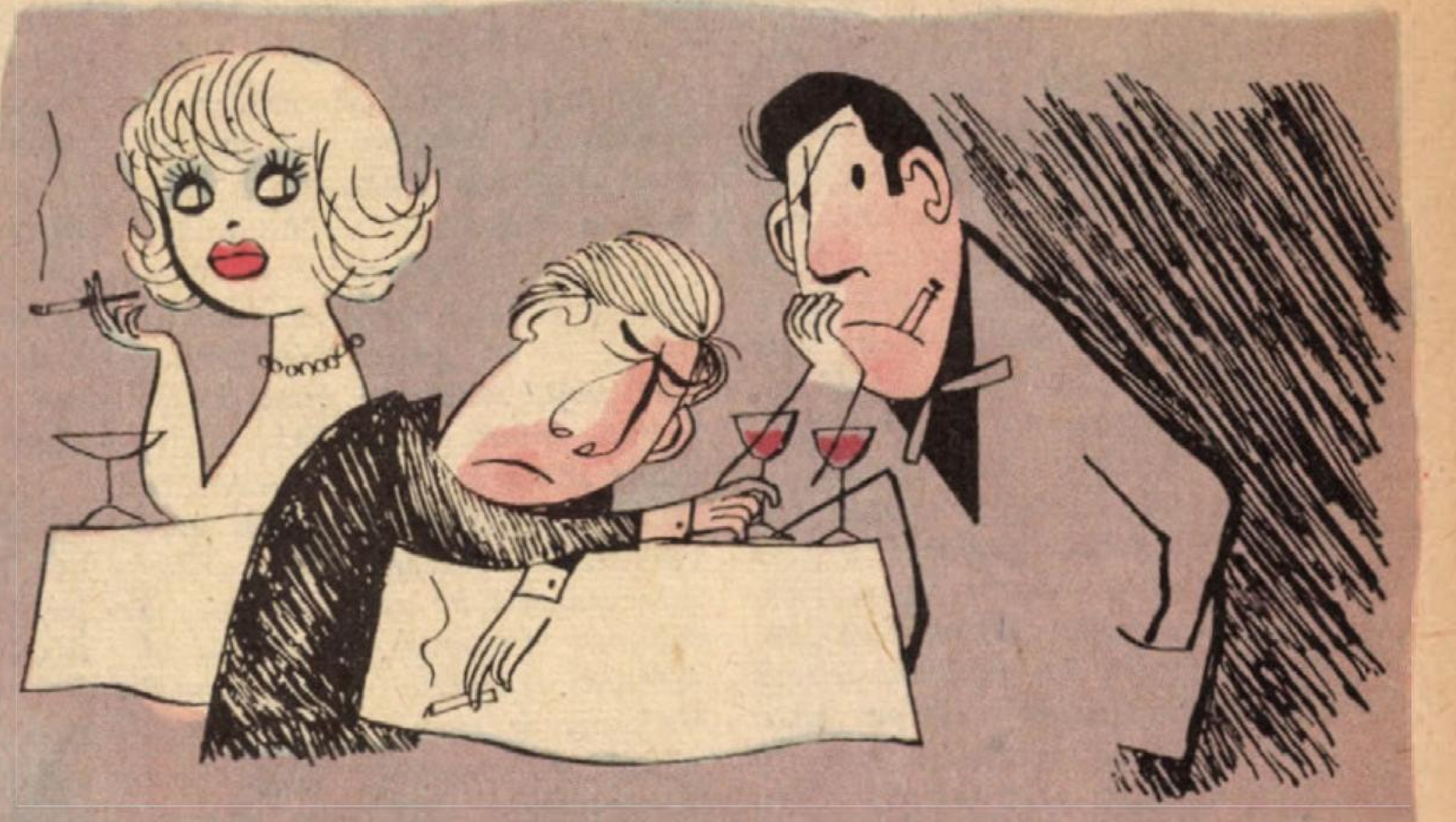

A lelkiismeret szava

– Rémes, hogy mennyire nem fog rajtunk a nevelés!

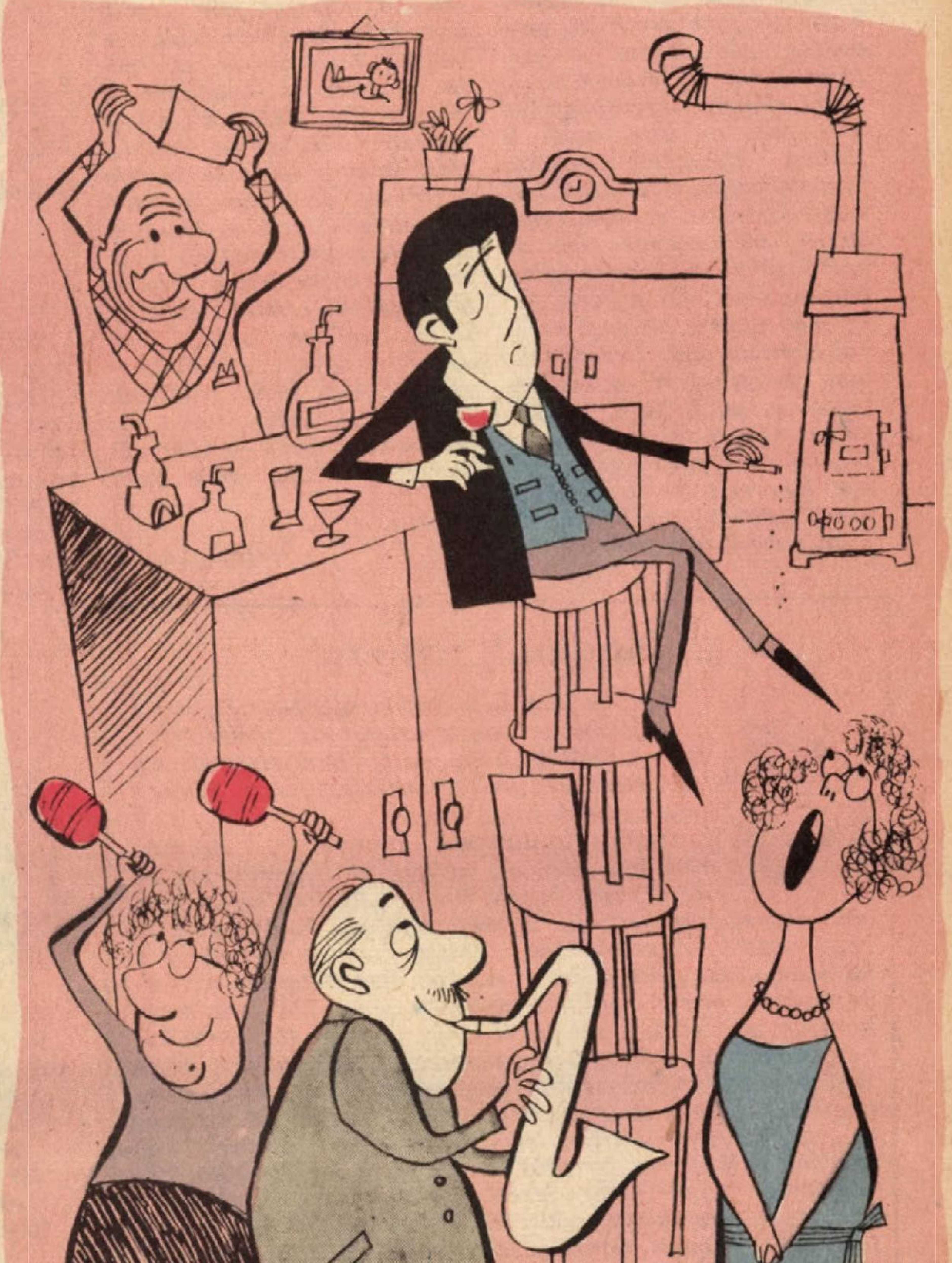

Áldozatkész szülők

– Ha már nem járhat lokálba a gyerek . . .

TAPINTATLANSÁG

– Mi bajod van?

– Rosszul vagyok.

– Én is! Képzeld, már reggel olyan furcsán éreztem magamat. Még nem nyitottam ki a szememet, csupa zöld karikát láttam, pontosabban egy rózsaszínű is volt közöttük, élénk rózsaszínű, a többi zöld volt. Amikor kinyitottam a szememet, forogni kezdett velem a szoba, helyesebben az ágyam forgott az íróasztal körül, méghozzá ellipszis pályán, az íróasztal az ellipszis egyik gyújtópontjában volt, s még azt is megfigyeltem, hogy a fénysugarak elhajlottak. Néha azt éreztem, hogy magam is felemelkedem, a gyomrom mintha fel lett volna fújva, körülbelül úgy, mint egy léggömb. A lépemben valami furcsa viszkető érzés indult meg, de sehogyan sem tudtam megvakarni. No, jól nézek ki, gondoltam, talán lázam is van. Megmértem a lázamat, nem fogod elhinni, negyvenegy három volt, de még ennél is jobban idegesített, amikor megtapogattam a térdemet, és szúró fájdalmat éreztem, mint akinek porcleválása van, de később rájöttem, hogy az epémből sugárzik oda a fájdalom. Ez még semmi, hallgasd csak! Föl akartam ülni, de nem tudtam felegyenesedni a rosszullettől, és attól, hogy valószínűleg kiújult a porckorongsérvem és a savhiányom. Ennek fele se tréfa, gondoltam, nem szoktam nyafogni, de ilyen rosszul még nem voltam, soha életemben! A hajam is bizseregni kezdett, s amikor meg akartam vakarni a fejemet, a kulcscsontomban hasító fájdalmat éreztem. Hát nem kiújult a régi ficamom? És az egész olyan rossz közérzettel járt, hogy már arra gondoltam, orvost hívatok, de akkor hirtelen elfelejtettem az orvosom nevét, vagyis a rosszullét már emlékezetkieséssel járt. Közben nagyokat prüszköltem, a torkom is kapart, szentül meg voltam győződve, hogy ázsiai influenzám van, ez most járvány, és nagyon alattomos. Alig tudtam felöltözni, borotválkozás közben kétszer is megvágtam magamat, a vérveszteség nagyon legyengített, alig állok a lábamon. Hopp, azt el is felejtettem mondani, hogy olyan lúdtalp rohamot kaptam, amilyen már régóta nem volt. Ez olyan fájdalommal jár, hogy akárki nem tudja elviselni. A gyomrom is annyira fájt, hogy csak a legnagyobb hősiességgel tudtam megebédelni. Ródlizás közben is olyan, de olyan nyomott hangulatban voltam, idegesített, hogy mitől vagyok ilyen rosszul, mindenkinek feltűnt, hogy milyen rosszul nézek ki. Látod, milyen sápadt vagyok? . . . ugye? . . . tessék? . . . nem figyelsz rám? . . . Nahát, elájult! Tapintatlan fráter! Azt érném meg, hogy egyszer végighallgatná más ember baját is!

Feleki László

*a*p*r*ó*d*o*l*g*o*k*

Irodalomtörténeti érdekesség!

Ismeretlen Karinthy-humoreszket fedeztem fel!

Az ismeretlen Karinthy-humoreszket „Az egész város beszéli" című humoreszk-gyűjtemény második kötetében fedeztem fel. Címe: „Kedves Hajnalka kisasszony" (365. oldal).

Büszke vagyok a felfedezésemre. Eddig még egyetlen Ibsen-kötetben sem volt benne ez a Karinthy-írás. A Meyer-féle német nyelvű Schiller-sorozatban sem szerepel.

Bizonyos vagyok benne, hogy ebben a Karinthy humoreszk-gyűjteményben több más ismeretlen Karinthy-humoreszk is lappang, csak fel kell fedezni őket.

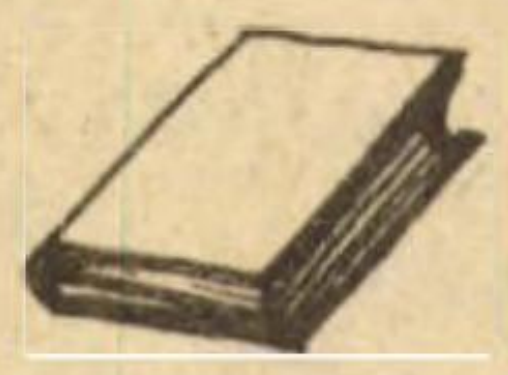

Rájöttem, hogy mi az a tőkekoncentráció.

Ha egy nőorvos elvesz feleségül egy fogorvosnőt.

Nyelvünk egyre előkelőbb lesz.

Régen a város külső részét külteleknek nevezték, aztán külvárosnak, most peremvárosnak.

A kültelki csibészből külvárosi jassz, majd peremvárosi huligán lett.

Hiába, fejlődünk!

A villamoson hallottam az alábbi párbeszédet:

— Láttad a „Találkozás az ördöggel"-t?

— Láttam.

— Mit szólsz hozzá? Fantasztikus, nem?

— Fantasztikus! Miből tudott ez a Tazieff két évig utazgatni egyik tűzhányóról a másikra?!

Midőn Attila, hun király meghalt, hű szolgái azon tanakodtak, hova rejtsék el a három koporsót, de úgy, hogy azt soha emberfia meg ne találhassa.

Sokáig törték a fejüket, de semmi okosat nem tudtak kitalálni. Egy napon aztán jelentkezett náluk a MOKÉP megbízottja, aki a következő tanácsot adta:

— Feleim! Attila hármas koporsóját a következőképpen lehet elrejteni, eltüntetni. Egy hétig legyen a hármas koporsó a Tiszában délelőtt, a másik héten a Dunában délután. A következő héten, hétfőn, kedden, szerdán a Körösben délelőtt, a Berettyóban délután, csütörtöktől vasárnapig a Berettyóban délelőtt és a Körösben délután . . . És így tovább, és így tovább.

A tanácsot megfogadták. Azóta se tudja senki, hol van Attila eltemetve . . .

(mikes)

Jósoljunk csínján

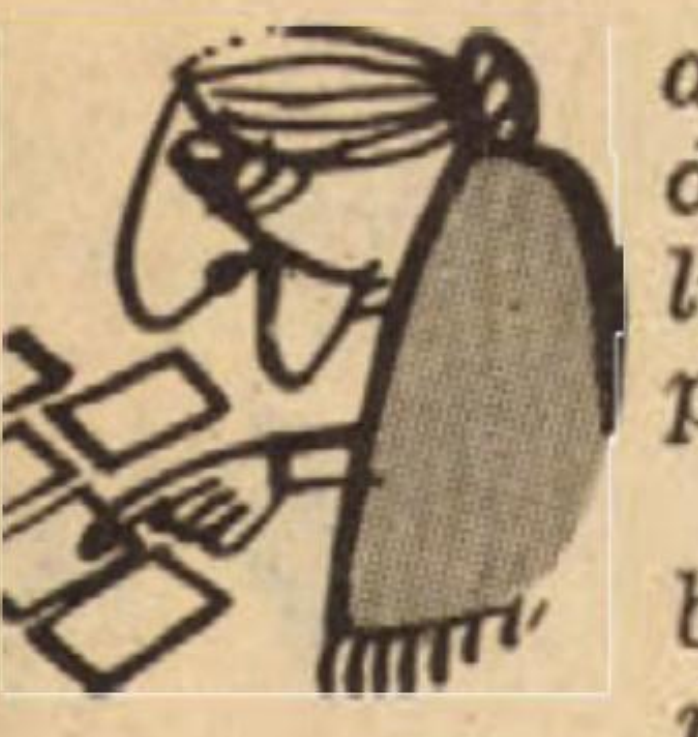

Nem tudom, más ember miként vélekedik a lapjainkban egyre szaporodó jóslatokról, de azt tudom, hogy én jobban irtózom tőlük, mint Franco a szocializmustól. Rögtön példázom is, hogy miért.

Egyik napilapunk február 5-i számában azt jósolta nekem és a többi, lakást váró társaimnak, hogy: „A Váci út és Sziget utca sarkán jövő év végére megépül Budapest első vegyesháza". A szemfüles tudósító jóslata szerint ez a nyolcemeletes palota azért lesz az első vegyesháza Budapestnek, mert: egyik szárnyán 14 darab kétszoba összkomfortos lakást, a másik szárnyon pedig 430 személyt befogadó összkomfortos munkásszállót építenek. Szerintem ebből a kétlakiságból megszülethet ugyan egy vegyesház, de hogy ez lenne Budapesten az első, azt kétlem.

„Az épületben kitűnő légtechnikai berendezések biztosítják a kellemes levegőt. Az egyes helyiségekben páraelszívó szellőző-berendezést szerelnek fel. A mosdókban, zuhanyozókban ködtelenítő szűri a levegőt. Lesz távfűtés, lesznek személyszállító, ételszállító, és — szemétszállító liftek" stb., stb.

Szóval a jóslat szerint lesz itt minden, de minden, ami csak szemnek, szájnak ingere, és ami egy ilyen vegyesházba belejósolható. Ez a sok jó meg az a sok jó, amiket még fel sem soroltam, eszembe juttatja, hogy annak idején az óbudai kísérleti lakóházak összkomfortjait jósolták meg ekként.

Tessék csak megkérdezni most az ottani új házak új lakóit, hogy mi lett a „lesz"-ből? . . .

Bernáth Ede

Nászút végkimerülésig

MINDEN JEGY ELKELT

A harmincas években készült az a filmvígjáték, amely tulajdonképpen az akkori IBUSZ és a fasiszta Lloyd Triestina hajózási vállalat közös reklámfilmje volt. Persze ezt a reklámot fordulatos, vidám történetbe bújtatták. A nézők pipogya férfit (Kabos Gyula), harcias menyasszonyt, szerelmes párt, tengert, hajót és olasz tájakat láthattak. Tucatfilm volt, és amikor közel harminc évvel ezelőtt bemutatták, nagyon mérsékelt sikert aratott. Címe ez volt: „Nászút féláron".

Nos, a Filmmúzeum ezt a filmet, Kabos Gyula filmjeiből összeállított jelenetekkel együtt néhány hónappal ezelőtt bemutatta, és azóta — egy heti kihagyással — folyton vetíti.

A „Nászút féláron" jegyei egész áron mindig elkelnek, mert a közönség egy rétege szívesen álmodja vissza azokat az időket, amikor munkanélküliség volt, „havi 200 fix-szel az ember könnyen viccel" és a hivatalnok nem merte bevallani a félelmetes főnöknek, hogy megnősült.

Szerintünk nem az a Filmmúzeum feladata, hogy hónapokig vetítsen szirupos giccseket, hanem művészi élményt adjon a régi jó filmekből.

És nem nászutat, végkimerülésig.

(—i)

A huligán

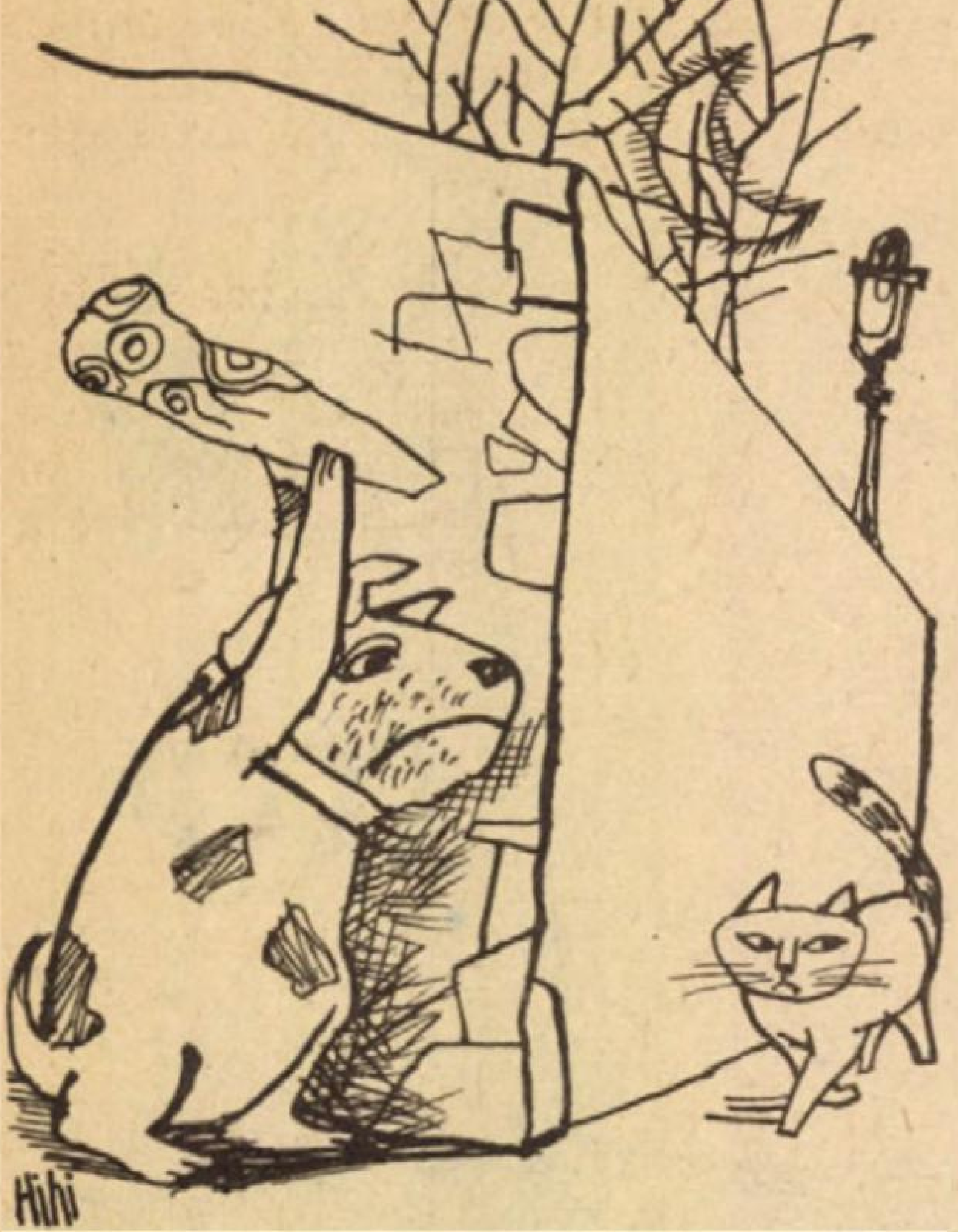

Jön a zsebtelefon

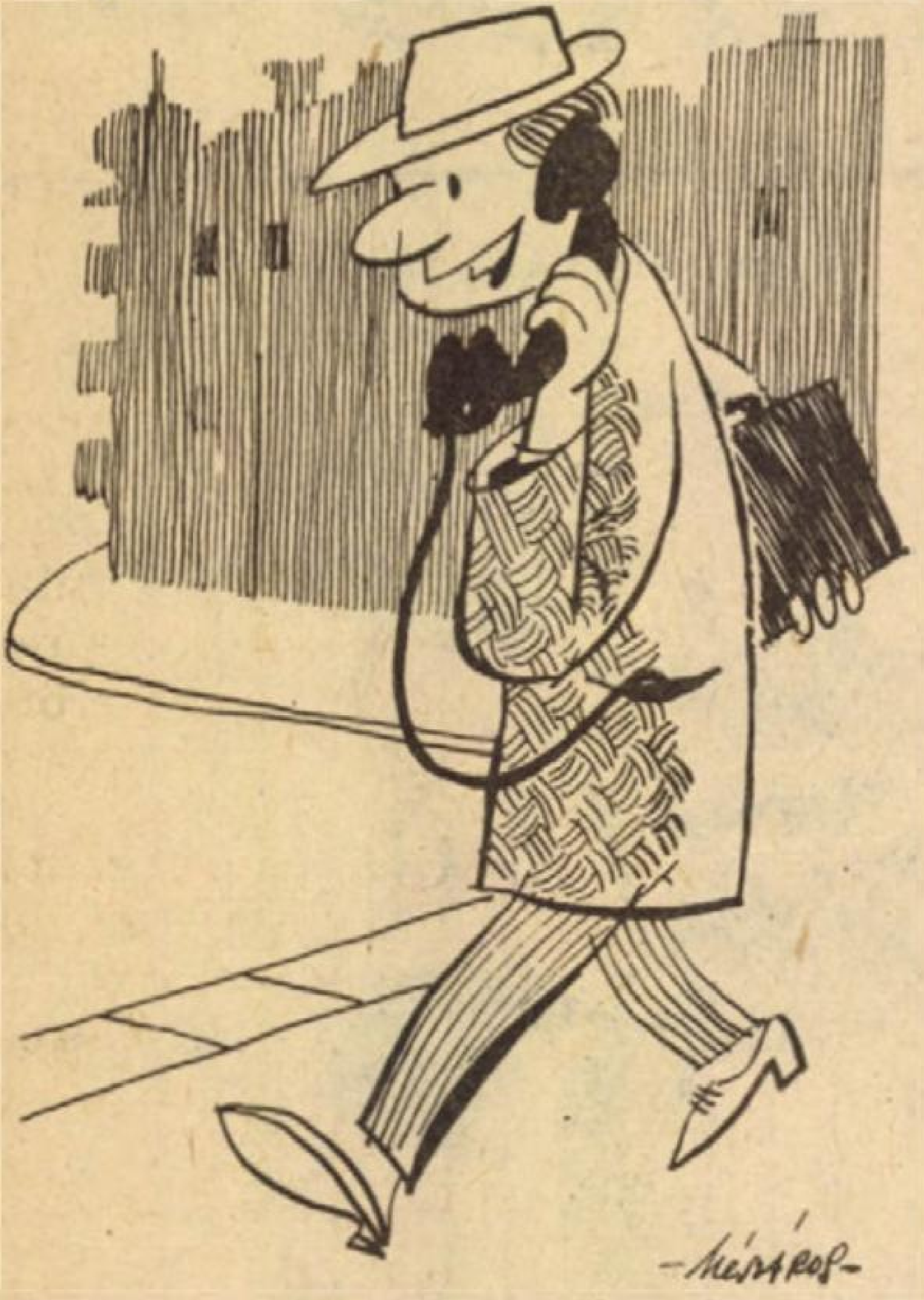

– Sajnálom, házon kívül vagyok!

Üzenet az űrbe

Kaján Tibor rajza

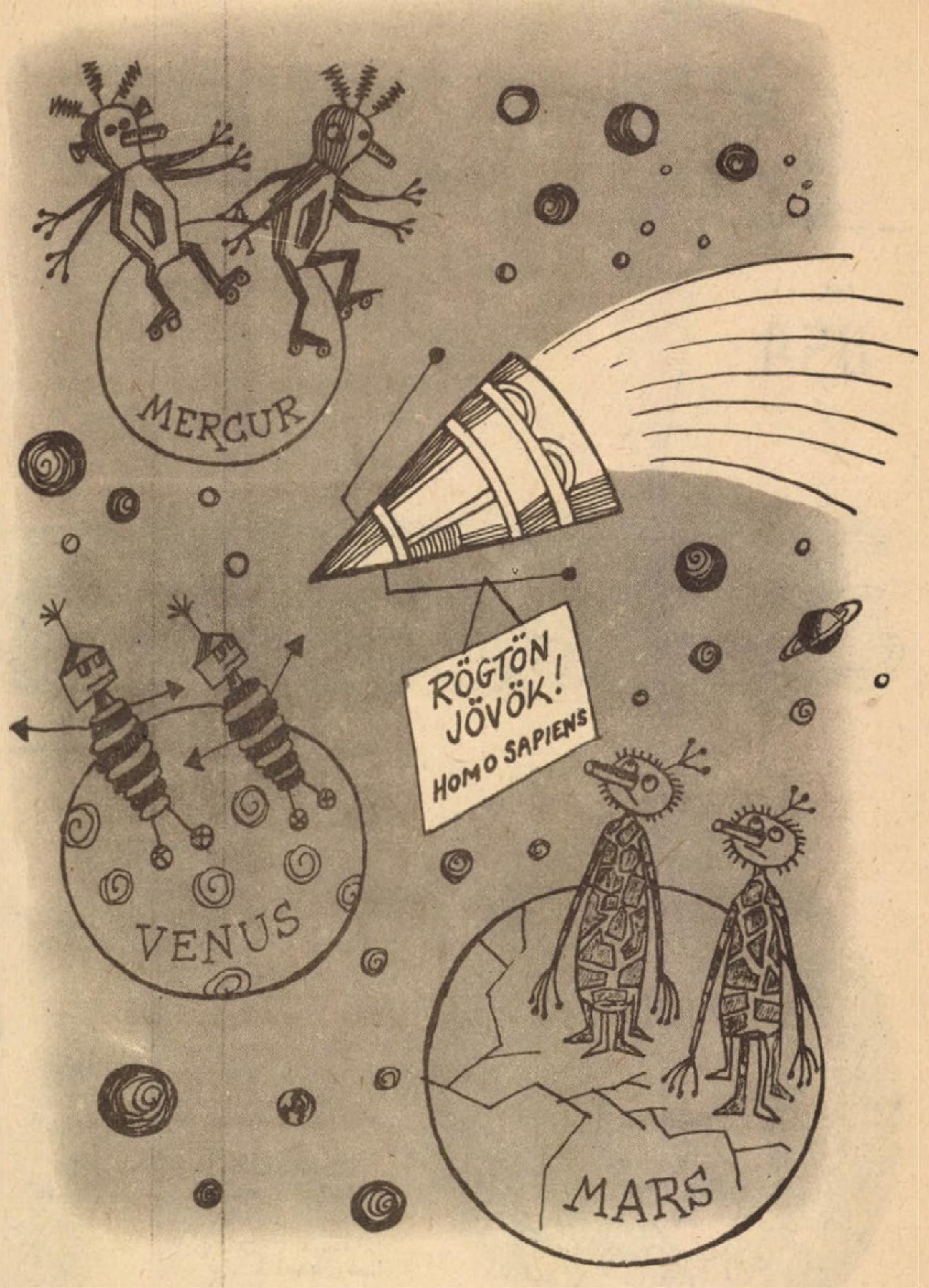
MERCUR
RÖGTÖN JÖVÖK! HOMO SAPIENS
VENUS
MARS

Könnyelmű családfő

Toncz Tibor rajza

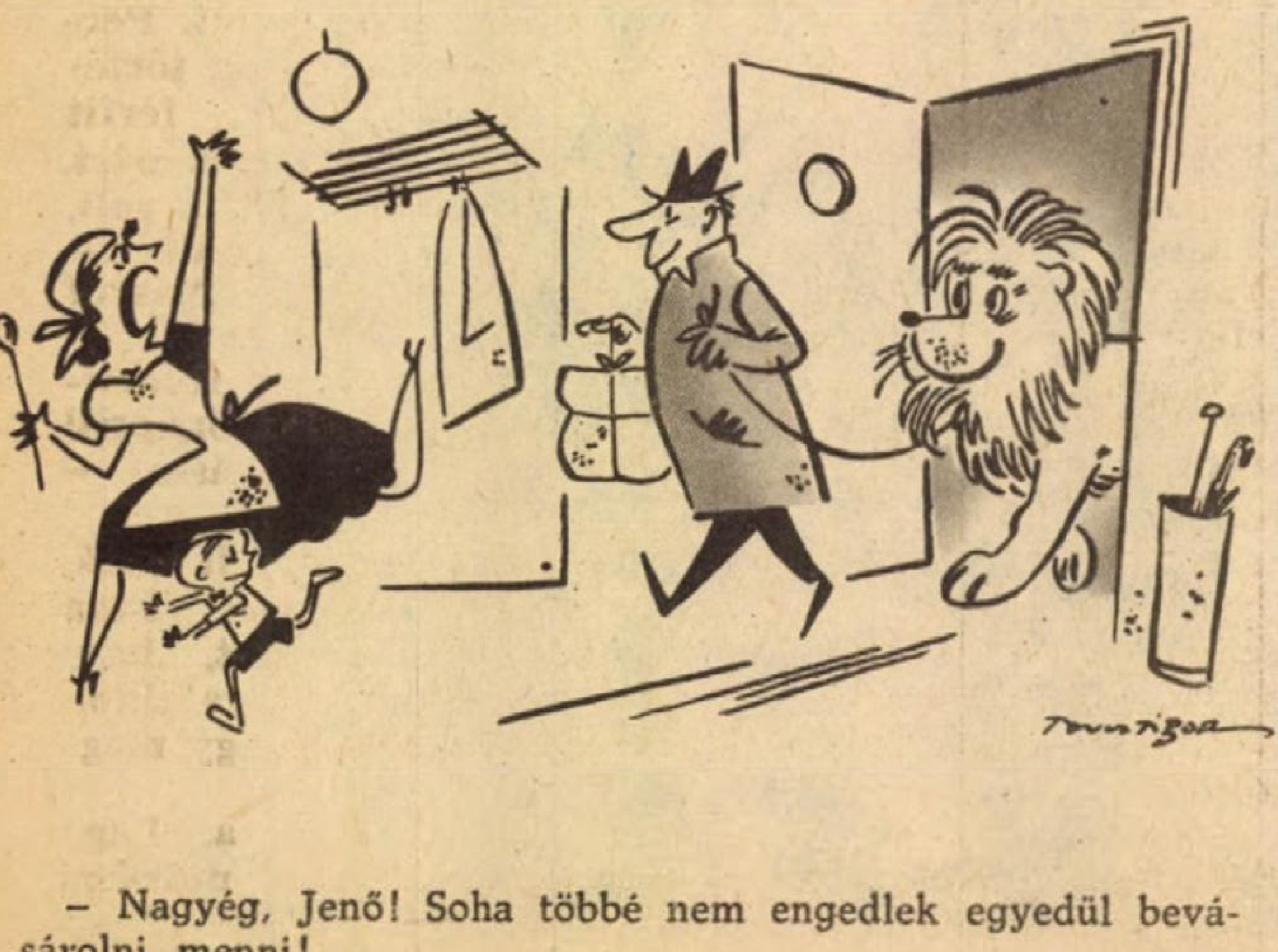
Toncz Tibor

– Nagyég, Jenő! Soha többé nem engedlek egyedül bevásárolni menni!...

Jégkorong egyéni bajnokság

Várnai György rajza

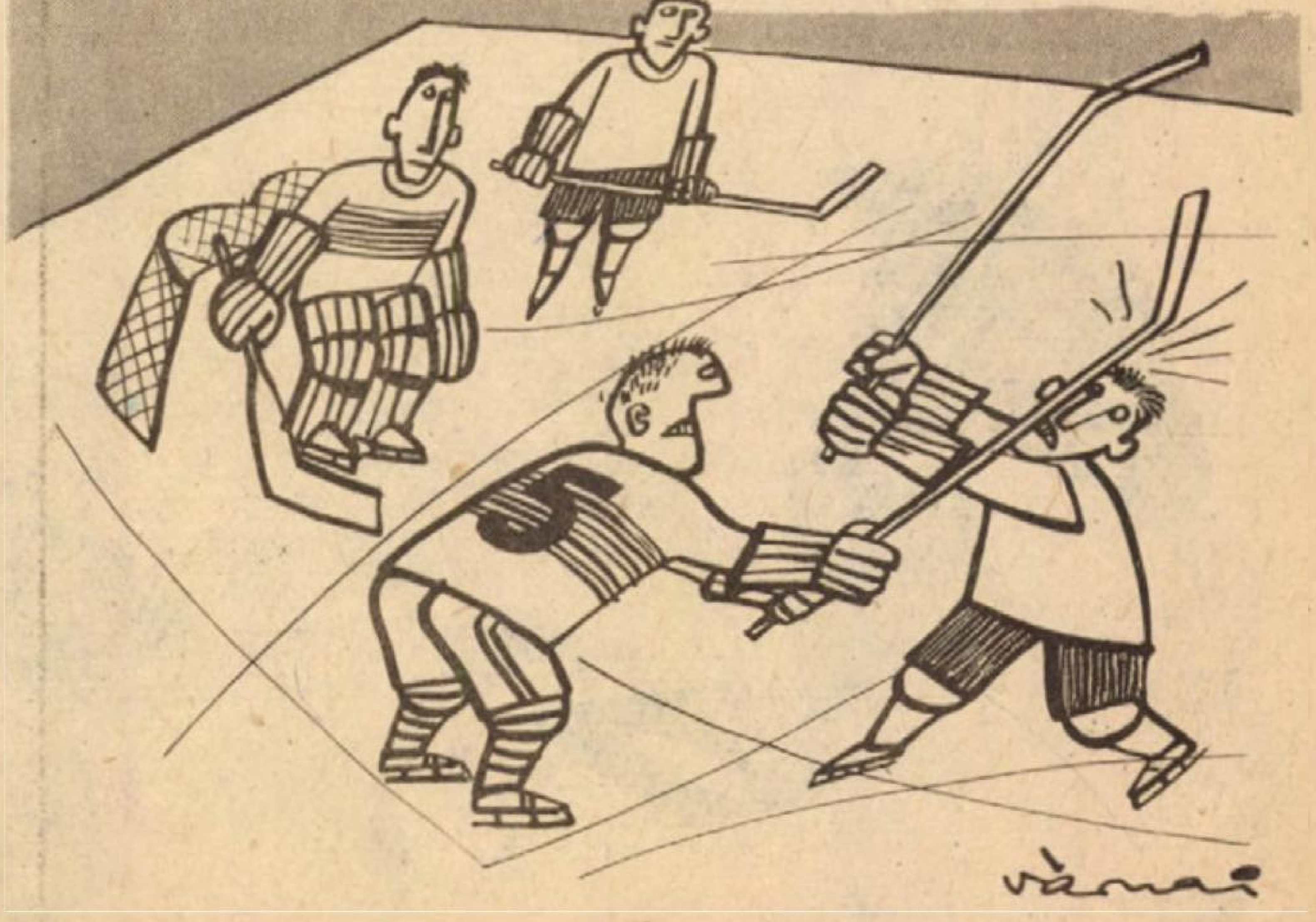

Hídépítés

Kaján Tibor rajza

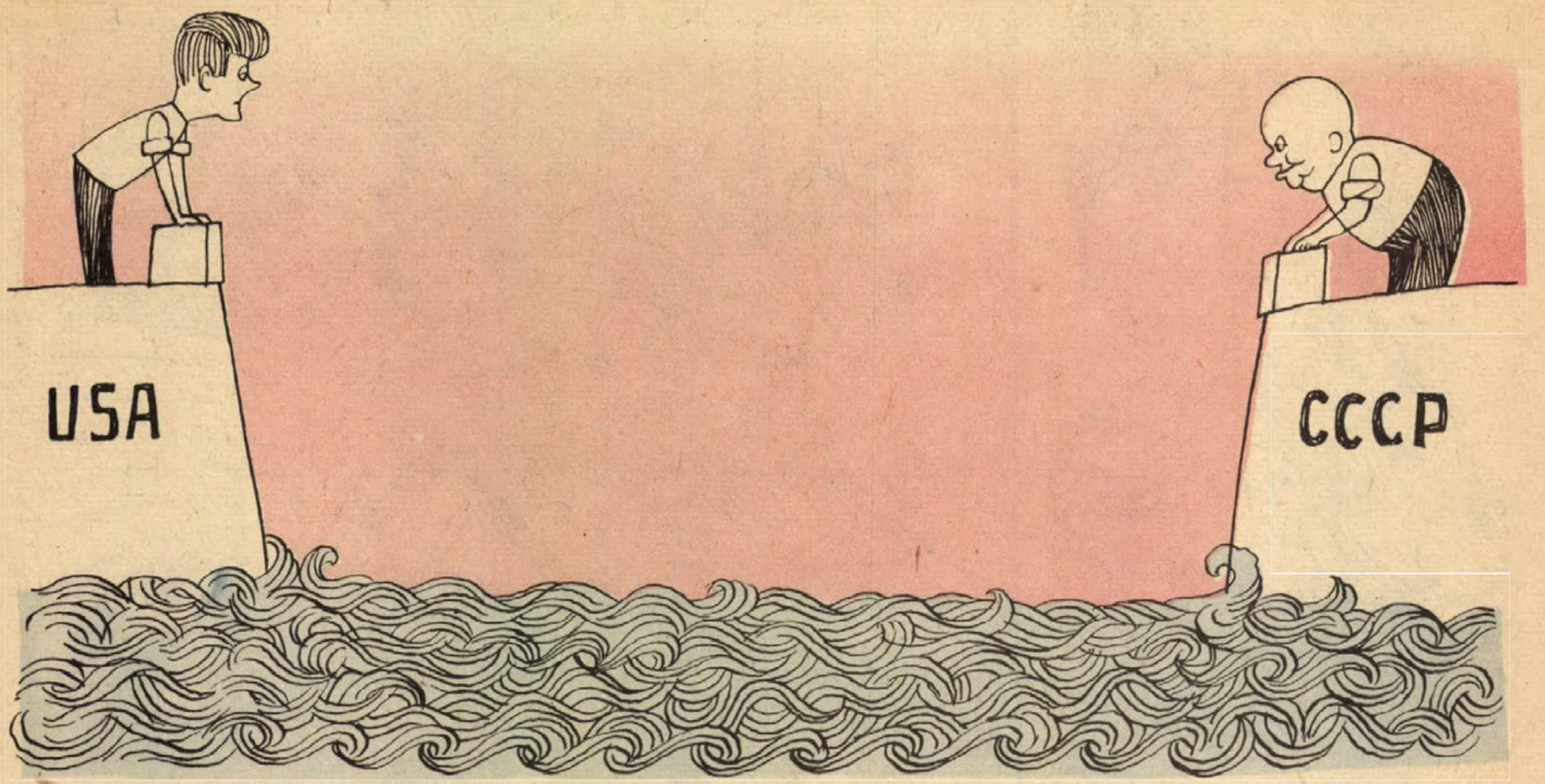

– Az alapkövet letettük!

Új seprő jól seper?

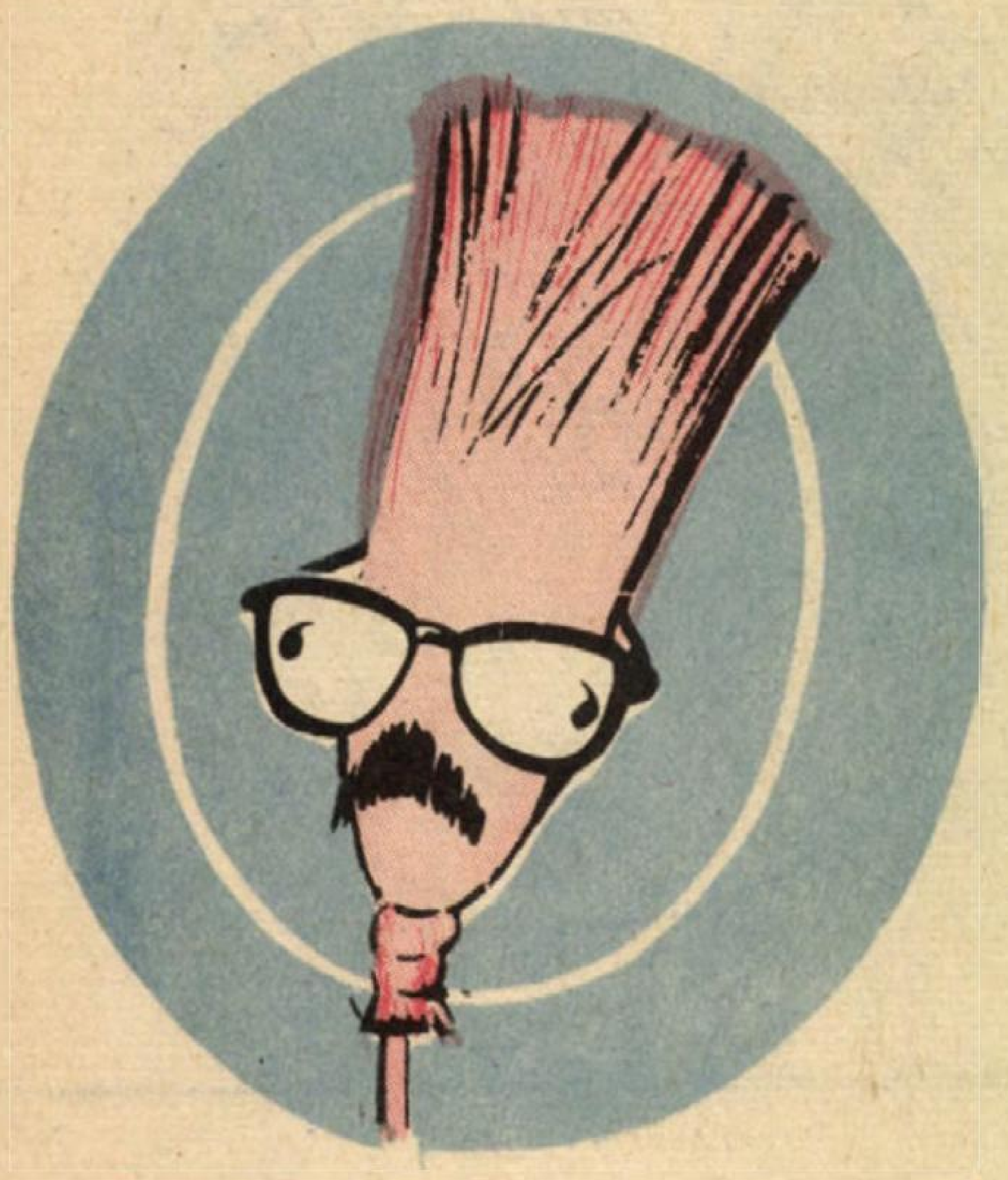

Quadros, az új brazíliai elnök, ezzel a plakáttal ígérte meg a választóknak, hogy kisöpri a bürokráciát és a korrupciót.

Lakáscsere után

Mészáros András rajza

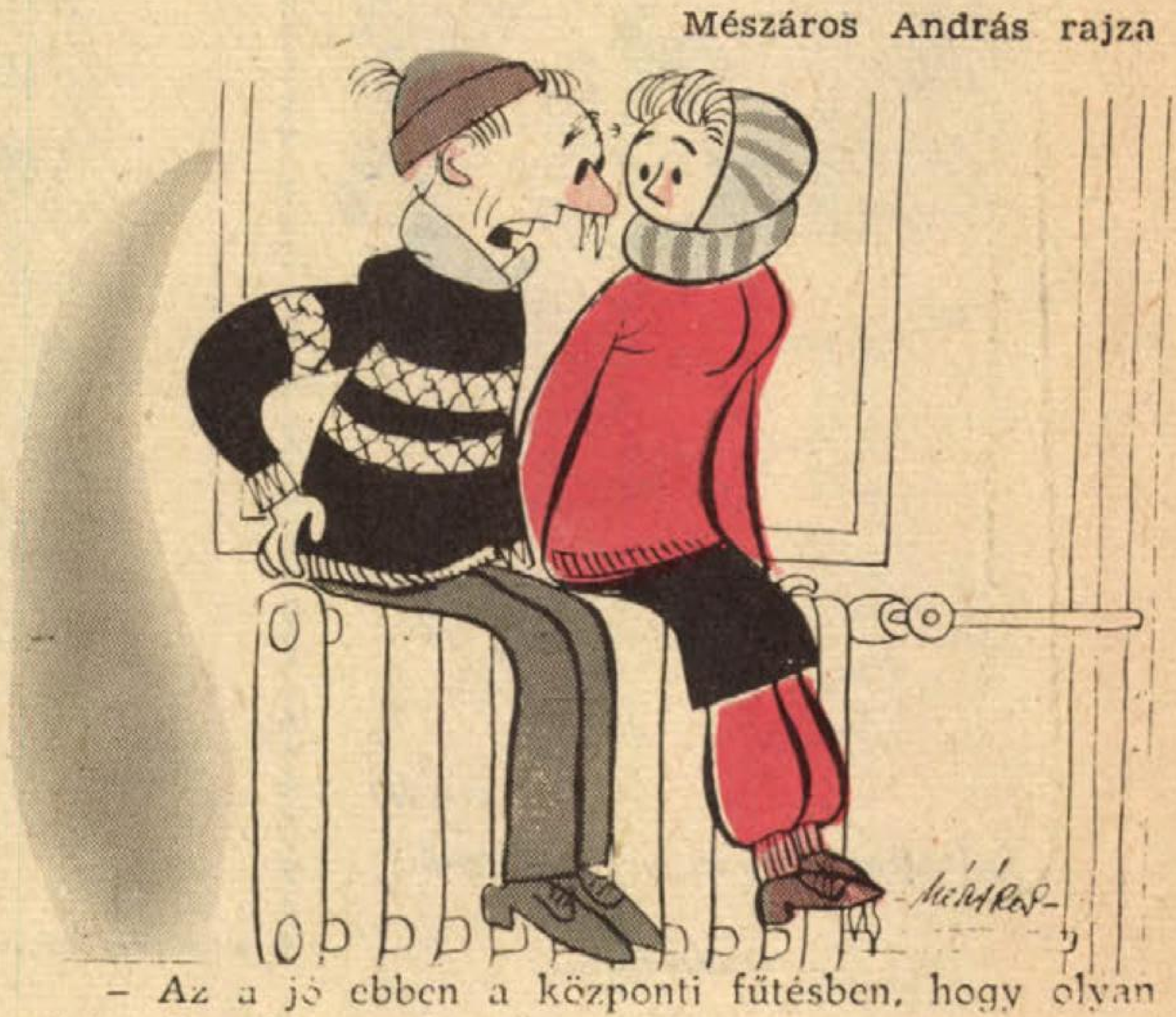

– Az a jó ebben a központi fűtésben, hogy olyan kényelmes!

TSZ-elnök lett az asszony

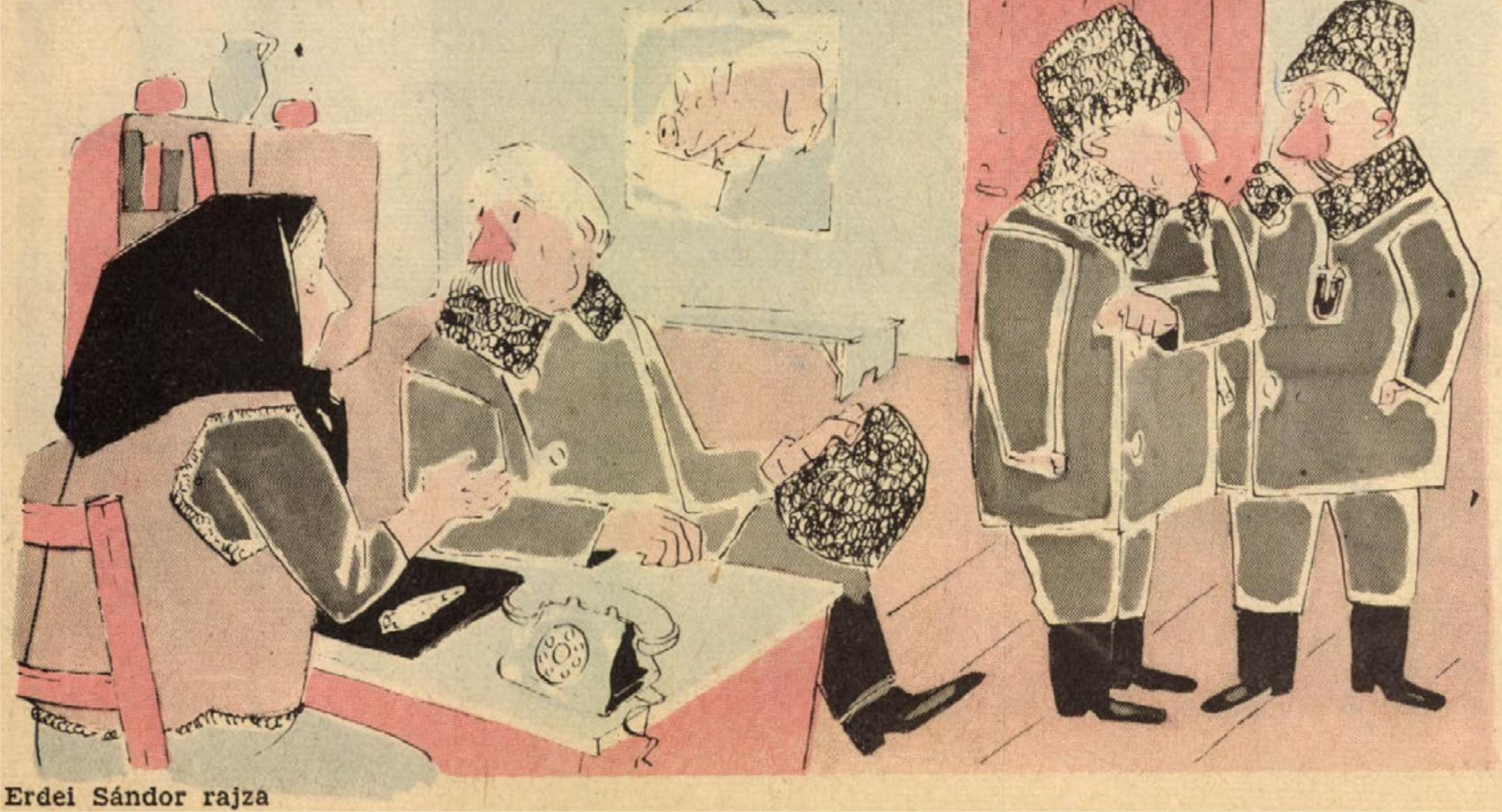

– Szólj már a feleségemnek, János, fogatos szeretnék lenni . . .

Erdei Sándor rajza

Srácok

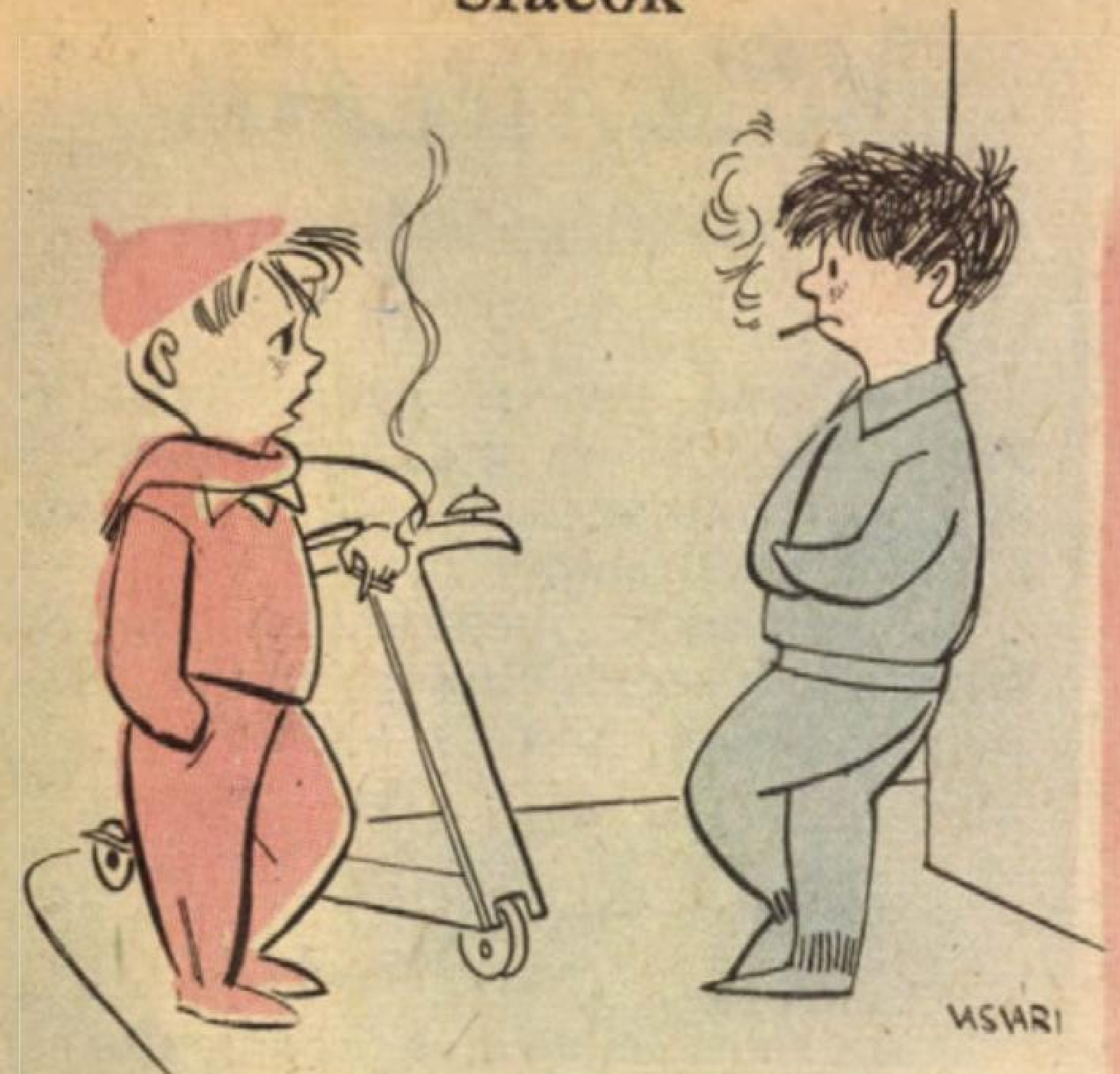

– Mit szólsz, hogy romlott a cigaretta minősége? . . .

Új szputnyik

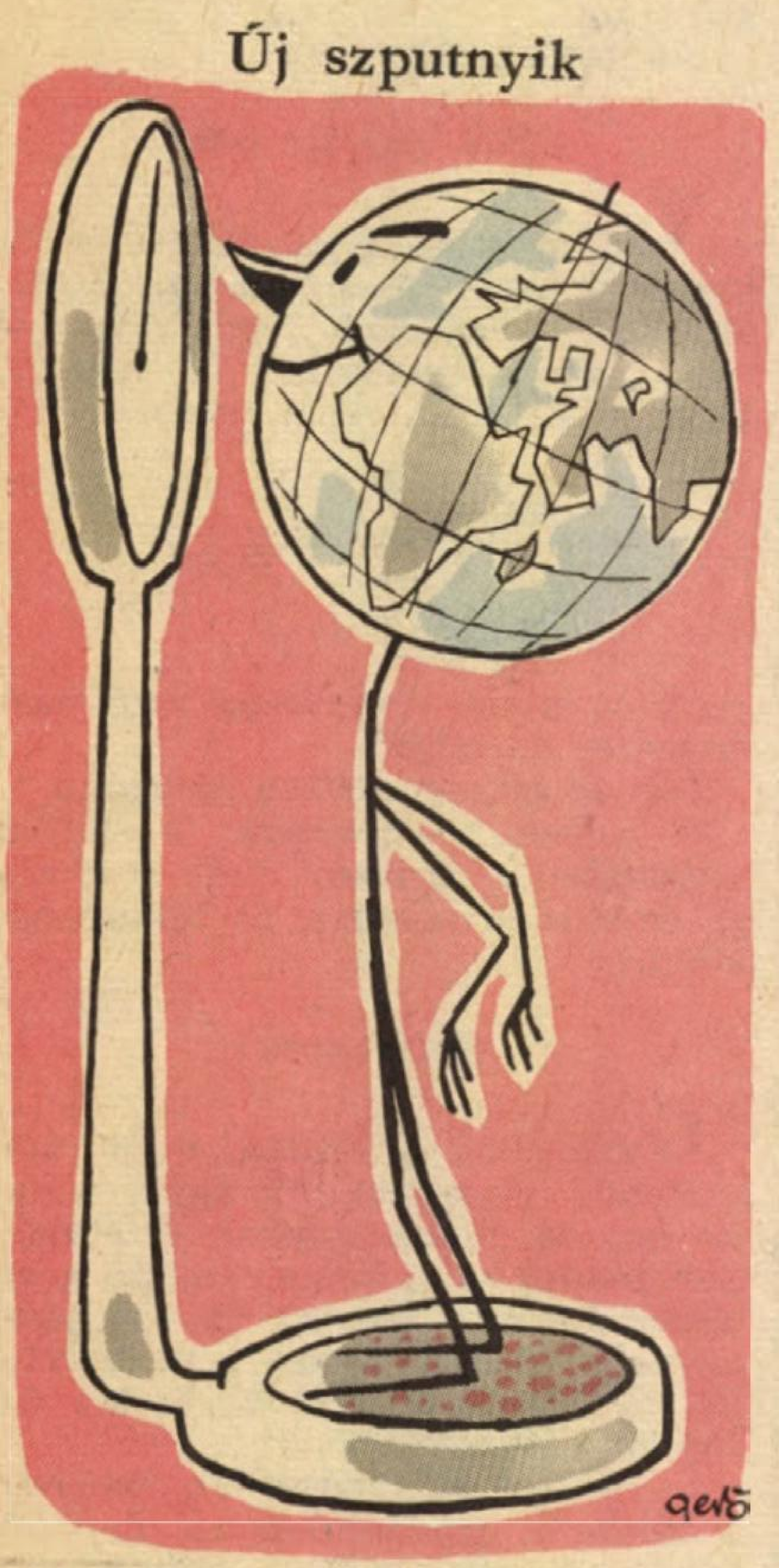

A Föld: Megint fogytam hat és fél tonnát!

Falusi esték

Várnai György rajza

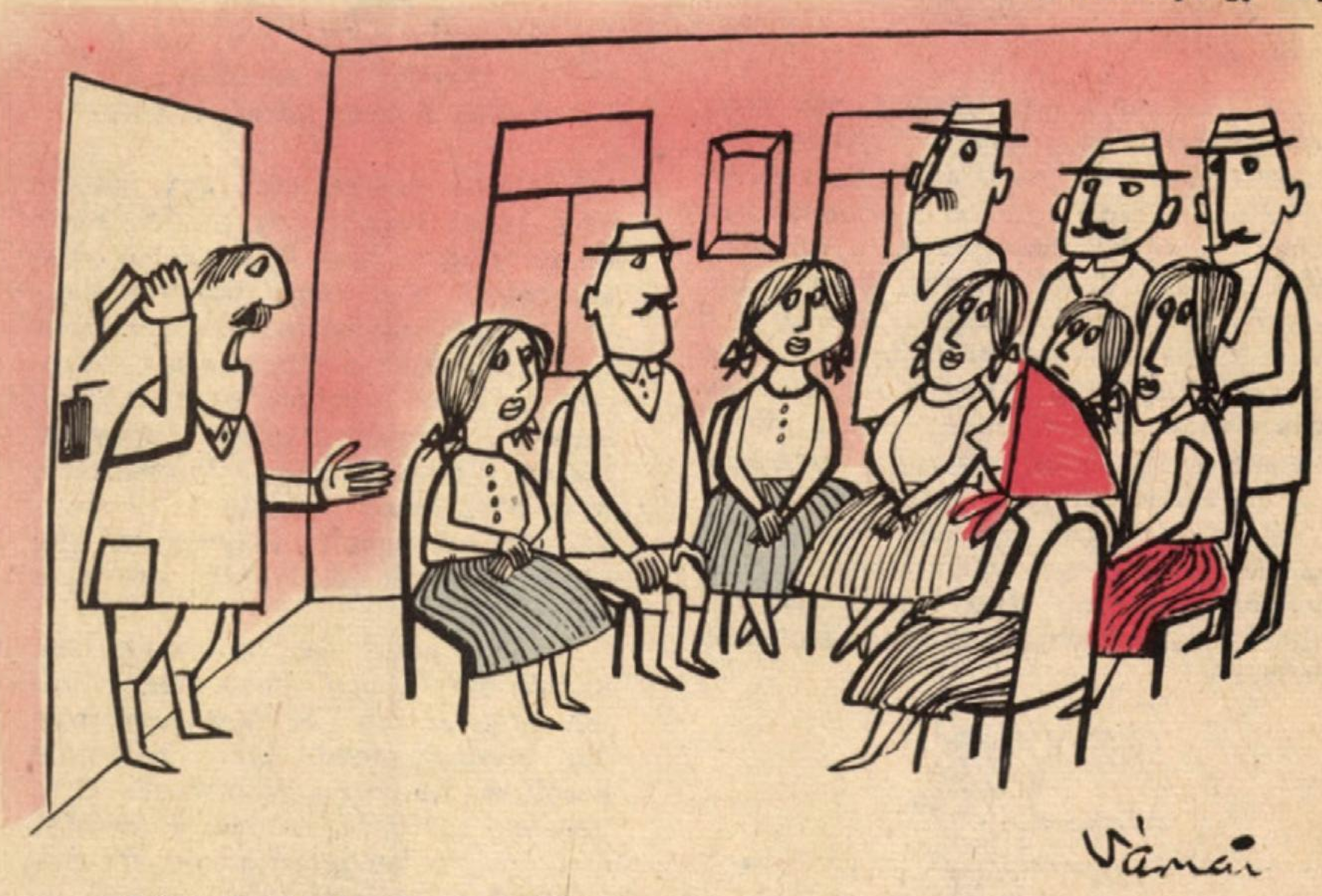

– Látjátok, ha betakarítottuk volna a kukoricát, most milyen kedélyesen morzsolhatnánk . . . !

Új ház

Toncz Tibor rajza

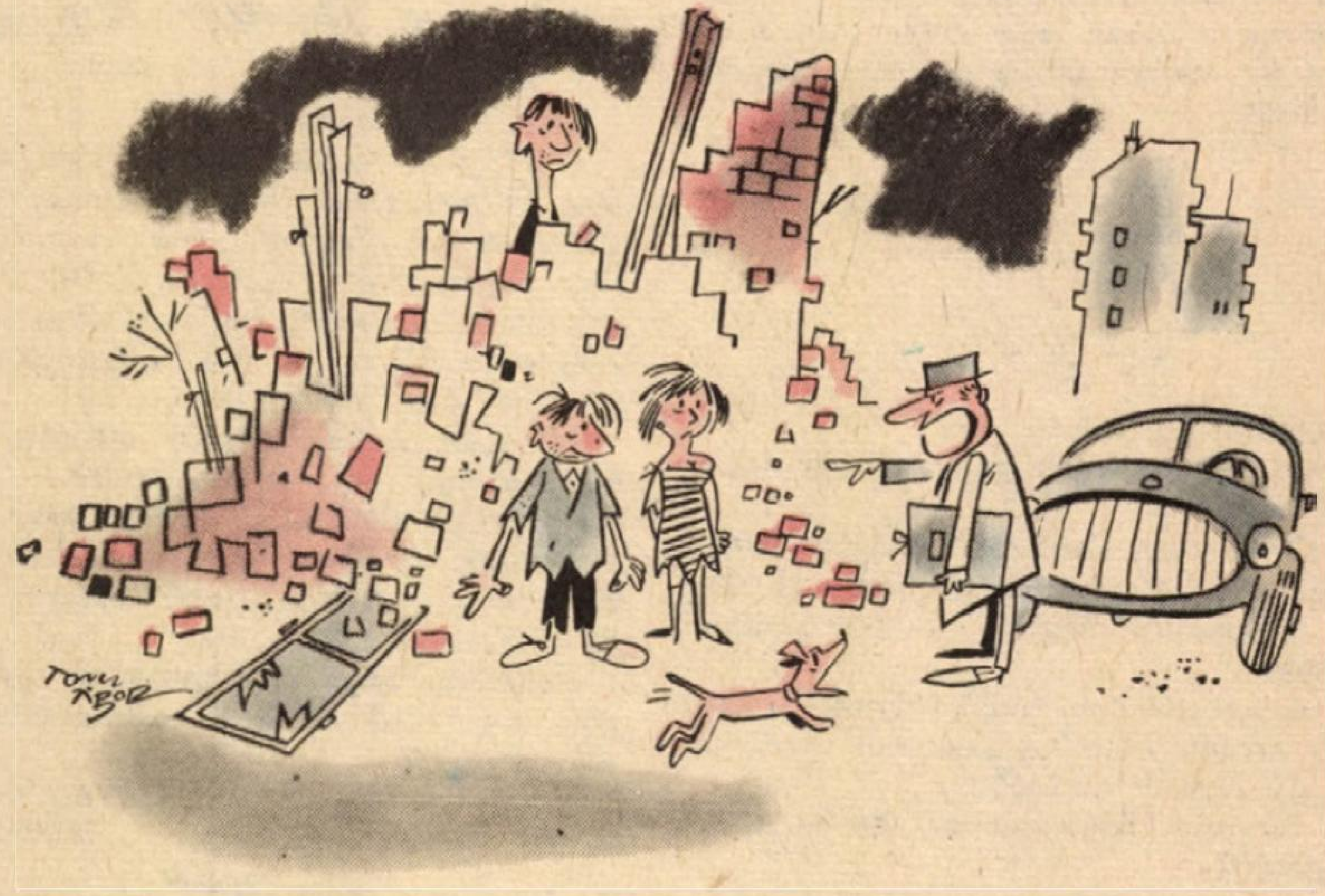
Toncz Tibor

– Nem megmondtam maguknak, hogy fregolit nem szabad felszerelni?

Jucika jelmezbálon

Pusztai Pál rajza

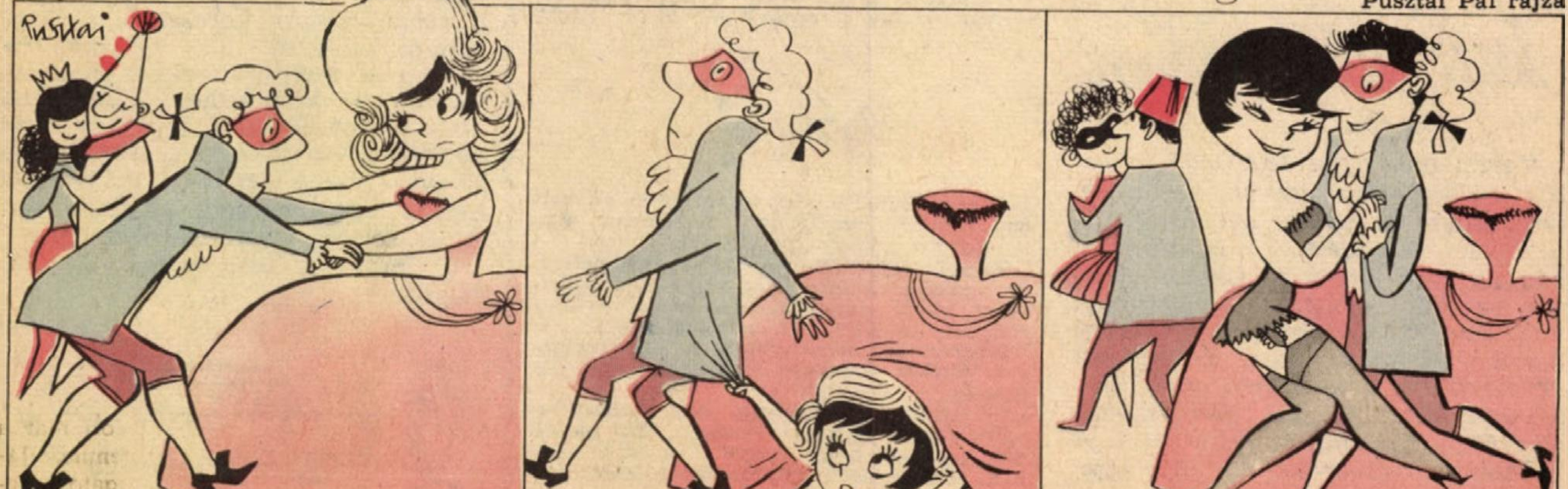

Pesti tudósítónktól

Az Autóbuszüzem propaganda-osztályán elmondhatják, hogy „Idejében szóltunk!” Több autóbuszon láttuk a kedvcsináló plakátot: *„Járjon nyáron is moziba!”* A plakát hangulatos, nyári levegőjű alkotás, s azt mutatja, hogy a fullasztó kánikulában milyen kellemes a mozi hűvös nézőtere. Az embernek szinte fagylaltra szottyan a kedve a plakát láttára. Hogy közben éppen piroslό füllel olvassa a hójelentést s a zajló Duna állását, az tulajdonképpen mellékes.

Hiába ródliznak, sielnek, dideregnek az emberek, a nyár előbb-utóbb könyörtelenül beköszönt, ahogy azt a fent említett, jövőbe mutató plakát is tudatosítja bennünk.

Bizonyára minden antialkoholista megnyugvással vette tudomásul, hogy a cukrászdák többé nem árusíthatnak szeszes italt. Vége minden duhajkodásnak a cukrászdákban, garázda részegek nem rúgják ki többé a cukrászdák oldalát.

Ha viszont a cukrászdákban eltiltják a szeszes italokat, úgy helyes lenne eltiltani az italboltokban a gesztenyepüré árusítását.

Irodalmi legenda:

Jonathan Swiftnek gratulál egy ismerőse:

– Olvastam a Gulliver utazásait! Nagyszerűen mulattam. Valami pompás! Meg kell pukkadni! Tudja, amikor például Liliputban . . .

A nevetéstől nem tudta folytatni. Majd piros arccal, könnyes szemmel, kedélyesen így fordult az íróhoz:

– Mondja, hogy jut az eszébe ennyi marhaság?

f. l.

Álló pénztáros

Valamelyik újért lelkesedő tervező, valószínűleg annak hatására, hogy egyes buszokon bevezették az ülőkalauz-rendszert, elhatározta, hogy ő meg egyes boltokban bevezeti az álló pénztáros-rendszert. A terv szerint elkészült, betonalapon nyugvó, gyönyörű szép, csempézett pénztárfülke, amelyikben csak állva lehet a pénzt kezelni, mert szűkre sikerült, a Thököly út 151/c-ben levő vadonatúj Közért-boltban díjmentesen megtekinthető.

Miért beteg az apu?

(47 832. hozzászólás az Esti Hírlap körkérdéséhez)

Én, Kiss Pistike, csak egy hároméves kisfiú vagyok, de tudom, hogy miért beteg az apu. Azért, mert idült alkoholista. Nem tudja, hogy az alkohol túlzott fogyasztása tönkreteszi a szívet, a máját, a lépet és a bárzsingot. Az lenne a helyes, ha mi, hároméves felvilágosítanánk apáinkat (persze, mikor már kijózanodtak), hogy az alkohol öl, butít, és nyomorba dönt. A nevelés fegyverével kell küzdenünk. A jól nevelt apa nem iszik.

Még valamit! Ne butítsanak bennünket azzal, hogy apuka beteg. Tudjuk, hogy részeg. De mert anyu mindig beteget mond, kínos helyzetbe kerültem. Amikor a szomszédék Ferikéjének apukáját elvitték a mentők, és a gangon hangosan megjegyeztem: „Képzelem, milyen oltári részeg lehet!”

Pedig szegénynek vakbélgyulladása volt . . .

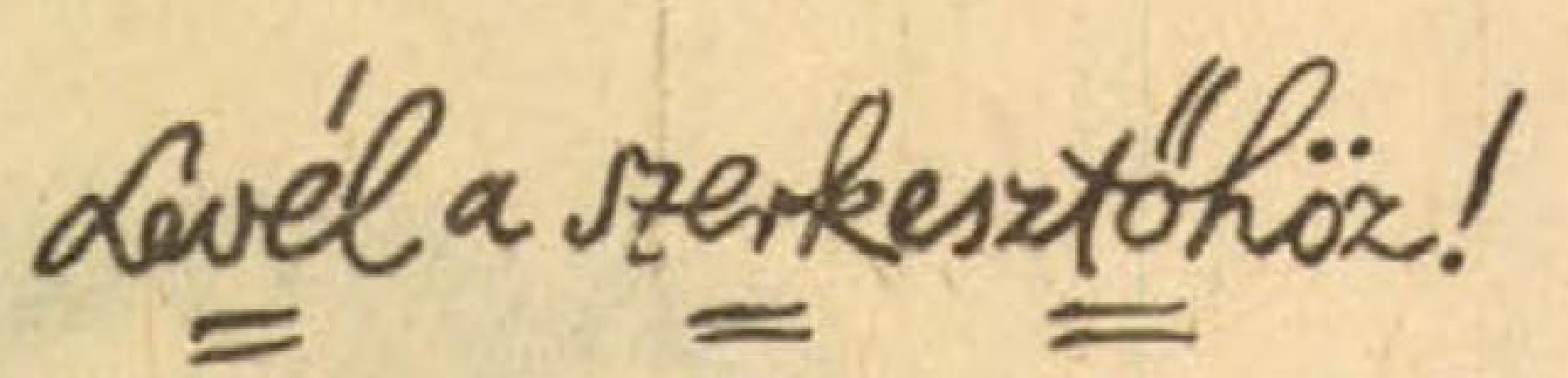

Levél a szerkesztőhöz!

Tisztelt szerkesztő úr!

A Magyar Nemzet január 28-i számában Villamosjegy féláron című vezércikkében azt olvastam, hogy a villamosjegy másik felét a főváros fizeti az utas helyett. Ezek szerint minden egyes vonaljegyre 50 fillért, az átszállójegyre pedig 70 fillért fizet rá a főváros.

Hazafias felbuzdulásból elhatároztam, hogy ezentúl – felnőtt létemre – gyermekjeggyel utazom a villamoson, mert a fentiek alapján könnyű kiszámítani, hogy a 34 filléres gyermekjegyre csak 34 fillér a ráfizetés.

Remélem, hogy álláspontomat a kalauzok, sőt az ellenőrök is méltányolni fogják.

Heves Ferenc
felnőtt

Vékony fal

Kömpőczi, aki színész volt, akárhogy is igyekezett, a rádiónál mindig csak párszavas szerepeket kapott. Egyszer aztán elterjedt a híre, hogy kitűnően utánoz állathangokat.

Felfigyelt a hírre az egyik rendező, próbát tartott Kömpőczivel, és az eddig mellőzött színész rögtön tulajdonosa volt egy ötperces ugatásnak, a Kincses Kalendárium egyik jelenetében.

Először furcsállta a dolgot Kömpőczi, de aztán a tiszteletdíjra gondolt, s a felvétel előtti héten szorgalmasan gyakorolt, otthonában, órákon keresztül.

Negyednap becsöngetett a szomszédja, s Kömpőczi markába csúsztatott egy dobozkát.

— Kedves művész úr, nem tudom tovább hallgatni a szenvedését. Már napok óta hallom, hogy milyen rémesen köhög. Szedje csak ezt, hamar elmúlik.

D. E.

MOLEKULÁK

Szombati gyárlátogatás

Dél felé jár. A gyár fődiszpécsere megállt a műszerész-műhely előtt, és halkan így szólt a minisztériumi elvtárshoz:

— Végezetül bemutatom önnek legjobb műszerészünket munka közben. A keze: mint a villám . . .

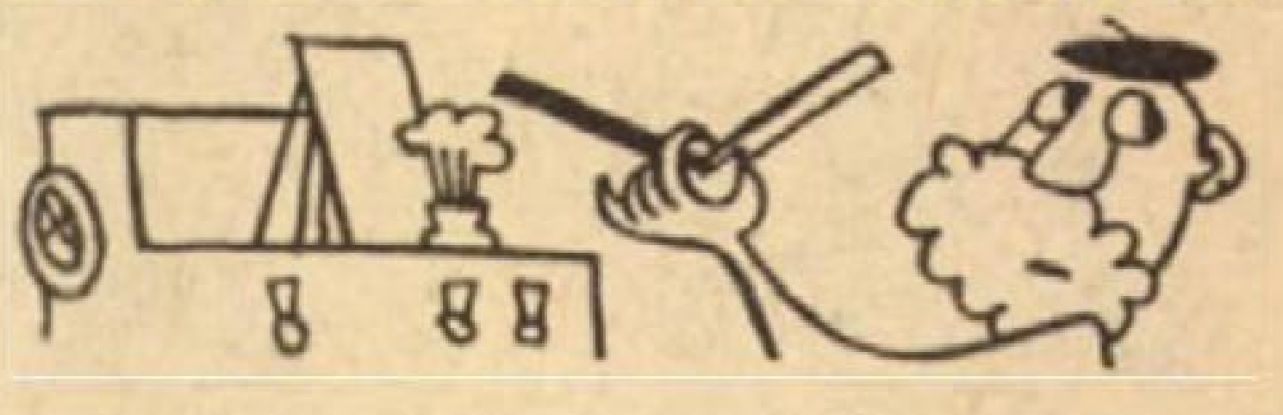

Azzal udvariasan előreengedte a látogatót.

A műhelyben asztalánál ült az ifjú műszerész, kezében cikázott a szerszám!

Borotválkozott.

Örök pesszimista

Van egy ismerősöm, aki tíz év óta kizárólag csak üzemi ebédet evett, alig járt szórakozni, nem dohányzott, nem foglalkozott a nőkkel, hogy minél több pénzt tehessen félre. Volt is már a bankban vagy harmincezer forintja.

Tegnap elkeseredetten újságolta:

— Képzelje, nyertem a lottón négyszázezer forintot. Hát érdemes az embernek éveken át takarékoskodni?

Sofőrszem

Gyalogolok a járdán, mint magasrendű társadalmunk egyik büszke egyede. Mellkasomban érzelmekben gazdag szív, koponyámban a világmindenség jelenségeit megértő agyvelő. Teljes joggal arra gondolok hát, hogy milyen magasztos dolog is: *Embernek* lenni . . .

. . . amikor az utcasarkon, lelépvén a járdáról, porráomlott minden önérzetem egy sofőr pillantására: Pompás személygépkocsival állt a gyalogosok átkelő-sávján keresztben, toporzékoló motorral várva a főútvonalra való kanyarodás lehetőségét. De egyelőre villamosok, autóbuszok és tehergépkocsik sokasága áramlott — ezeket figyelte a sofőrszem rajtam keresztül . . . Igen, rajtam keresztül, aki reszketve kerültem ki mellső kerekeit. Éreztem, tudtam — kiolvastam tekintetéből hogy amint elhaladnak a járművek: gátlástalanul rákapcsol, függetlenül tőlem, hiszen engem nem is lát, nem lehetek komoly akadály, senki és semmi vagyok a szemében . . .

Ó, miért is nem születtem autóbusznak!

(dunai)

Kísérleti lakás

Mészáros András rajza

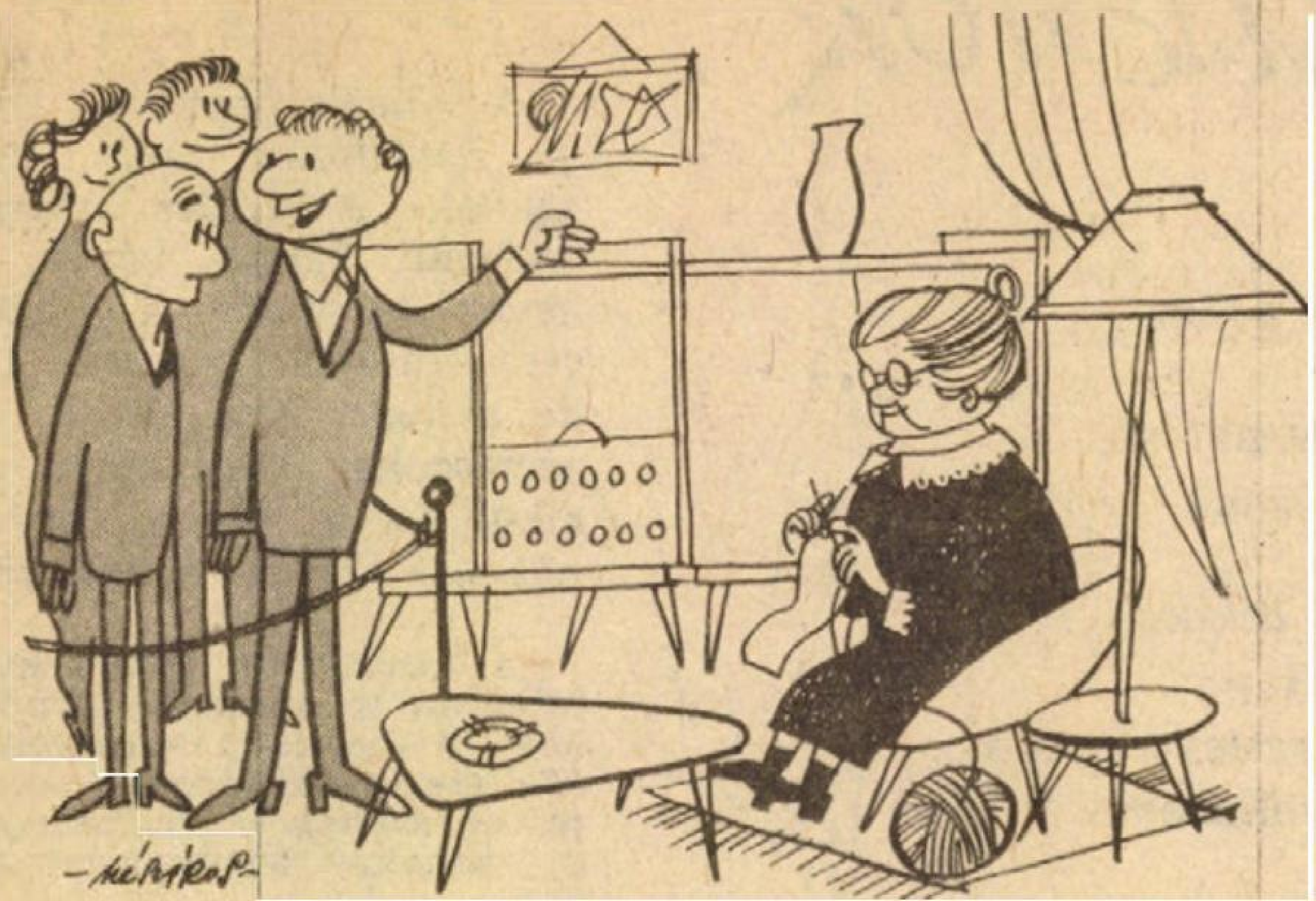

– Beterveztünk egy nagymamát is!

A taxiforgalom jövője

Vasvári Anna rajza

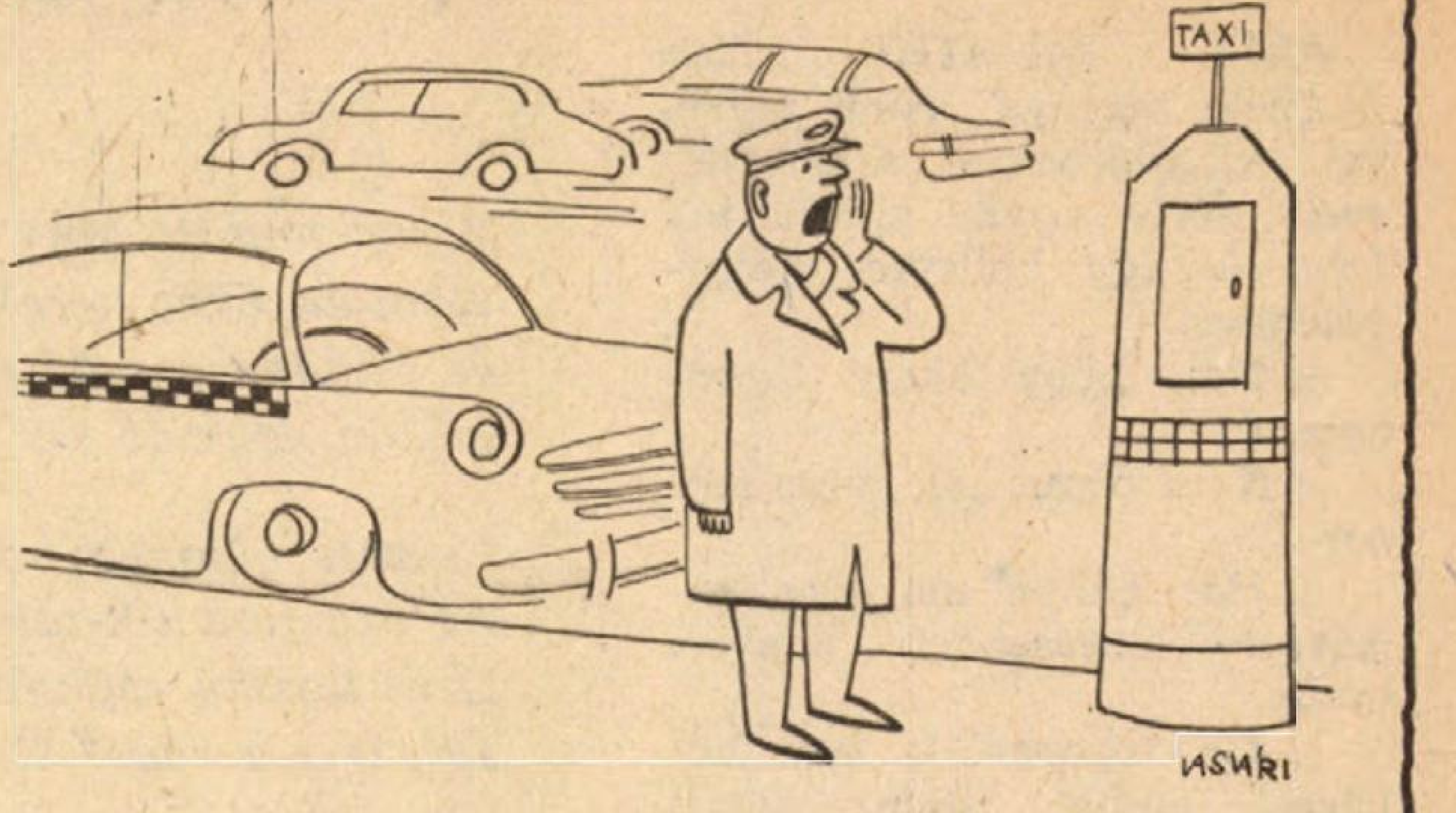

– Utast keresek!

Politechnika felnőtteknek

Várnai György rajza

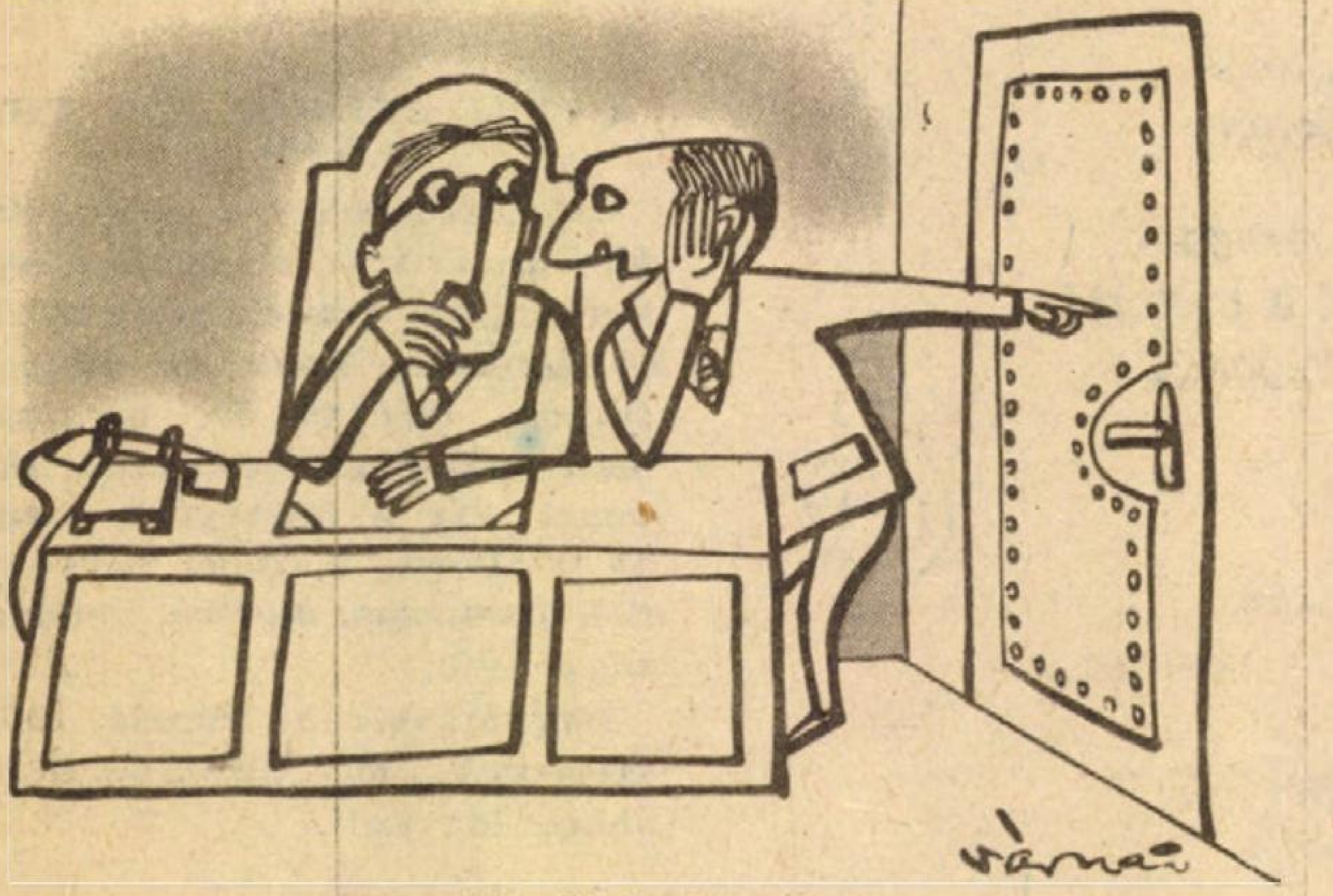

Egy kis fúrás-faragás . . .

Hajnal az újságíró-bál után

Erdei Sándor rajza

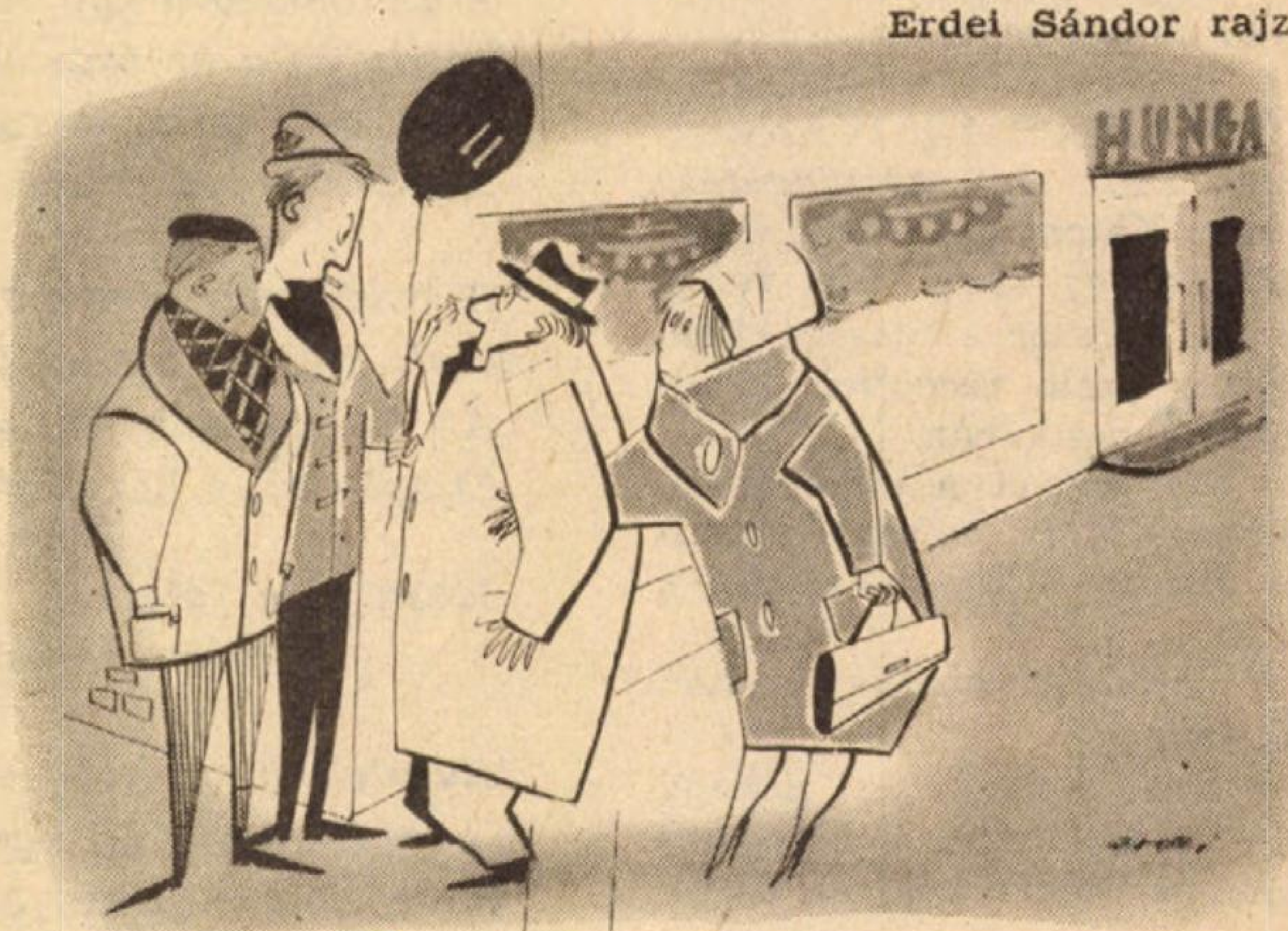

– . . . a kedves szerkesztő úr foglalkozik olyan sokat a mi galerinkkal?

Visszatérés a földre

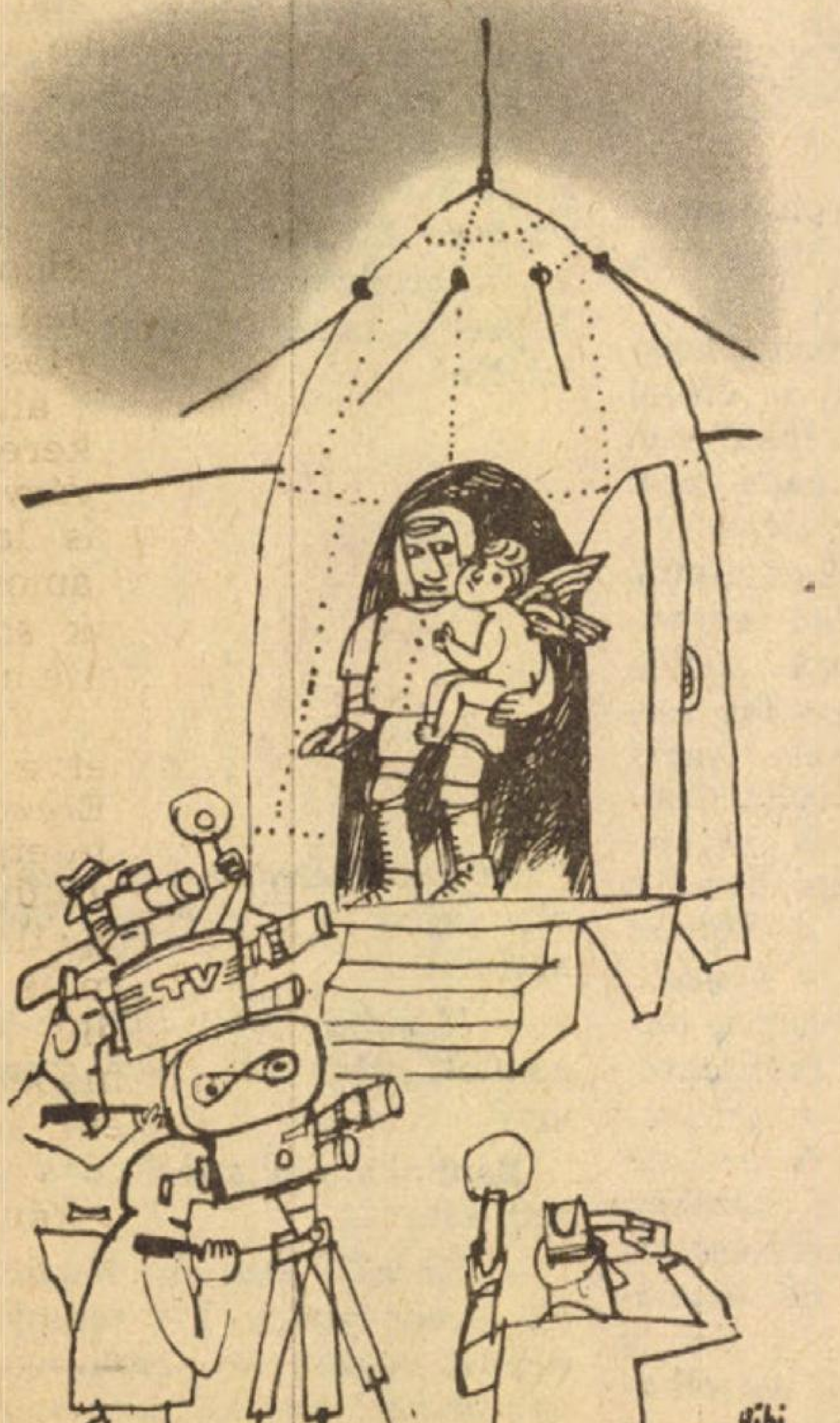

Síkos a járda

Várnai György rajza

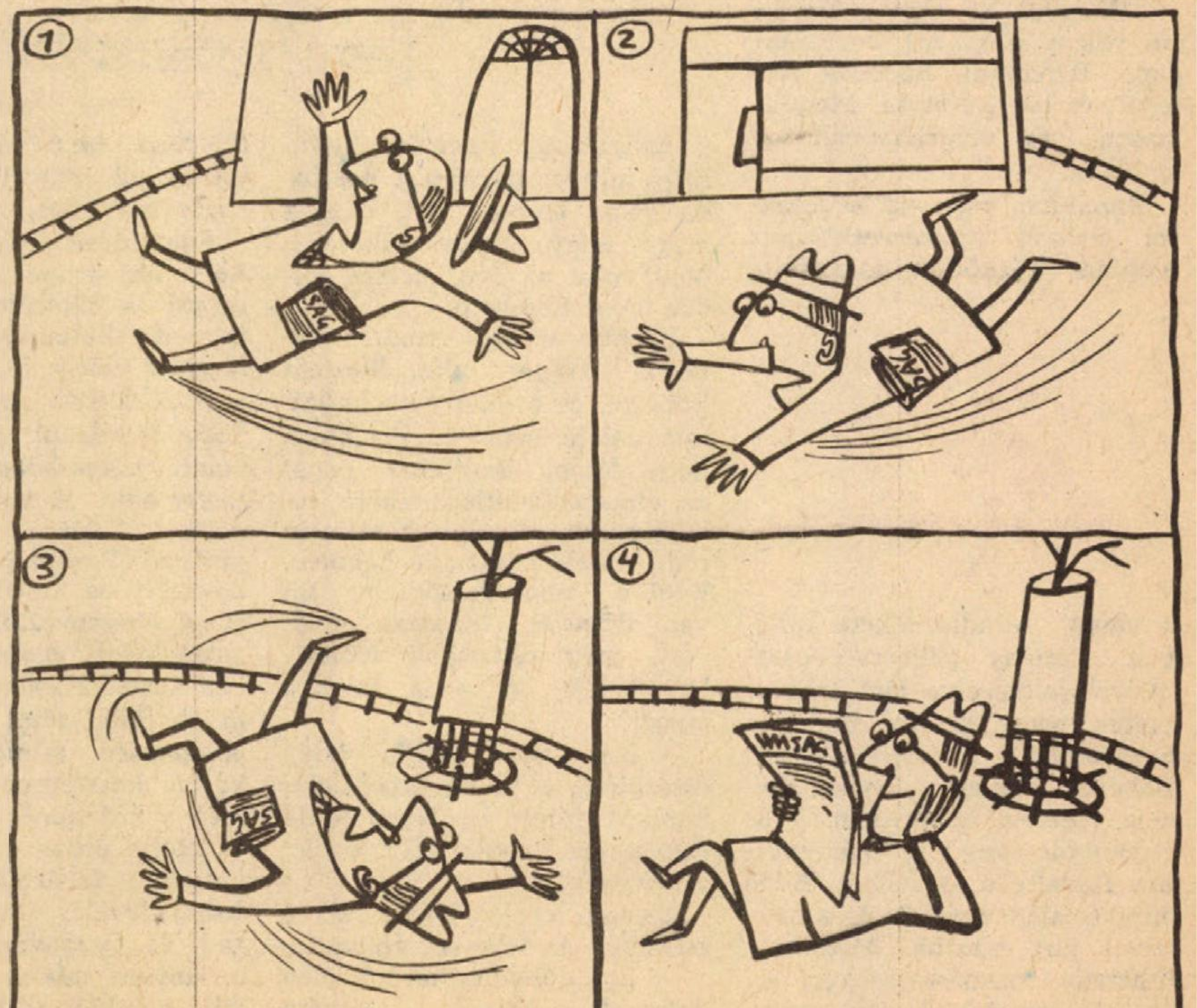

A humor Könyvéből

AXEL MUNTHE „San Michele regénye" című művével világhírnévre szert tett svéd orvos egyik vizitje így folyt le egy kellemes hölgybetegével.

– Nos, hogy aludt, asszonyom?

– Nem olyan jól, mint tegnap.

– Hát akkor ma egy pohárral kevesebbet szabad innia.

– De tegnapelőtt egy pohárral többet ittam, mégis pompásan aludtam.

– No, akkor tessék csak ma is egy pohárral többet inni.

– Eszerint úgy látszik, mindegy, hogy egy pohárral több vagy kevesebb?

– Úgy van. De csak akkor, ha az orvos rendeli.

TÖMÖRKÉNY ISTVÁN mellesleg okleveles gyógyszerész is volt. Katonaideje előtt praktizált is egy ideig. Egy falusi nénike egyszer sárgaság elleni porokra szóló recepttel jelentkezett a patikában.

– Hát ostyát adjak-e a porokhoz? Mert nagyon keserű por ám ez – figyelmeztette a nénit.

A hitbuzgó nénike riadtan tiltakozott:

– Nem kell ostya, dehogy kell. Tetszik tudni, a beteg református, nekik tilos az ostya.

Borisz Szibirjakov:

Az óramutatók

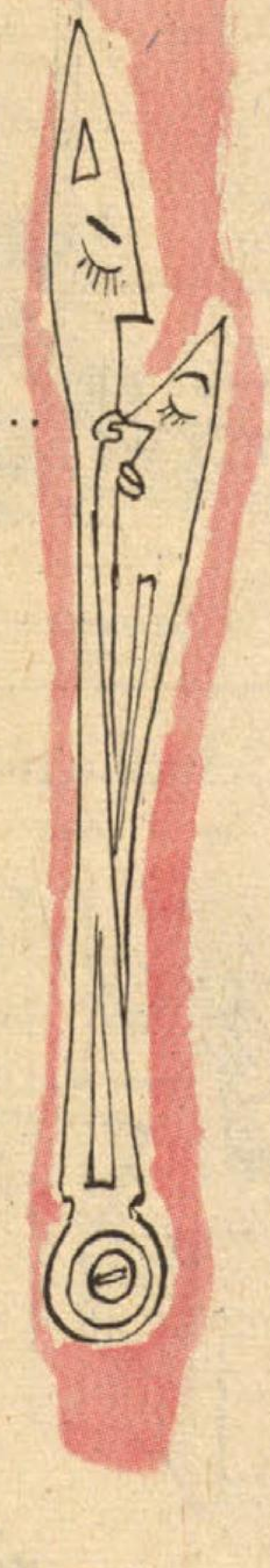

A két mutató kört kör után kerget,
szemléli őket kerek óralap,
és minden óra ád egy röpke percet,
midőn egymás karjába omlanak.

Leszáll a lomha, rózsaszínű alkony.
Az óra fent tik-takkol csendesen.
Lent hosszú csókok két szerelmes ajkon . . .
Jaj, lesz-e vége? Nem lesz sohasem.

Bár ők is így találkoznának végre,
e két szerelmes óramutató,
és egyesülnének egy öröklétre!
Így lenne szép, így lenne izgató!

A percmutató egy tündéri este
karonfogta az óramutatót,
magával vonta, és csak leste, leste
mindenki ezt a két bódult bohót.

A boldogság sosem ront rád sereggel,
csak mégysz s nem látod, hol a buktató.
Az órásmester jött másnap reggel,
és szétvált a két óramutató.

Majd újra folyvást
kört kör után
kerget,
szemléli őket irigy óralap,
és minden óra ád egy röpke percet,
midőn egymás karjába omlanak.

(Oroszból fordította:
Pogonyi Antal

KÖZPONTI HŰTÉS

A Kazincbarcika Újváros J, épületének lakói elpanaszolták a Ludas Matyinak: központi fűtésű házuk arról nevezetes, hogy a fűtőtestek csak dísznek vannak benne, de meleget nem adnak. Rövid panaszukat kivizsgálás végett elküldtük a Városi Tanács elnökének. Idézet a válaszból:

„A következő fűtési idényre felvetődött annak a gondolata, hogy a rosszul megtervezett és kivitelezett központi fűtést teljes egészében megszüntetjük és a lakásokat kályhákkal látjuk el."

Ez is megoldás ugyan, de mit szólnak ehhez a tervezők?

A FÉRJ, AKI HAT HÓNAPIG VÁR

Csodálatos dolog a statisztika. Mint a „Cowles Magazines"-ből kiderül, egy francia statisztikus kiszámította, hogy az átlagos francia férj 25 évi házasság alatt összesen mintegy hat hónapot vár a feleségére, amíg az felöltözik, s utána elmehetnek színházba, moziba, vendégségbe stb.

Magyarázat: a francia nők szeretnek jól öltözködni. S ahhoz idő kell.

---

apai büszkeség

Megyek az utcán, hát ki jön velem szemben? Barcinkai papa, Barcinkai Böbének rettegett és büszke atyja. Megpillantom, és megrohannak az emlékek.

Barcinkai papa az angoloktól örökölt konzervativizmus alapján öltözködött és nevelte a lányát. Mindig fekete ruhában, kemény gallérral, esernyővel felszerelve járt a hivatalába, vagy kísérte Böbét a zeneiskolába, mozielőadásra. Böbével ugyanis egyszerűen nem lehetett randevúzni. Más tizennyolc éves lány már unottan figyelte a szerelmet, Böbe minduntalan elpirult, és a szüleivel járt moziba. Megközelíthetetlen szemérmességgel élt, és bár mindegyik ifjú azzal hetvenkedett, hogy megfogta Böbe kezét, vagy csókolóztak, a hallgatóság ilyenkor tudta, hogy mindez hazugság. Barcinkai papa jogosan volt büszke arra, hogy olyan erkölcsös lány, mint az övé, messze földön nem található.

Később az élet elsodort Budáról, lassan elfeledkeztem Böbéről, és évekig nem hallottam felőle semmit. És most, hogy látom Barcinkai papát az elmaradhatatlan fekete ruhájában és ernyőjével, minden régi emlék feltámadt bennem. Rögtön megérdeklődtem, mi van Böbével. Biztosan megnőtt, még csinosabb kislány lett belőle. A papa kihúzta magát.

– Hát nem tudja, hogy disszidált, és azóta szédületes karriert futott be Nyugaton!? Éppen ma kaptam tőle levelet és képeket.

Vastag levelet húzott elő a zsebéből, és lelkesen folytatta:

– Egy dél-amerikai lokálban dolgozik a kölyök – mondta büszkén –, ő ott a nagy szám. Persze nem akármilyen a produkciója. Az én lányom igazán jól nevelt, művelt, higgye el, tiszta művészet, amit nyújt.

Egy kicsit tátogtam, hogy Böbe, aki itthon még az ötórai teákat is elkerülte, lokálszám lett, de Barcinkai papa nem hagyott időt a hüledezésre.

– A kölyök bebizonyította, hogy mindenütt lehet színvonalat, magasabbrendű művészetet adni. A számát így hirdetik: „Tatjána levele Anyeginhez." Puskin nyomán, Csajkovszkij és Gershwin zenéjére a lányom állította össze a produkciót, hiszen a kölyök két zeneakadémiát is végzett. Bejön Böbe, mint Tatjána, természetesen talpig felöltözve, korhű kosztümben – jelzem, még a kosztümöt is ő tervezte –, előtte árkus papír, kezében lúdtoll. A felsíró muzsikára elkezdi levelét írni, de belefárad, és nyugovóra tér. Ezt is a lányom találta ki. Levetkőzik, hátradől a kereveten, és mialatt töpreng, mit is írjon szerelmének, lágyan legyezi magát a lúdtollal. Jó, elismerem, mások is legyezik magukat egy ilyen műsorban, de ahogy az a kölyök csinálja! A lányom írja, a férfiak pulykavörösre főtten, lihegve figyelik a produkcióját. És még képzelje hozzá Csajkovszkijt is! Na?

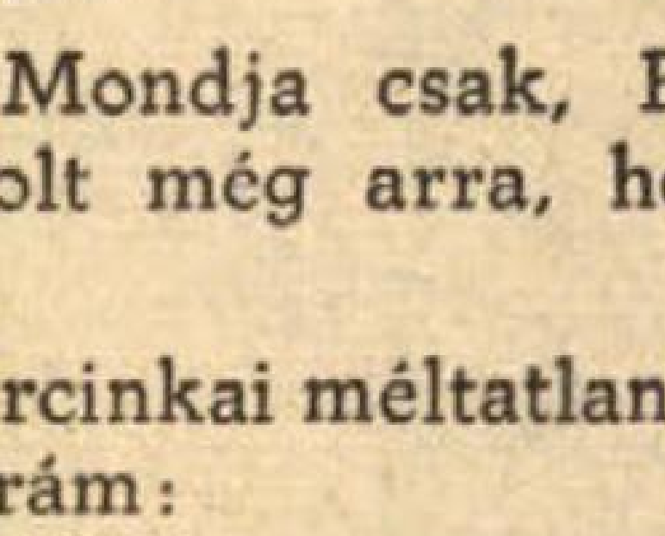

És ezzel fényképeket szedett elő, rajtuk a szemérmes Böbe aktfotói.

– Mondja csak, Böbe nem gondolt még arra, hogy hazajön?

Barcinkai méltatlankodva nézett rám:

– Haza?! Az én lányom, aki érettségizett, két zeneakadémiát végzett, és három nyelven beszél? Hát ki tudta volna itthon futni magát?

Tardos Péter

Hogyan kell érteni?

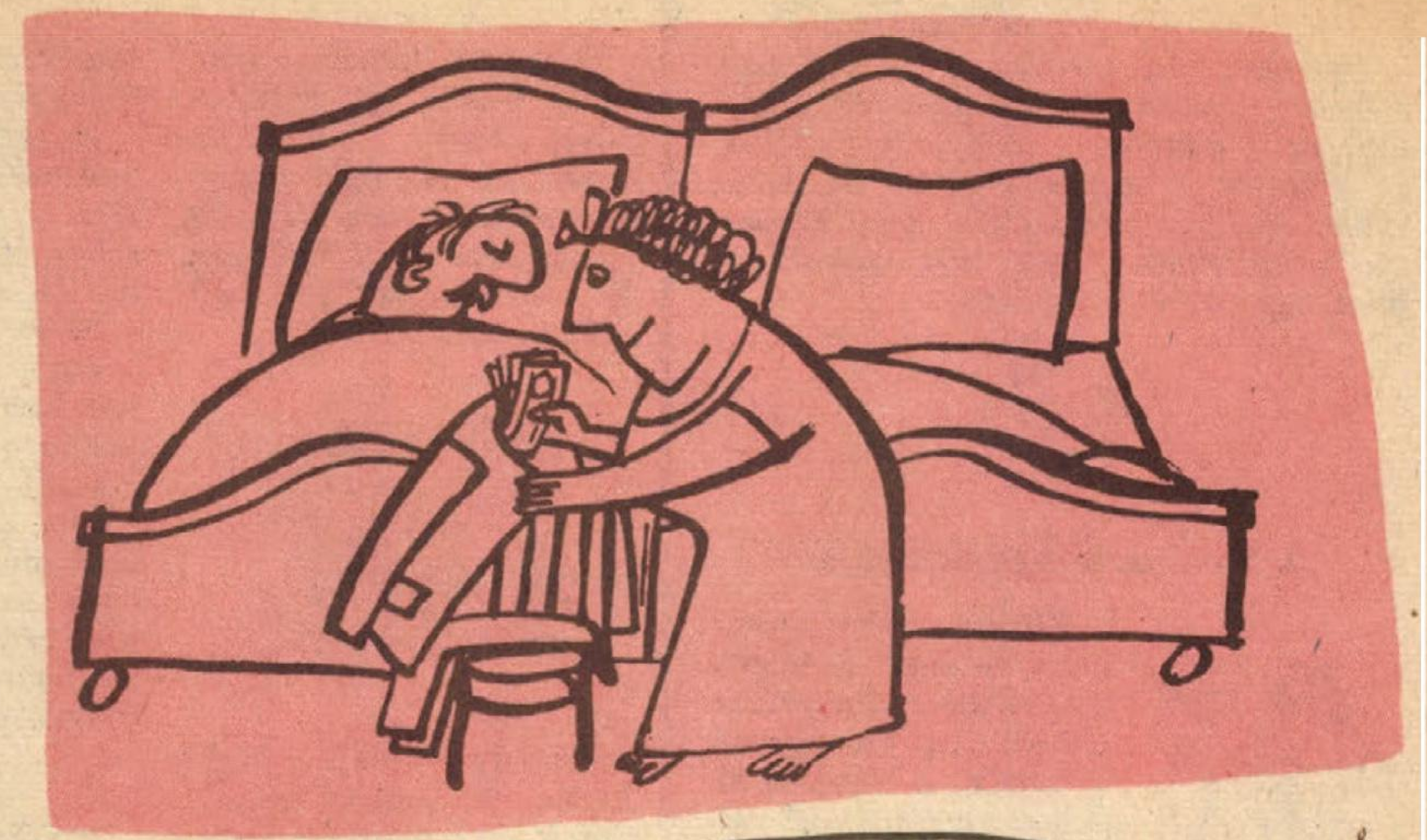

Ki korán kel aranyat lel

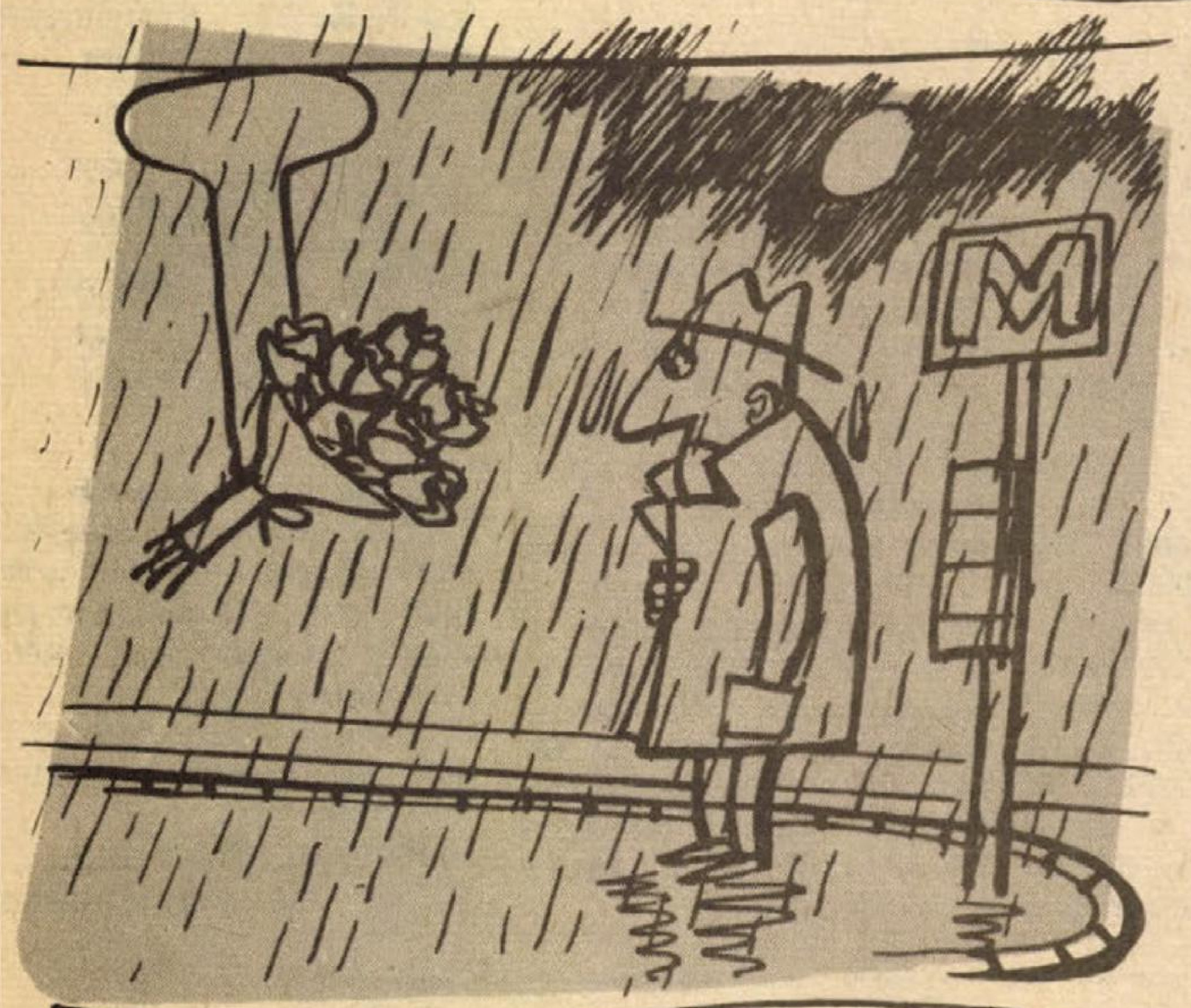

Türelem rózsát terem

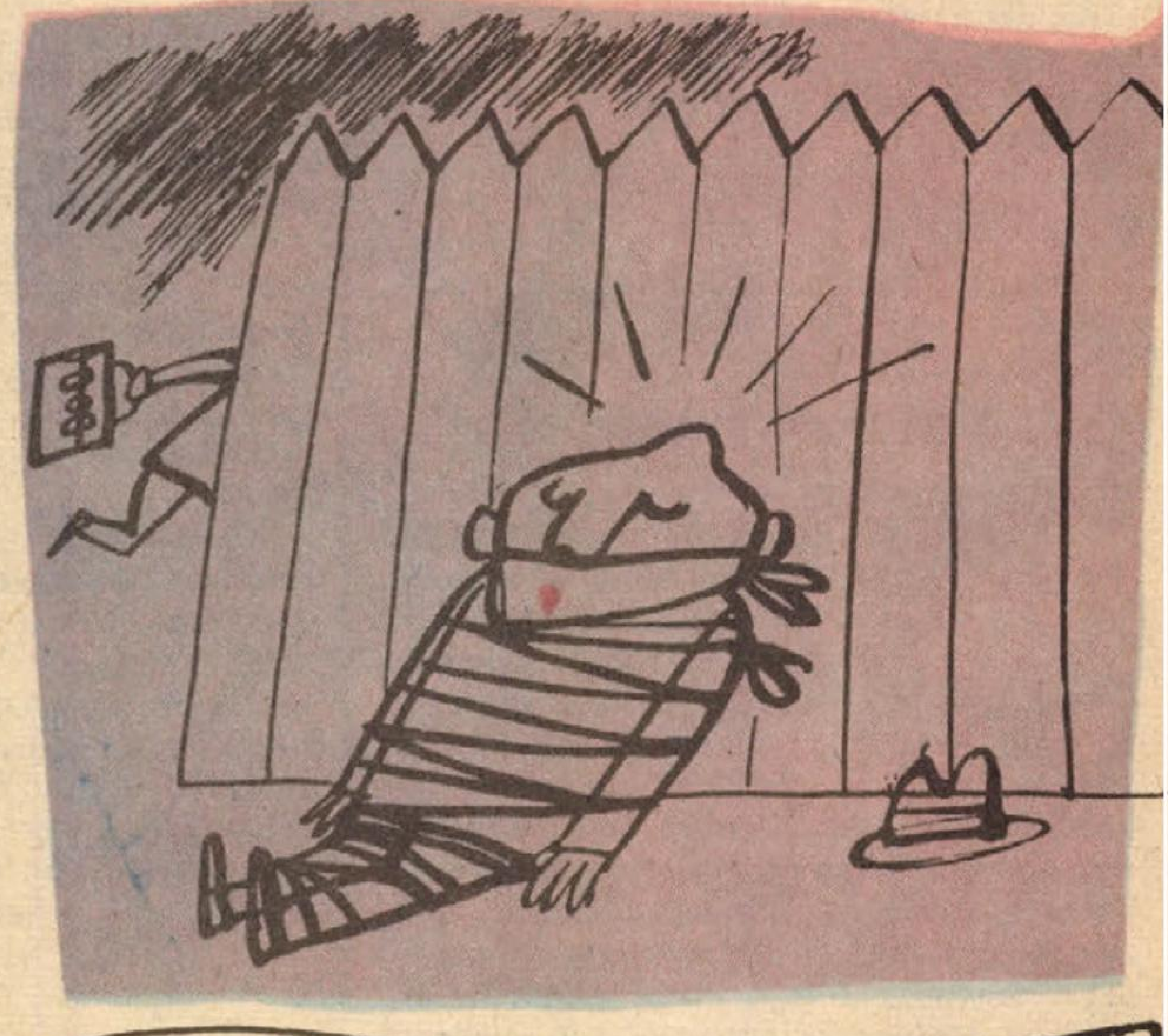

Ne szólj szám, nem fáj fejem

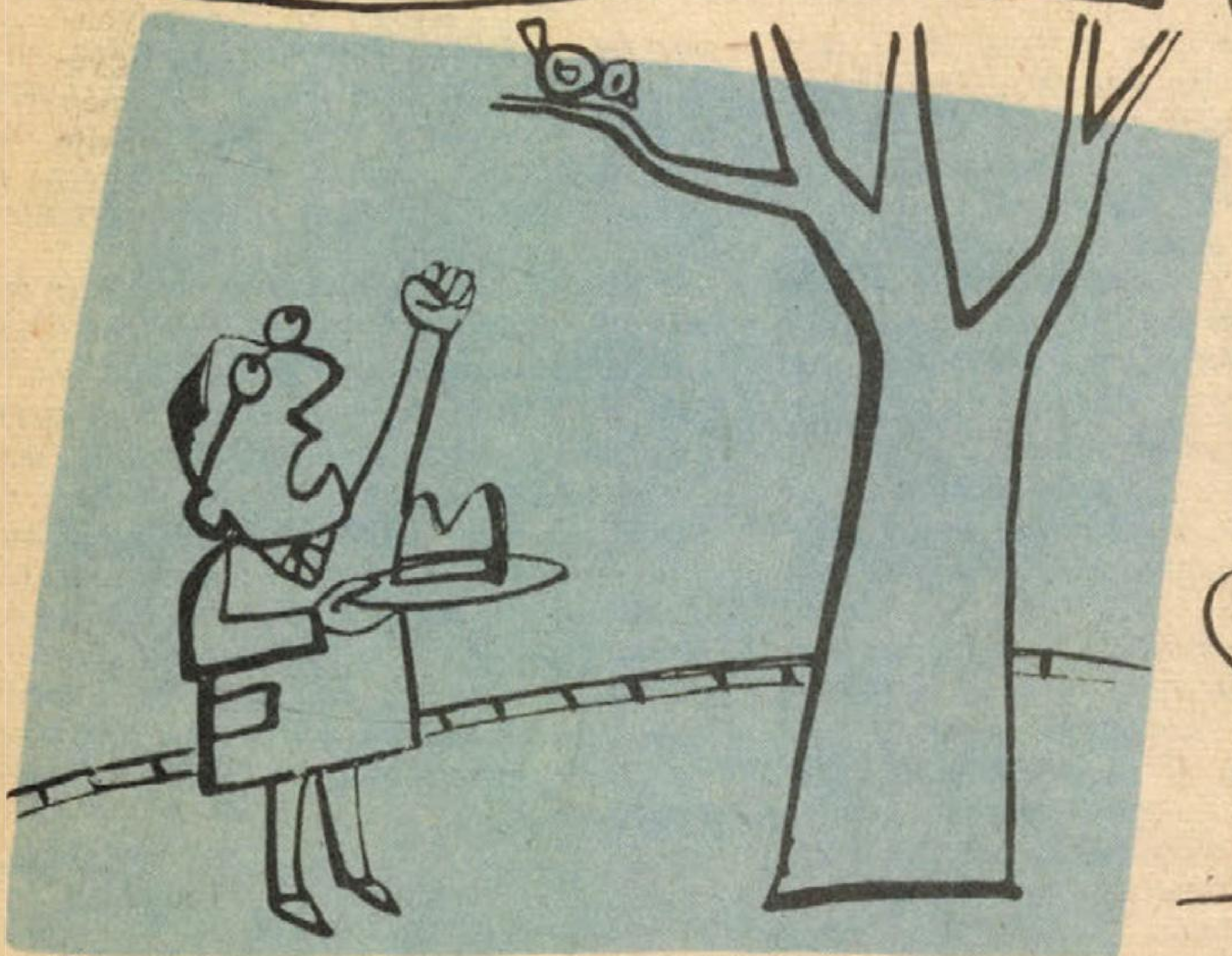

Ki a kicsit nem becsüli
az a nagyot nem érdemli

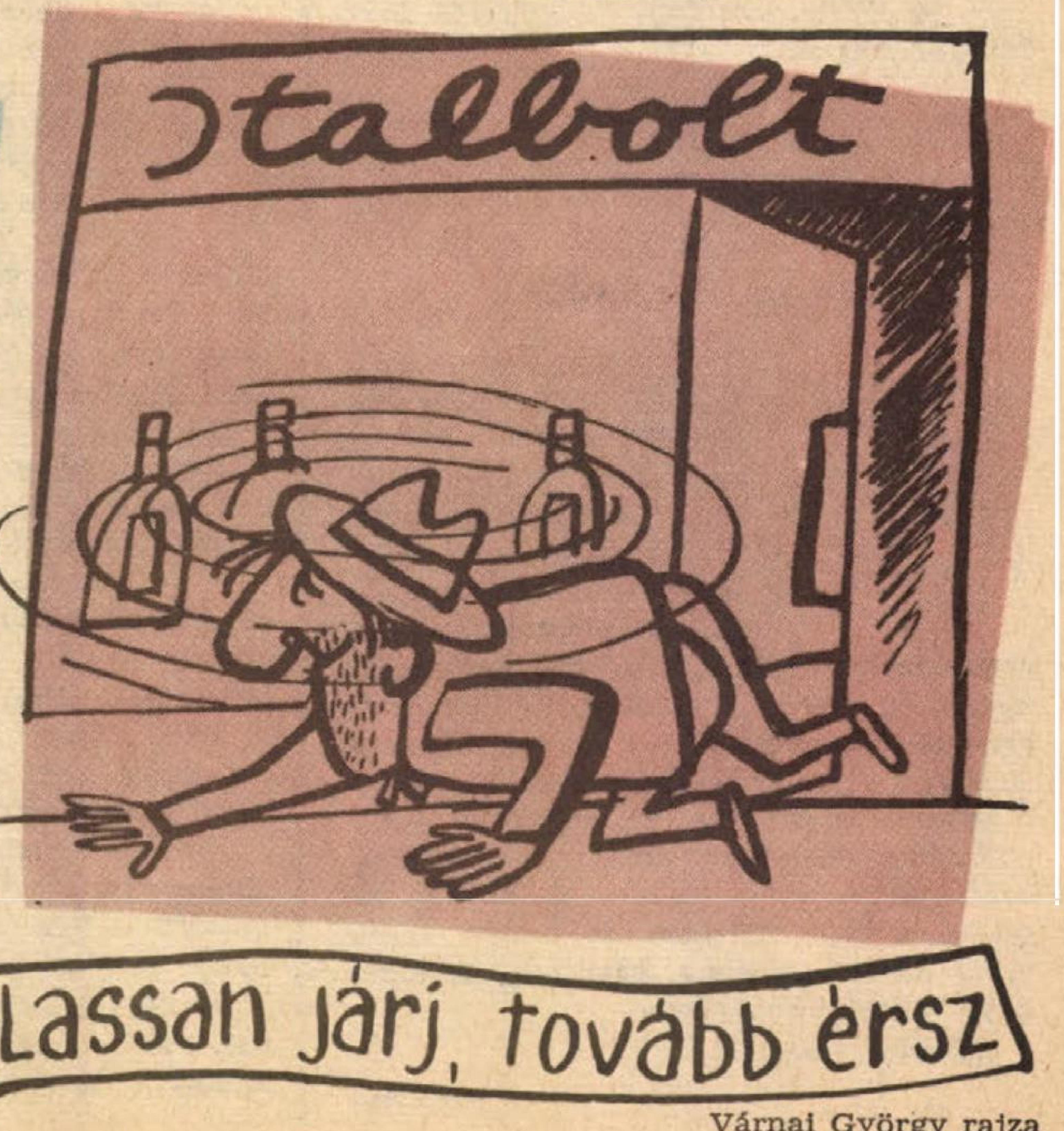

Lassan járj, tovább érsz

Várnai György rajza

Import-humor

Nyugaton azt tartják, hogy Budapest a humor városa. Nálunk gyártják a legtöbb és – állítólag – a legjobb vicceket, itt alkotják a legszellemesebb karikatúrákat. Annak bizonyítására, hogy Nyugaton is születnek viccek, íme összeállítottunk egy szerény csokrot.

A mozi dekonjunktúrája

Közismert Nyugaton a mozi válsága. A televízió teljesen tönkretette a moziipart. Tátonganak a mozik az ürességtől. A legnagyobb angol vállalat, amelynek több száz mozi volt a birtokában, a tönk szélére jutott. Valaki megkérdezte a vállalat elnökét:

– Hogy mennek a boltok?

Az elnök savanyúan válaszolt:

– Hála a televíziónak, lendületesen! Mostanában több mozit adunk el, mint mozijegyet.

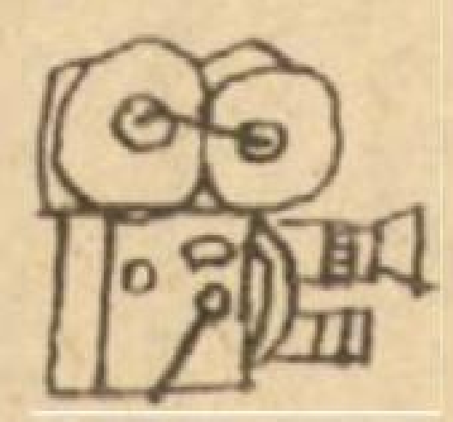

A jövendő gyermeke

A nyugati pletykalapok mindent tudnak: Azt is, hogy Chaplinék új gyermekáldás előtt állanak. Az elragadó mama tréfásan így szólt világhírű férjéhez:

– Nem hiszek a babonában, de egyszer meg kell próbálni. Azt akarom, hogy ez a gyerek különösen életrevaló legyen, olyan egyéniség, akit mindenki tisztel. Világrajötte előtt állandóan énekelni fogok, zongorázni, tudományos könyveket olvasni. Azt akarom, hogy az emberek csodálják a gyermekemet.

Chaplin mosolyogva tanácsolta:

– Jó volna, ha naponta egy-két órát futballoznál is.

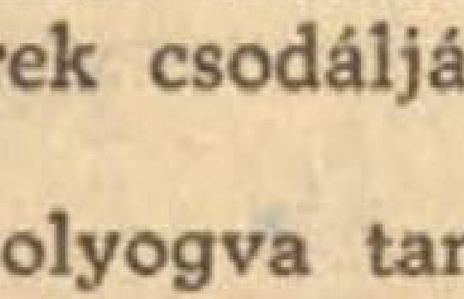

Aki nem tud arabusul

A vonalairól nevezetes kis filmszínésznőt Kairóba hívták vendégszerepelni. Készült az útra, ruhákat csináltatott, és hogy a vendéglátó ország iránti figyelmét is megmutassa, az egyik tarka blúzára, amelyen különböző nyelvű feliratok ékeskedtek, néhány arab szót is hímeztetett. Az ambiciózus kis színésznő egy frankfurti arab vendéglő étlapjáról másolt le néhány arab szót.

Amikor Kairóban először jelent meg arab társaságban, zavart derültség fogadta a blúz feliratát. A csinos hölgy szíve fölött ugyanis a következő értelmű arab felirat ékeskedett:

„Töltött libamell."

(stella)

A HAL HALÁLA

Feleségem kiment a piacra, és hozott egy kétkilós, eleven halat. „Ebből halászlé lesz, te úgyis nagyon szereted" – mondotta. Én ugyan utálom a halászlét, de szót sem szóltam, hallgattam, mint a hal.

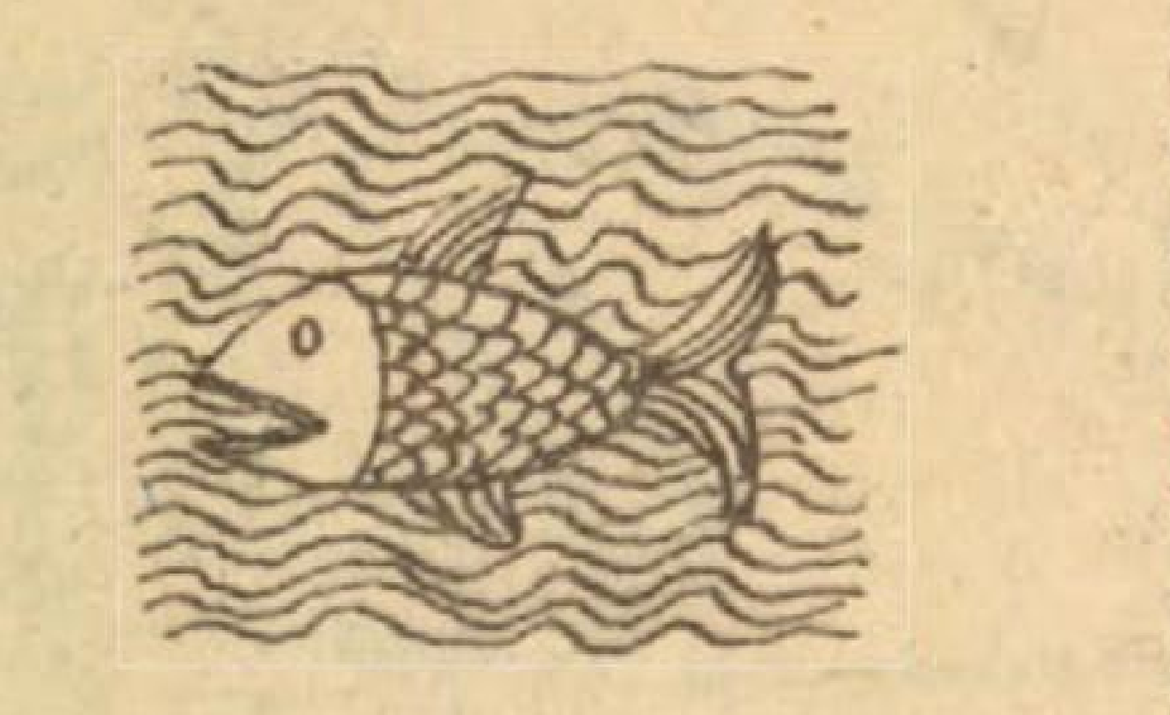

A ponty bekerült a fürdőkádba, ott úszkált mélabúsan, s oly kétségbeesett halszemeket vetett rám, hogy minden részvétemet kiváltotta. Ő nem sejtette, de én tudtam, hogy másnap levágjuk.

– De ki öli meg? – kérdezte a feleségem, és meg sem várva válaszomat, máris kijelentette: „Természetesen te, édes fiam!"

– Én?... – még a hátam is borsódzott erre a gondolatra. – Jól tudod, Katám, hogy egy légynek sem tudok ártani. És most taglózzak le egy ártatlan halat?

Prolongáltuk tehát halunk elhaláloztatását, és kenyérmozsát, mákot, dióbelet szórtunk a fürdőkádba. A daragaluska levesből kivettük a galuskát, s azt is a hal kapta. Mondanom sem kell, hogy a ponty nagyszerűen kezdte érezni magát, és harmadnapra észrevettük, hogy örvendetesen meg is hízott.

Negyednap szóltunk Tompánénak, a házfelügyelőnek, hogy volna-e olyan szíves levágni a halat? Azt felelte: ő nem, de majd ha a férje hazajön, az majd levágja.. De a férje nem jött haza, mert aznap szolgálatban volt, tehát újfent étkeket szórtunk a fürdőkádba, ezúttal a délről maradt miegymásból is, néhány szem mirelitborsót és pár centiméter makarónit. Részemről titokban egy puncsosmignont is dobtam a kádba, de eközben felfedeztem, hogy a feleségem előzőleg már lekváros kenyeret is vetett be neki, amiről a hal lenyalta a lekvárt, de a kenyeret otthagyta. Miután pedig Tompáné férjét időközben Tápiósülyre küldték kiszállásra, és Krecsákné, a szomszédasszony sem akarta a halat levágni, minden maradt a régiben, és a hal – immár nyolcadik napja – friss erőben és teljhatalmúlag birtokolta a fürdőkádat. Kedden én mentem át Budára, a Gellértbe fürödni, szerdán pedig a feleségem villamosozott ki a Ligetbe, a Széchenyibe.

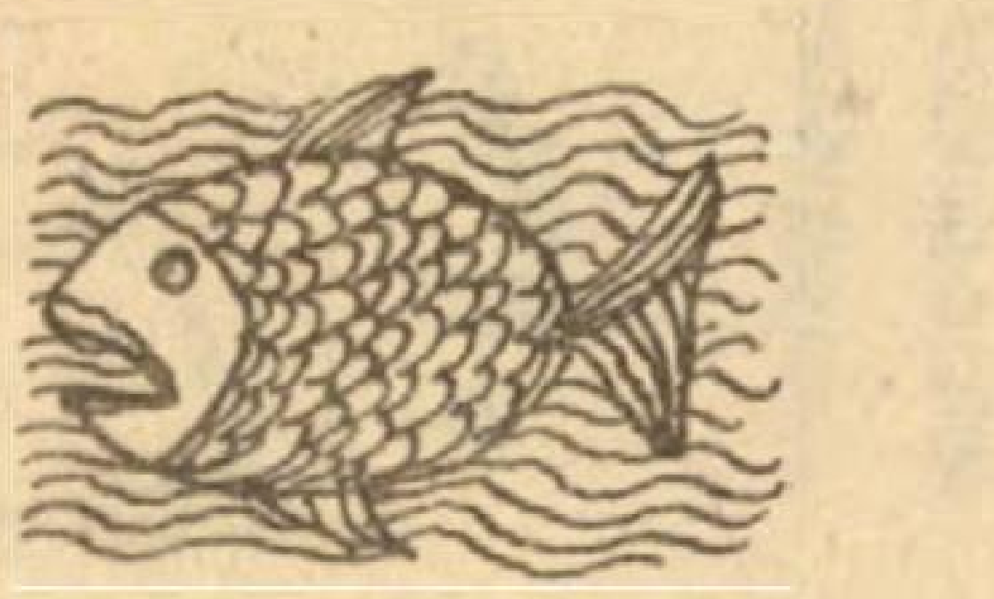

A tragédia tegnap délben következett be, amikor feleségem a hal kedvéért kukoricakását főzött ebédre. A hal azonban undorral menekült a kukoricakása elől a víz alá, ahonnan lesújtó tekintetet vetett ránk. Ugyanígy visszautasította a tegnapról maradt mákosnudlit is.

Nosza, keresni-kutatni kezdtünk haleledelt a lakásban. Ekkor jutott eszembe, hogy „nagyhal felfalja a kishalakat", tehát futólépésben rohantam fel a padlásra, ahol – világosan emlékeztem rá – a szegre felakasztott turistazsákomban egy skatulya konzervhal maradt, még a nyárról. Meg is találtam a paradicsomlében pácolt valódi ausztrál-halfilét, amely apró kis halacskák elegyítéséből készült. Felnyitottam, és diadalmasan szórtam a kádba. Sajnos, előzőleg nem néztem meg a skatulyán levő vignettát, mely szerint szavatossági ideje már régen lejárt.

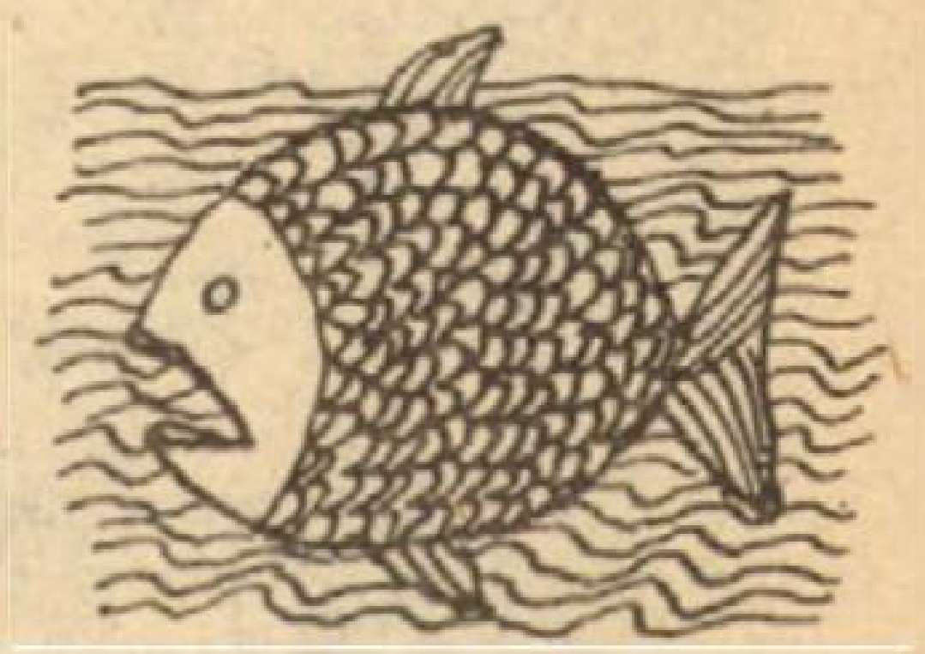

A hal mohón kapott utána, de negyedóra múlva felfordult tőle.

Halmérgezést kapott...

Herczeg Kálmán

Odol-kesergő

Büszkén állíthatjuk, hogy fejlett szájvízfogyasztó ország vagyunk, ezért megértjük azokat, akik az Odol elnevezésű szájvíz hiánya miatt mérgelődnek.

Amikor az Odol forgalomba került, a fogyasztók nyomban megszerették. Ekkor, a szájvíz és a vevők mézesheteinek idejében a következő büszke szöveg állt az Odol vignettáján: „A tudomány mai álláspontja igazolja, hogy az Odol a legjobb szer a fogak ápolására."

Ha ez igaz – és miért kételkednénk ebben –, akkor nagy hiba, hogy megfosztják a lakosságot a fogak ápolásának legjobb szerétől.

Mert megfosztották. A vevő bemegy az illatszertárba, ahol a francia világcégek minden kreációja kapható, és Odolt kér. Nincs – mondják mindenütt, és ez a válasz az egyik legjobb szer (a tudomány mai álláspontja szerint) arra, hogy a vevő vérnyomása emelkedjék.

Persze mindenki érdeklődik, hogy miért nincs? Erre általában háromféle választ adnak a boltvezetők: 1. Nincs üveg. 2. Nincs kupak. 3. Nincs illó olaj.

Ez persze nem nyugtatja meg a vevőket, mert jól tudják, hogy van üveg. De mennyi! Minden háztartás lomtára tele van üres odolos üvegekkel. Eldobni sajnálják, a boltok nem veszik vissza. Ezért gyűjtik. Valamivel több helyet foglal el a gyűjtőknél, mint a szalvéta vagy a gyufacimke, de viszont teljesen értéktelen.

Pedig az üveghiányban szenvedő gyár, amely a boltvezetők nagyobbik részének véleménye szerint nem tudja mibe betölteni az Odolt, boldog lenne, ha olcsón megkaphatná az üvegeket, és tölthetne.

Ha viszont kupakhiány van, akkor engedtessék meg nekünk, hogy megkérdjük: miért nem készít fejlett iparunk kupakot? S ha az illó olaj hiányzik, akkor javasoljuk, hogy kevesebb francia parfümöt vegyünk valutáért, és a pénz egy részét fektessük illó olajba. Mert mi az Odolt szeretjük. Ez nálunk már szájhagyomány.

(palásti)

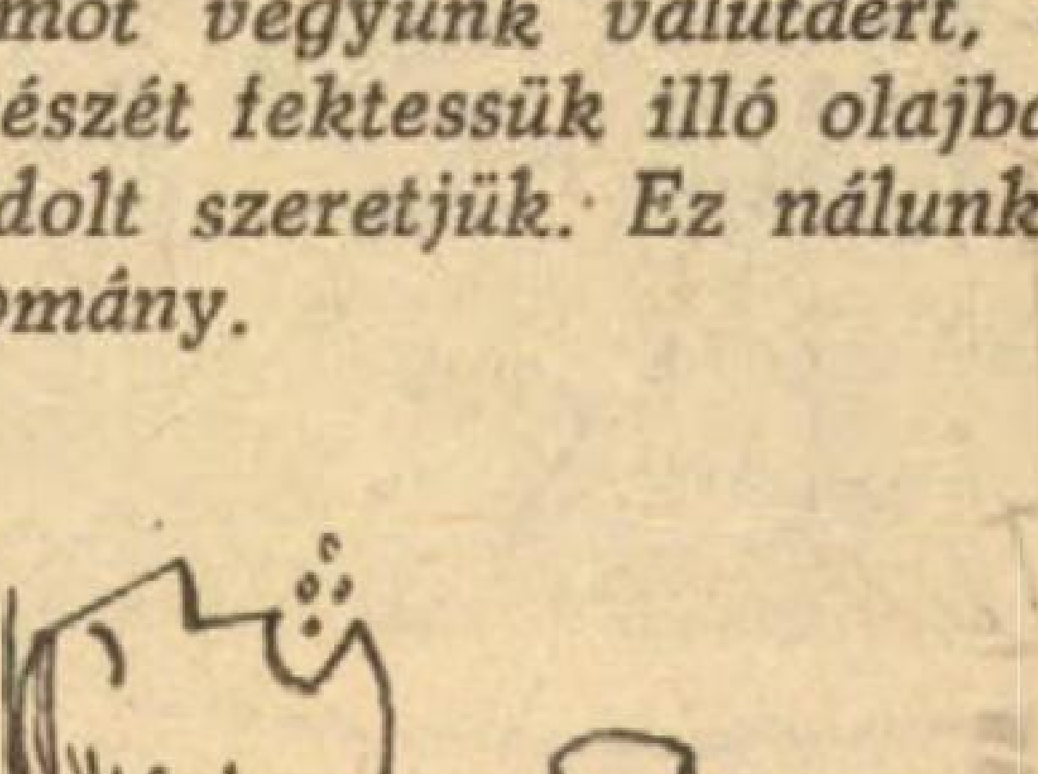

A hölgy kutyával

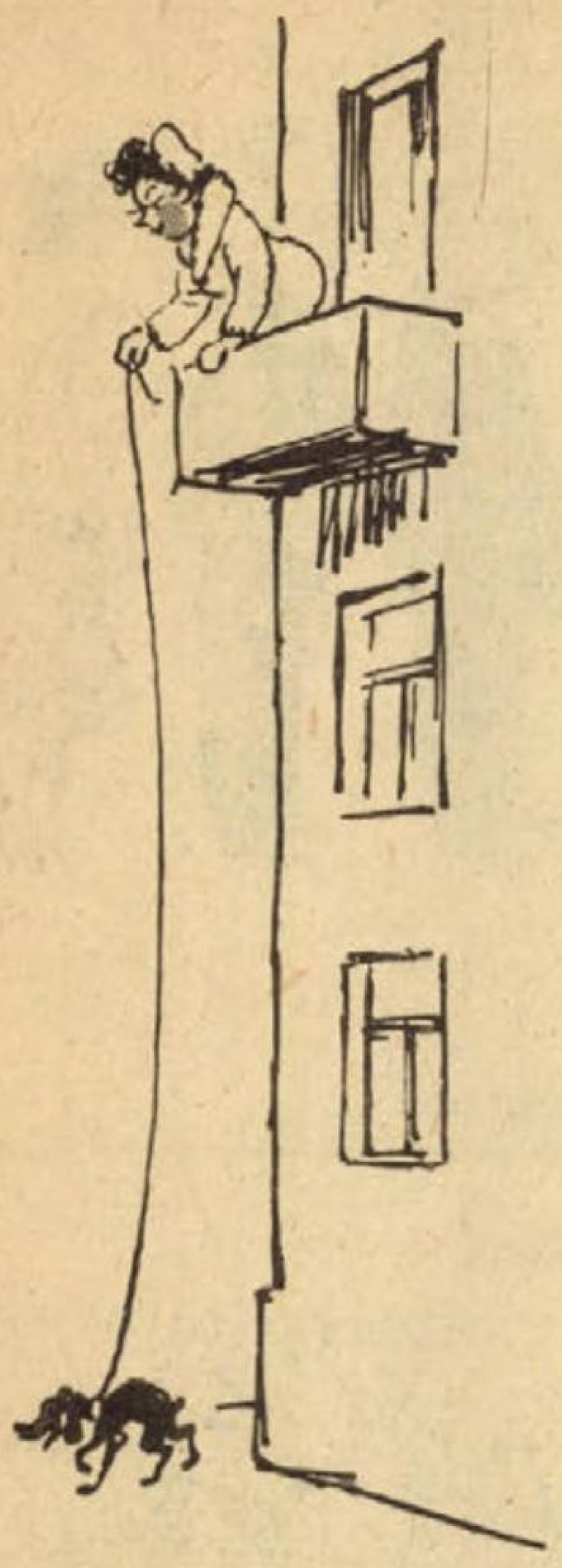

(A. Bazsenov rajza a moszkvai Krokodilból)

Gyarmatosítás

Szegő Gizi rajza

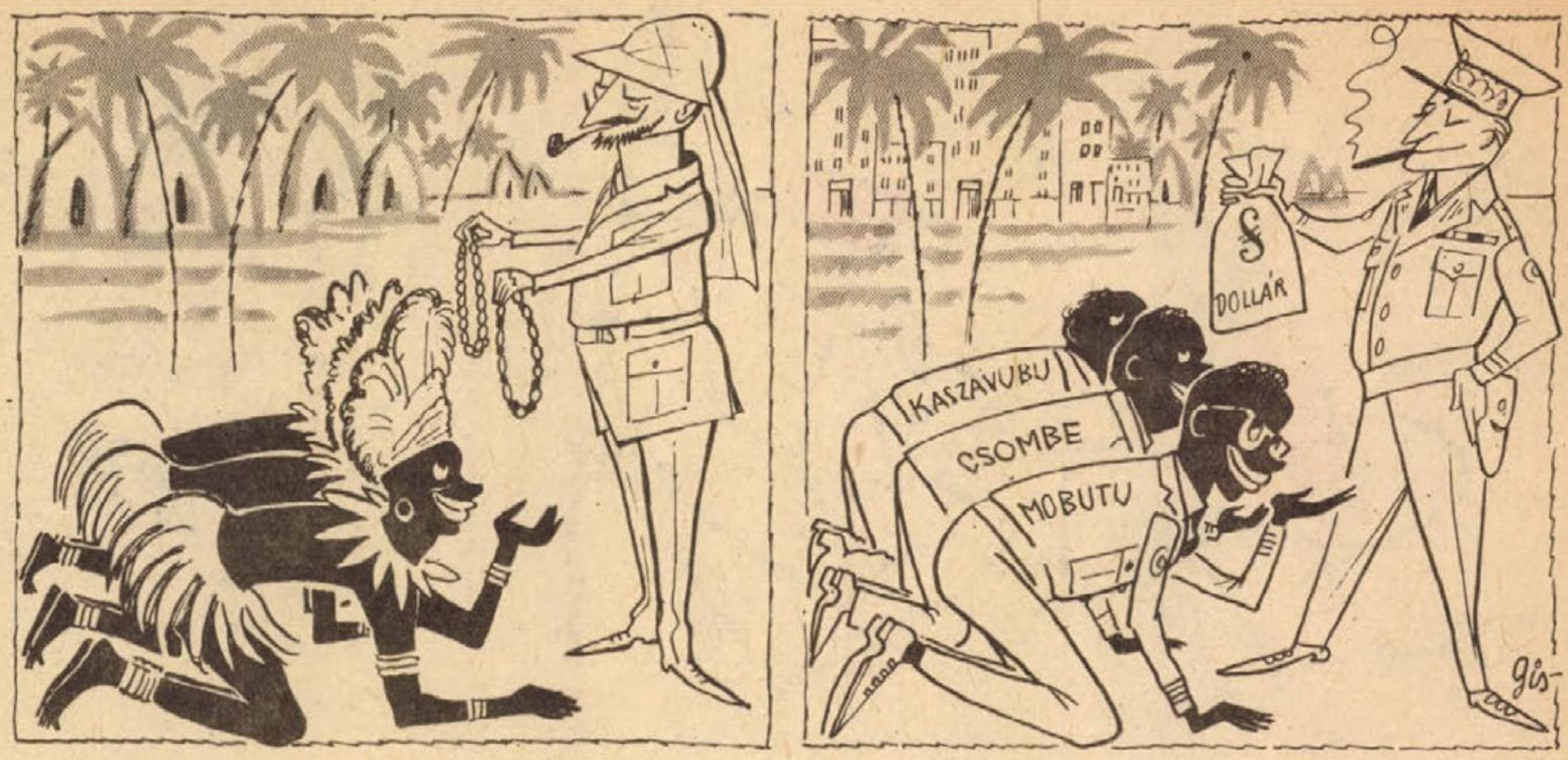
DOLLÁR
KASZAVUBU
CSOMBE
MOBUTU
gis

hajdan :::

és most . . .

Ez a divat

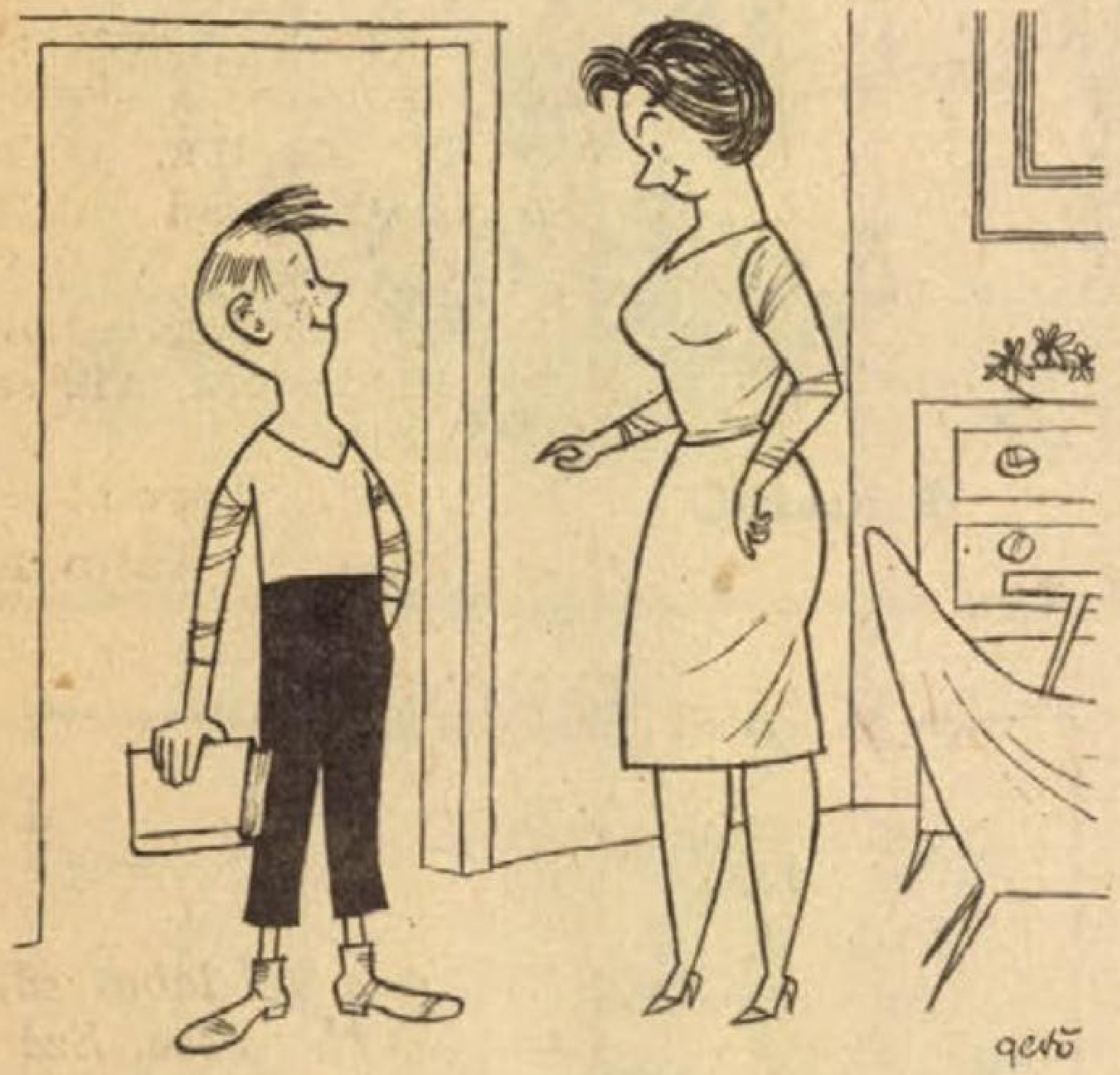

– Na, fiam, ezt a nadrágot már kinőtted, jó lesz nekem!

Marasztalás

Pusztai Pál rajza

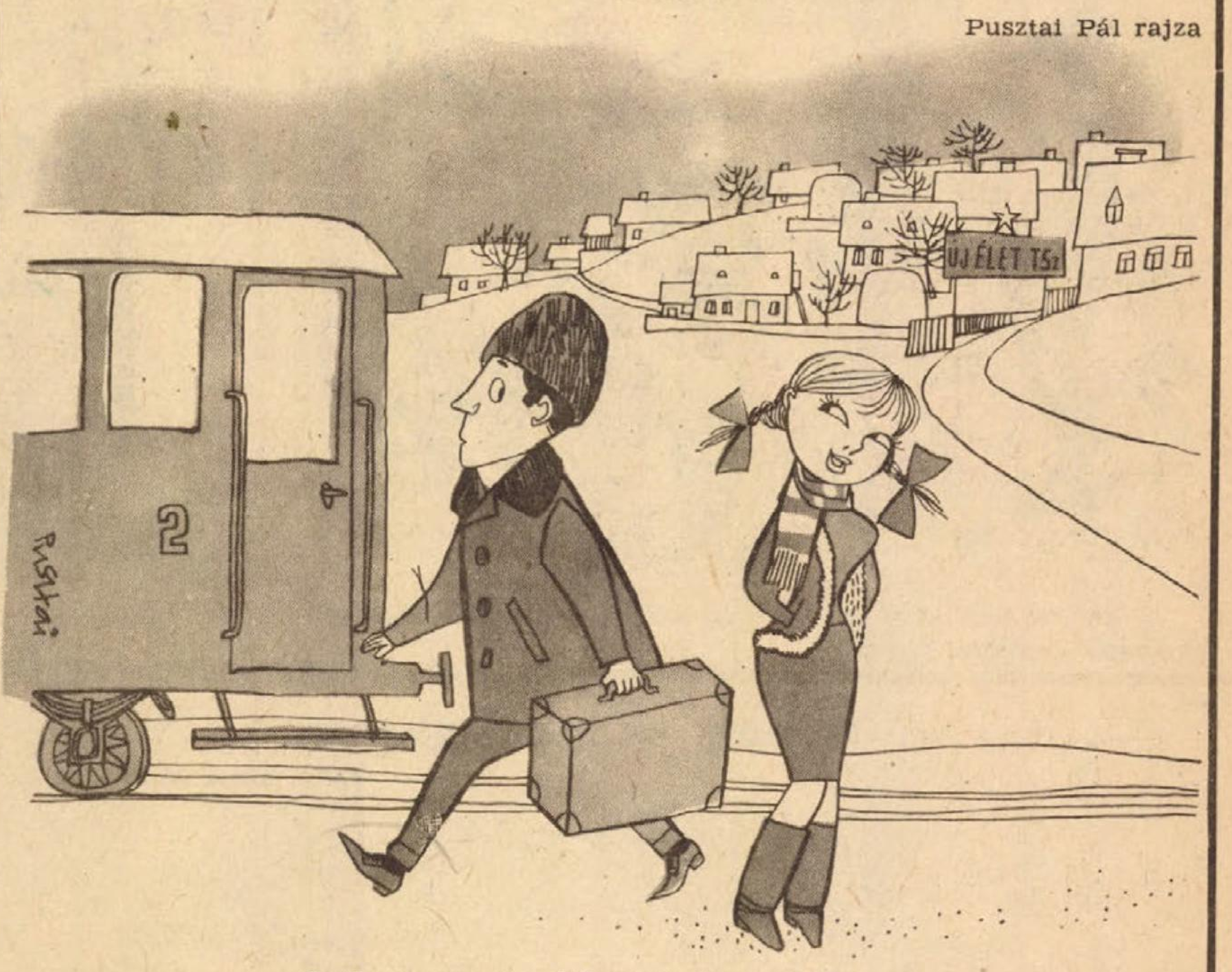
2
Pusztai
ÚJ ÉLET TSz

– Pedig most már előleget is kaphatnál . . .

Minőségi ellenőrzés

Takács Zoltán rajza

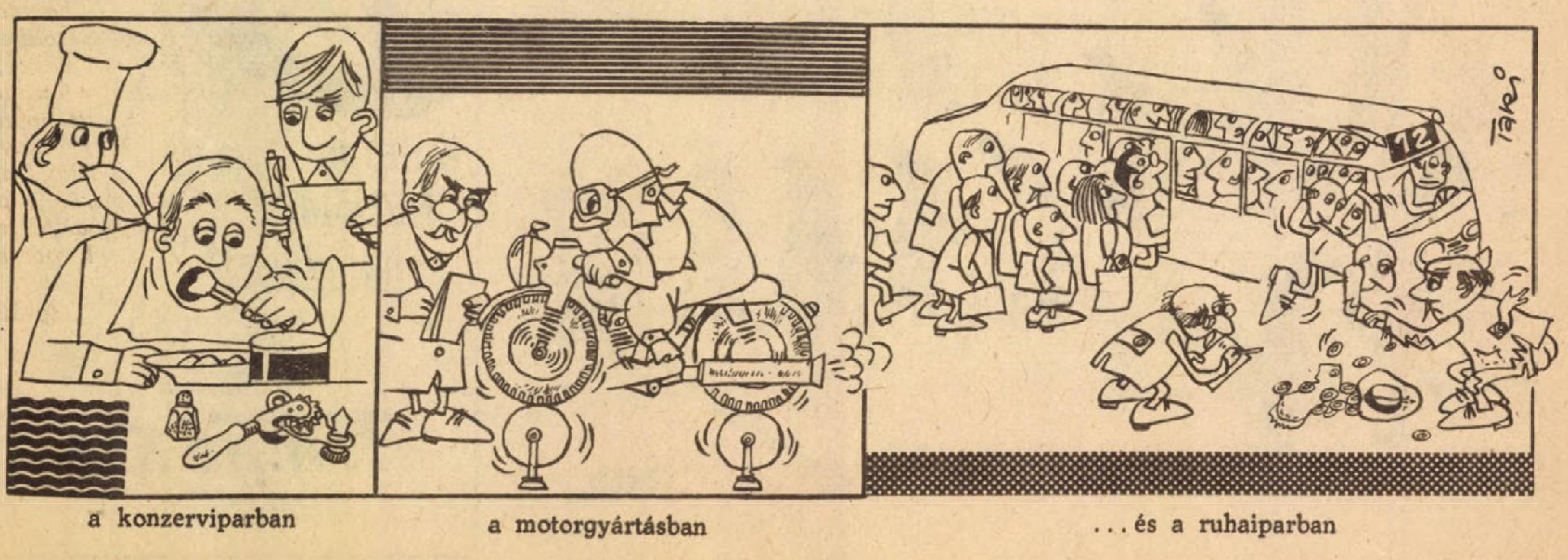

a konzerviparban

a motorgyártásban

. . . és a ruhaiparban

Izgalom az eszpresszóban

Toncz Tibor rajza

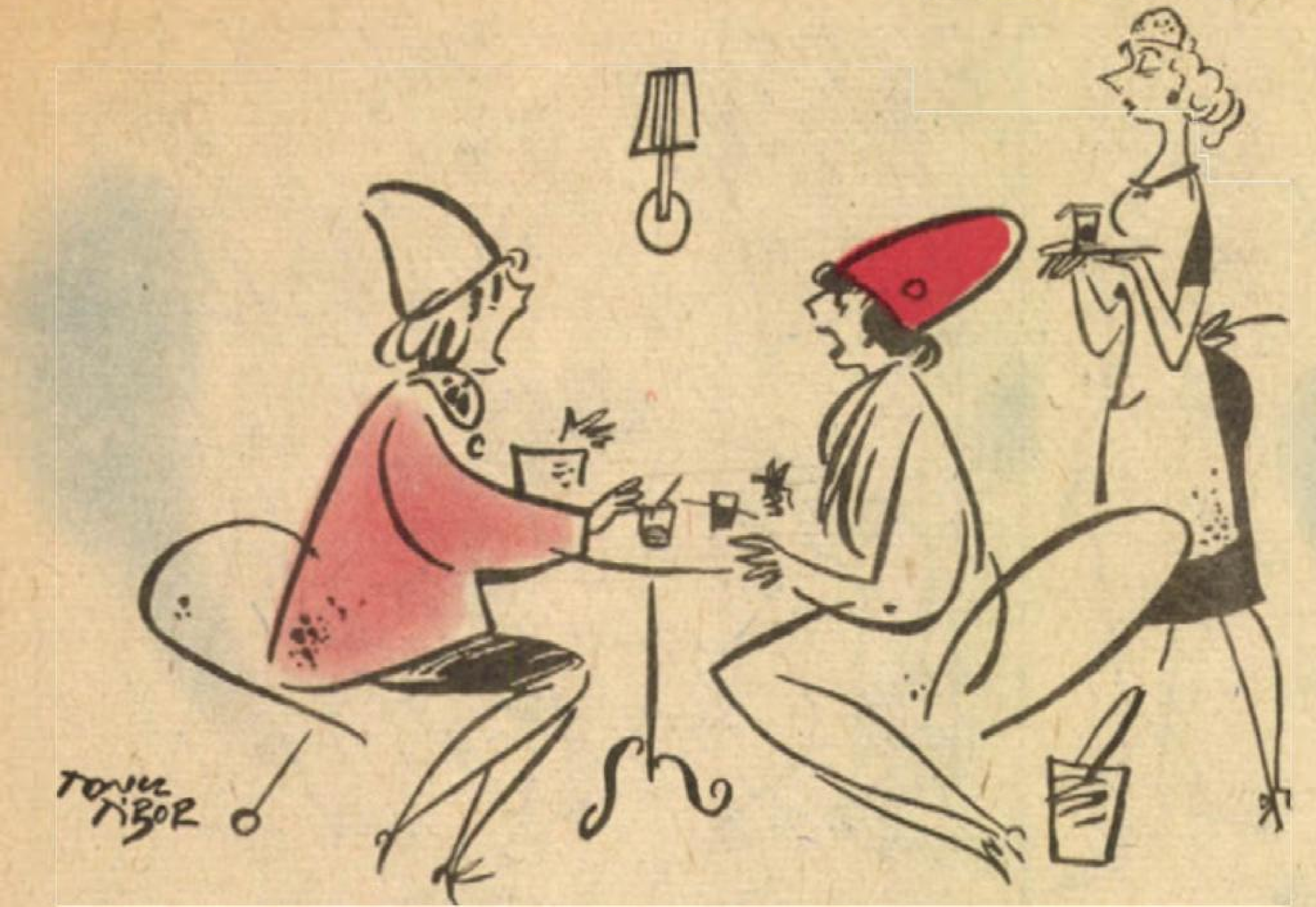

– Na, és mit szólsz a laoszi válsághoz?

Újítás

Schwott Lajos rajza

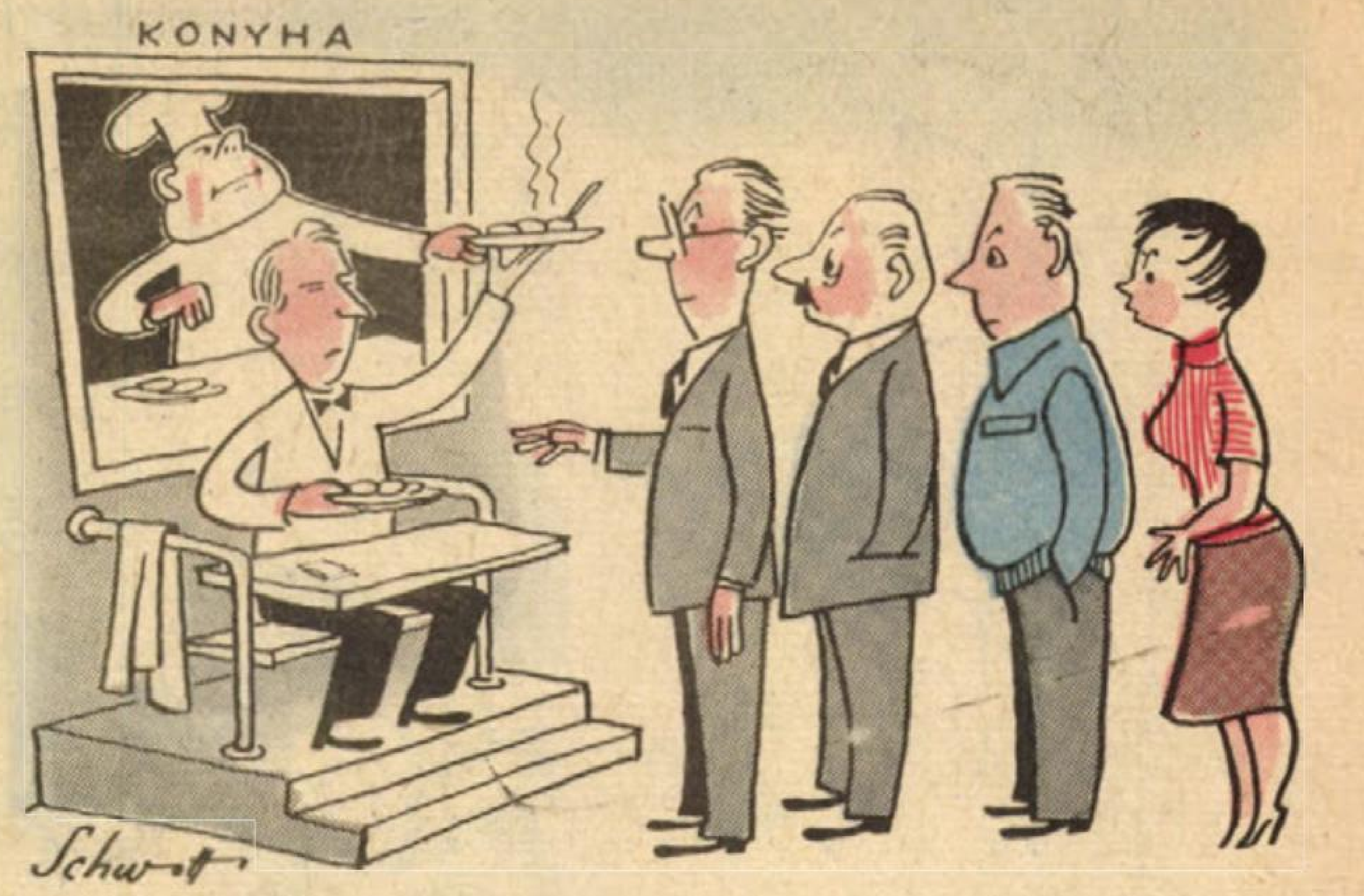

Ülőkalauz után – ülőpincér . . .

Háry János legújabb meséje

Szegő Gizi rajza

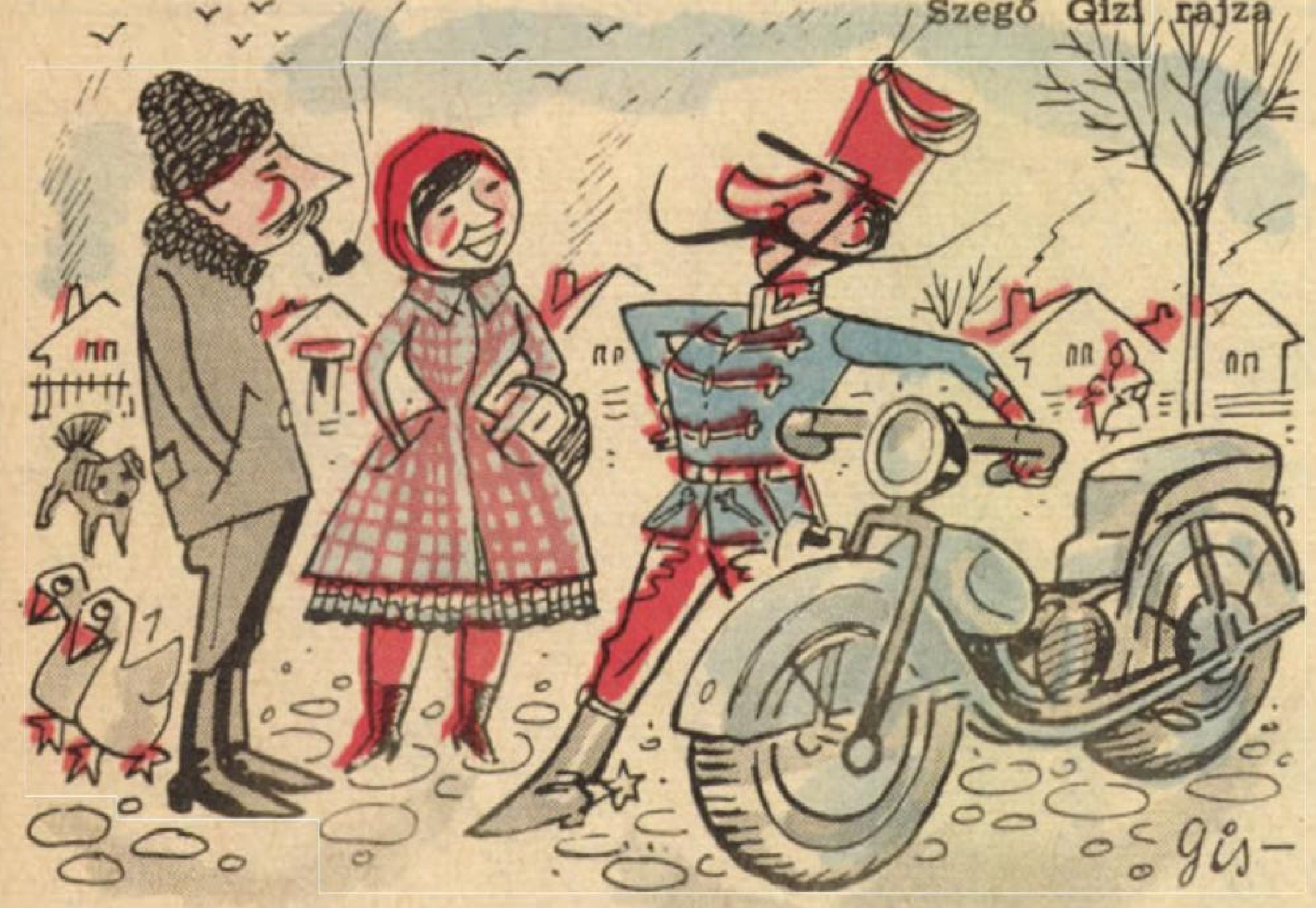

– Öt éve van ez a jó kis motorom, és eddig még mindig kaptam alkatrészt hozzá . . .

Disznóölés idején

Hegedűs István rajza

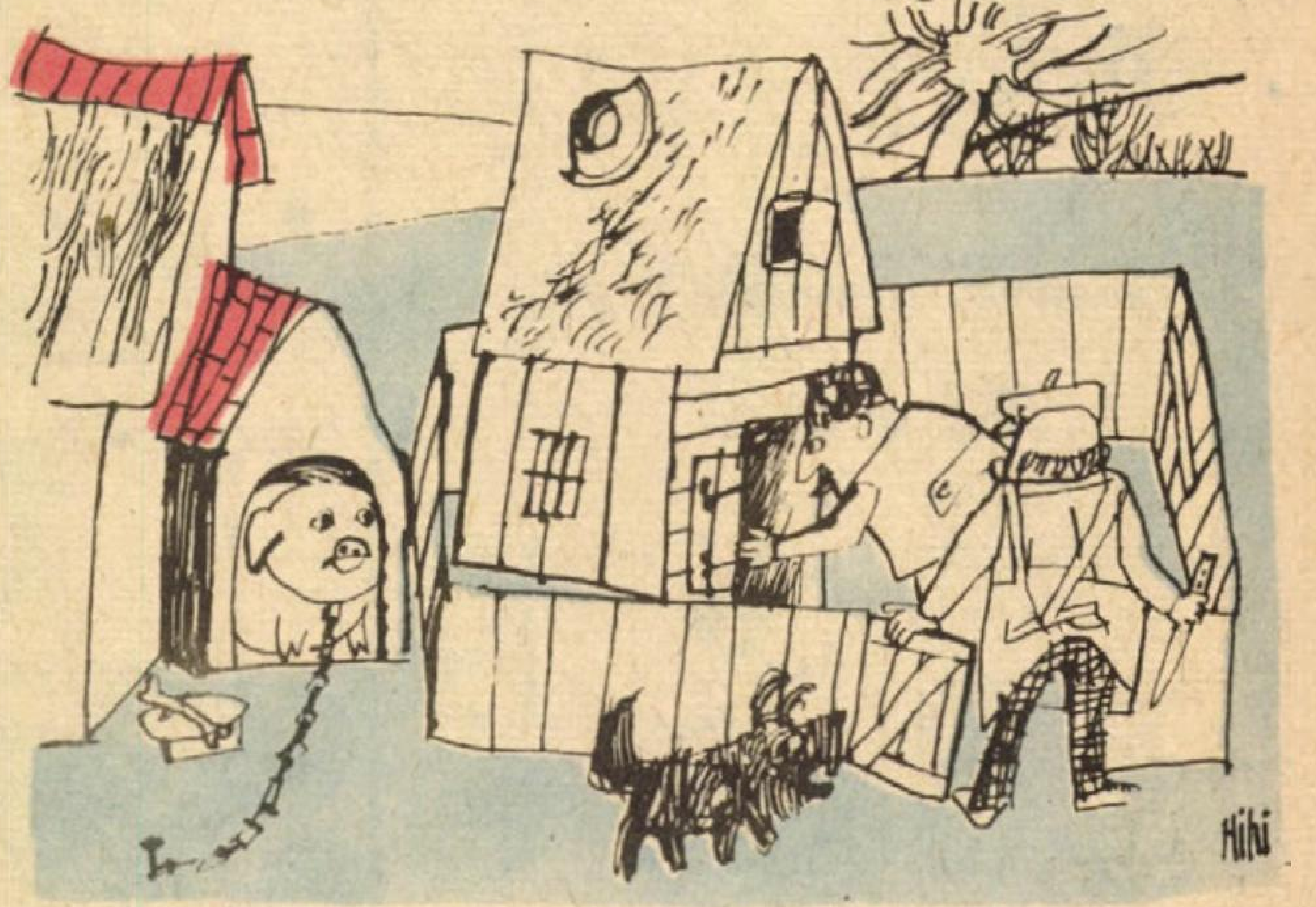

Rejtekhely

Fogadás — piknik-alapon

Toncz Tibor rajza

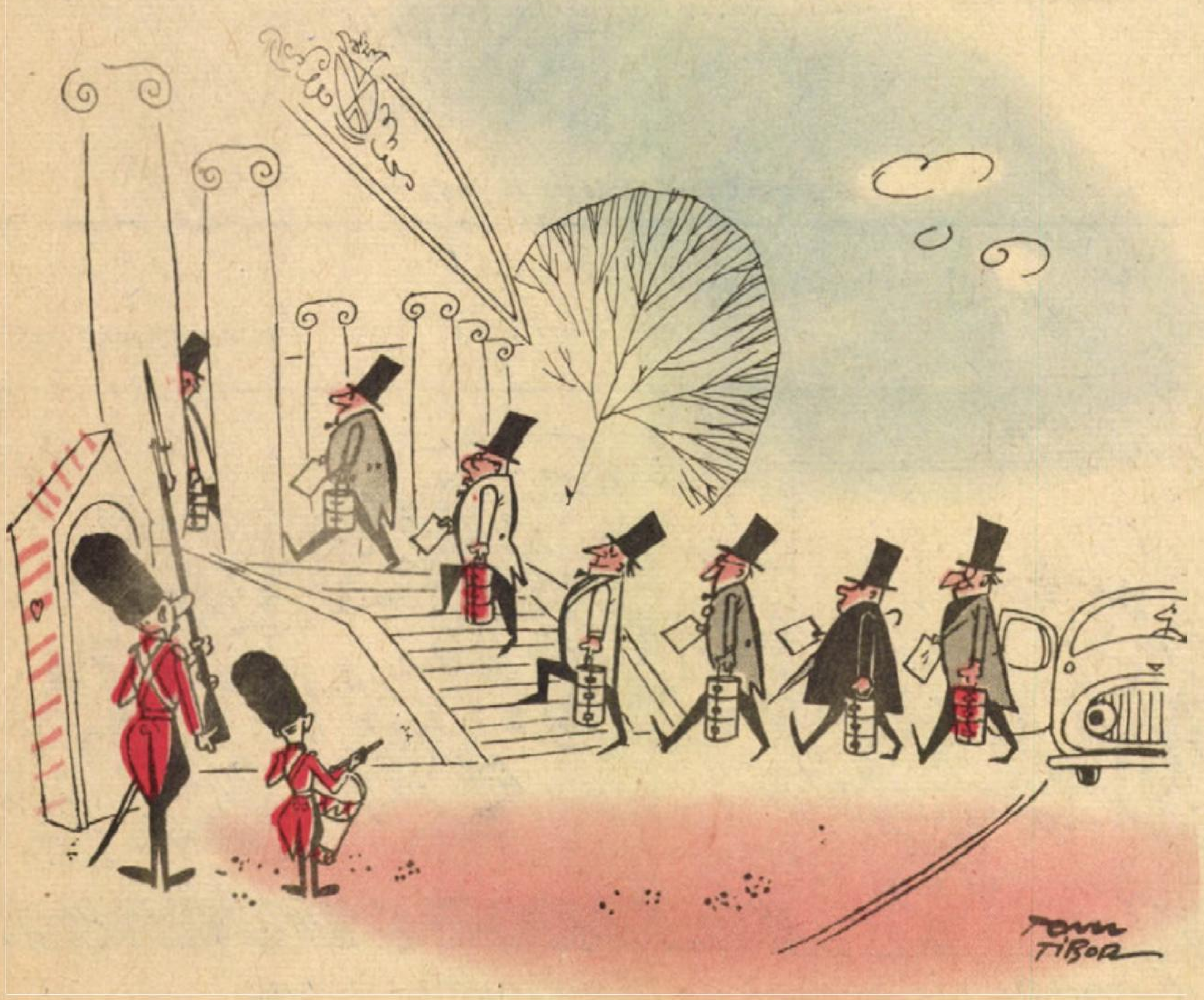

E heti hirdetésünk

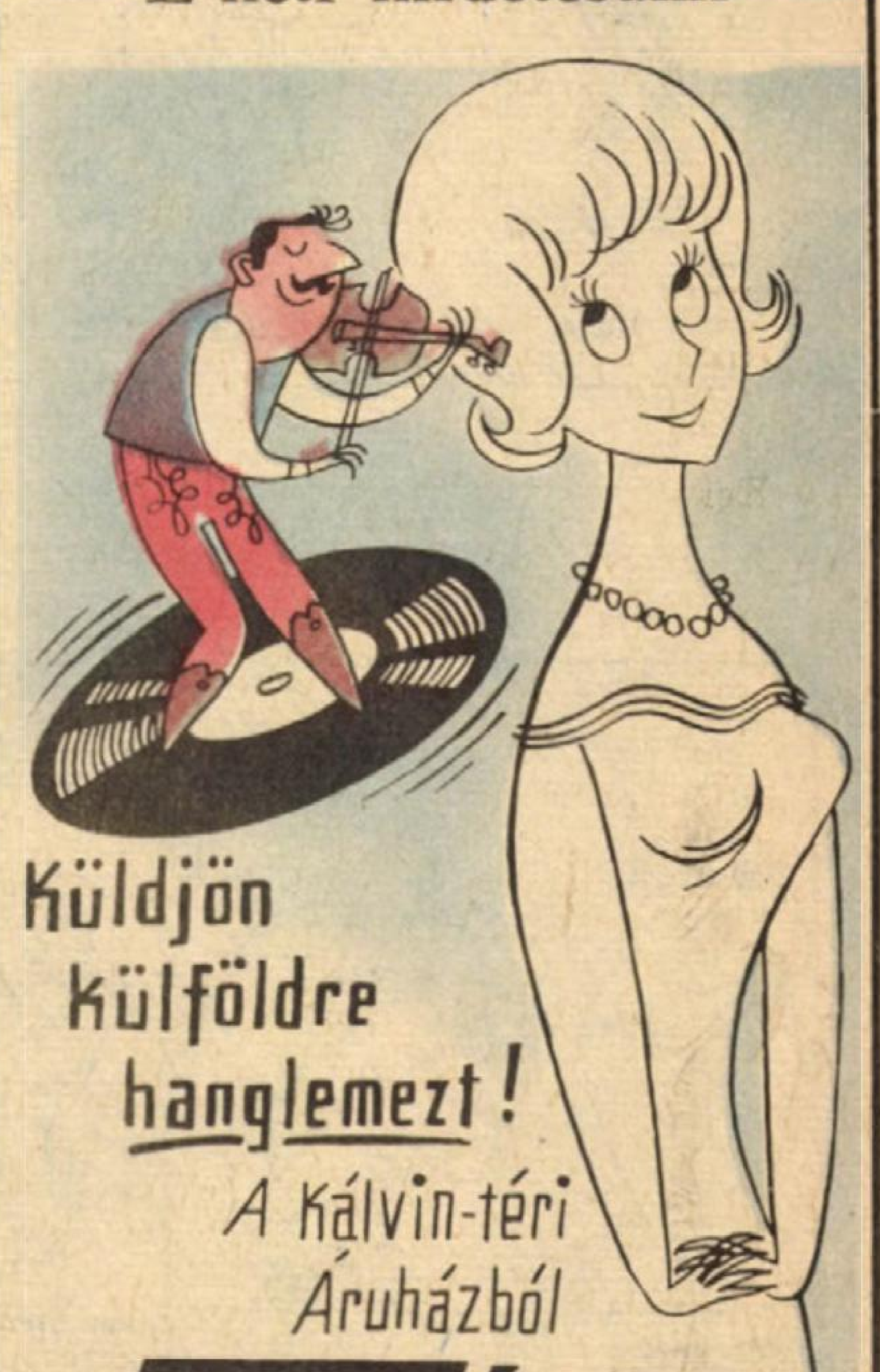
Küldjön
külföldre
hanglemezt!
A Kálvin-téri
Áruházból
a Tempó K.Sz.
továbbítja

Fokozódik a harc a nyugati piacokért

Szegő Gizi rajza

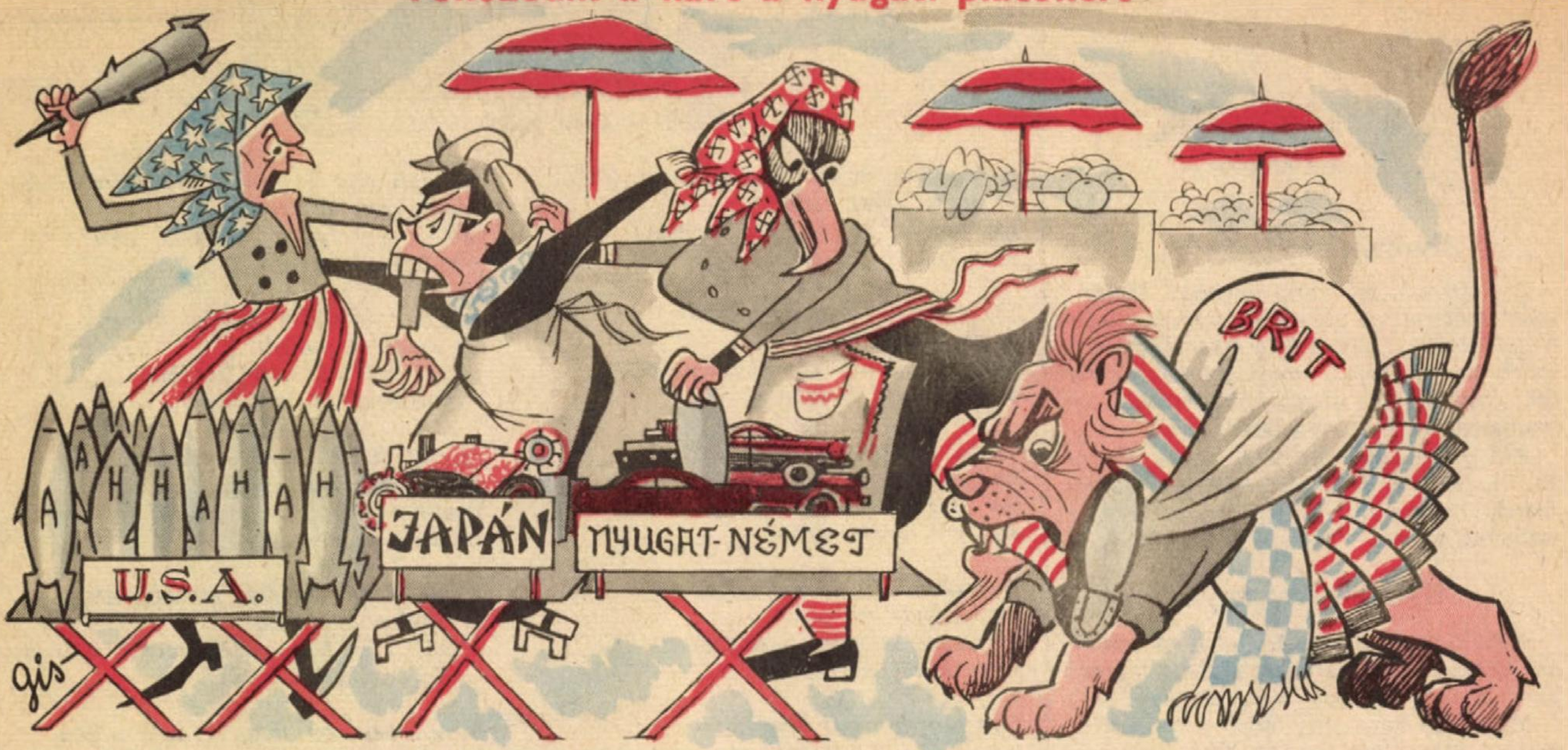
A
H
H
A
H
A
H
U.S.A.
JAPÁN
NYUGAT-NÉMET
BRIT

Amerikai rakétaüzlet

Vasvári Anna rajza

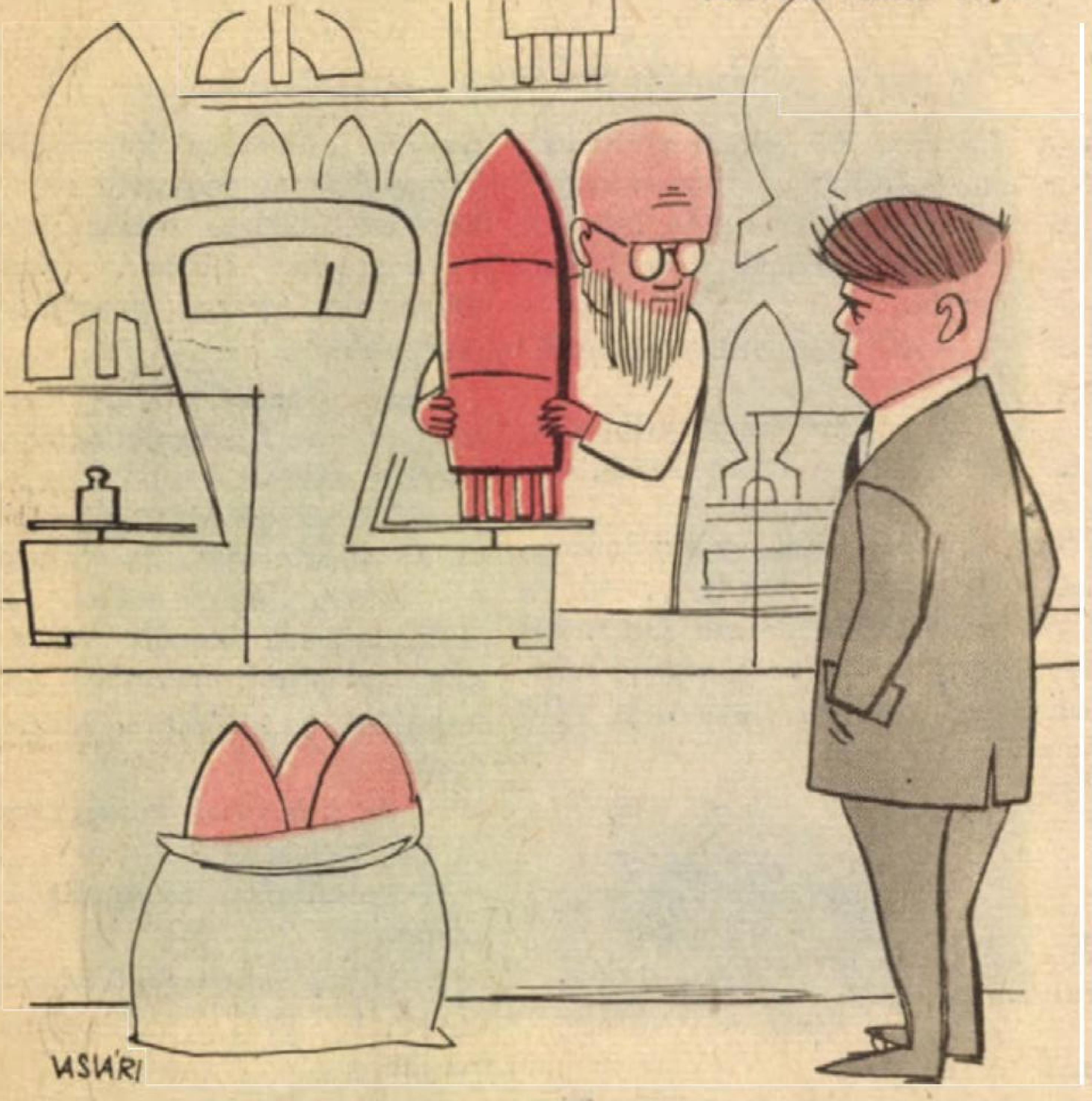

Kennedy: Nem lehetne egy pár tonnával több?

Irigység

Mészáros András rajza

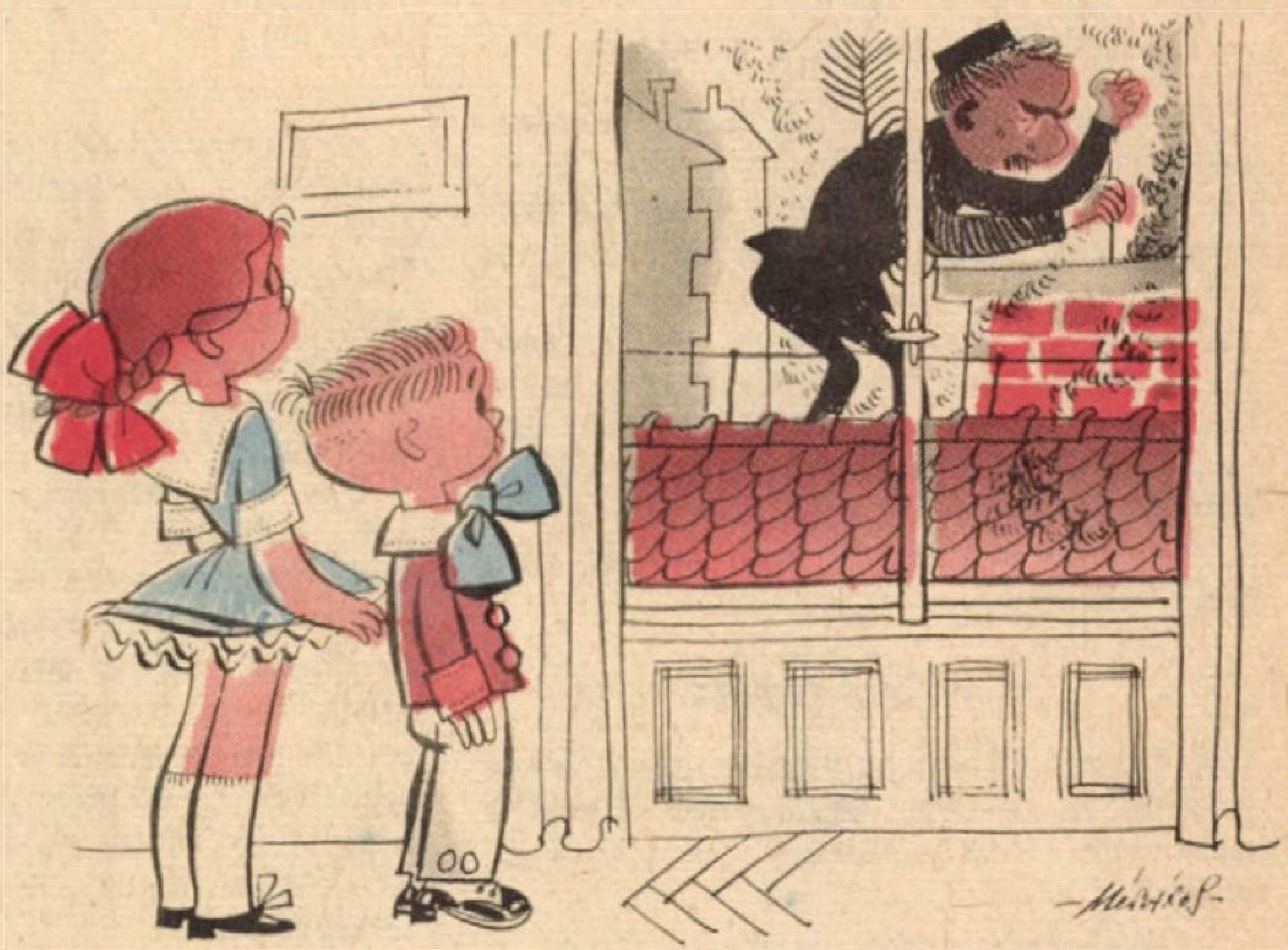

Esti iskola

Balázs-Piri Balázs rajza

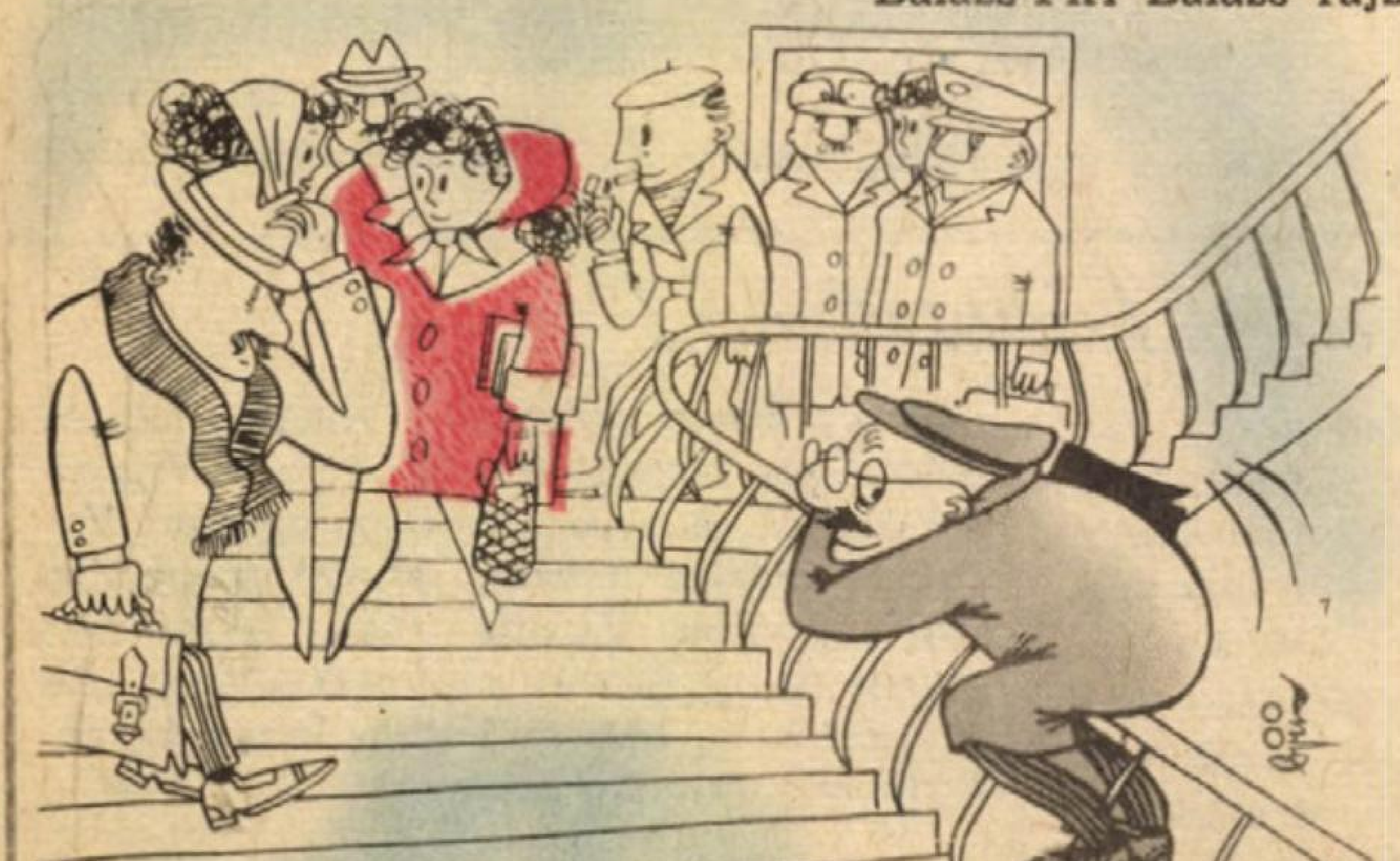

A kultúra rejtélyei

Szegő Gizi rajza

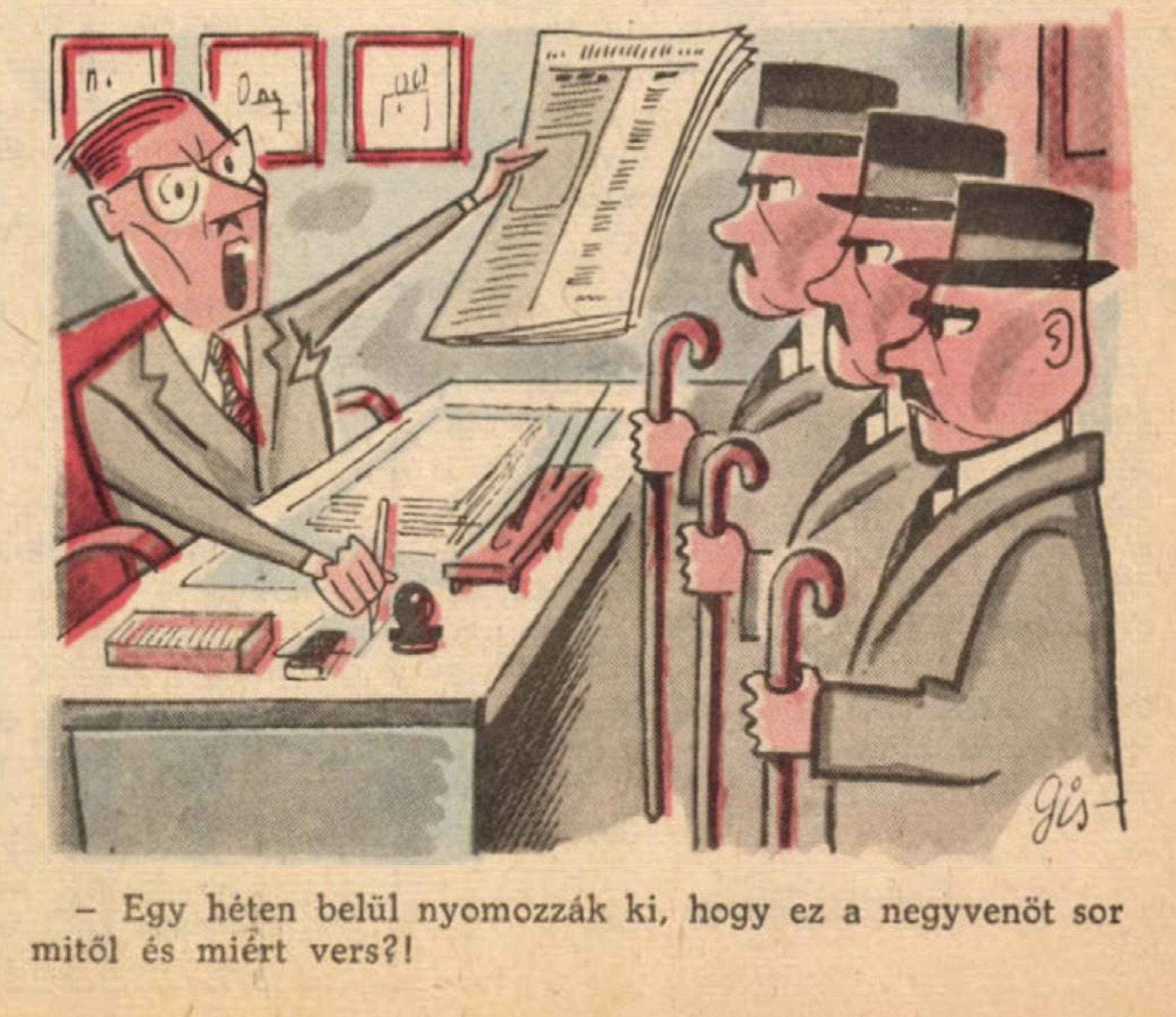

– Egy héten belül nyomozzák ki, hogy ez a negyvenöt sor mitől és miért vers?!

EZT olvastuk

Biológiai felfedezés

A Népszava romániai régészeti kutatásokat ismertetve, abban látja az ásatások nagy értékét, hogy a föld rétegeiben legalább tíz civilizáció maradványát tárták fel, „ami az élet megszakítás nélküli folyamatosságáról tanúskodik”.

Aki mindeddig abban a hitben ringatózott, hogy a földi élet nem volt folyamatos, hanem hol kihalt, hol meg újra született, az most vakarhatja a füle tövét!

Különös kocsonya

A Nők Lapja háztartási tanácsai között azt ajánlja, hogy „a kocsonyalébe feketebors mellett főzzünk bele tárkányt is”.

Mivel Tárkány egy község neve Komárom megyében, az így elkészített kocsonyának csakugyan igen jellegzetes ize lesz majd. Alighanem a *tárkony* nevezetű fűszert ajánlja a község helyett a cikkíró.

Jóból is megárt a sok!

Az Ország Világ képet közölt a Nyugat-Berlinben megrendezett „Miss Pulóver 1961” versenyről, amelyet egy 24 éves leány nyert meg, aki „108 centiméteres átmérővel rendelkezik”.

Óvatos becslések szerint 108 centiméteres átmérő mellett a kisasszony mellbősége 3 méter 39 centiméter körül jár, mely valóban ámulatra méltó külalak! Begyes kis győztes lehet Miss Pulóver, ha valóban átmérőről volt szó és nem mellbőségről . . .

Kolumbus tojása

A Magyar Nemzet arról tudósít, hogy megnyílt a főváros legnagyobb divatáru szaküzlete, s ezt a meglepő hírt adja az üzletről:

> „A bolt árusítási módszere is újszerű: a vevő helyben fizeti és kapja meg a választott cikket.”

Ez aztán újítás a javából!

Állatmese

A televízió vasárnapi élő újságjában az előadó az afrikai Tanganyikában élő tigrisekről beszélt. Afrikában tigris kizárólag a kairói állatkertben fordul elő, rács mögött. A tigris pont olyan jellegzetes lakója a fekete földrésznek, mint a cápa a Hármashatár-hegynek.

Csalafinta fotó

A Nők Lapja riportsorozatában egy fényképet fedeztünk fel, melyen egy táncoló pár lábai látszanak, lábuk előtt a földön egy „Mambó” magnetofon van. A kép több kérdést vetett fel. Miért teszik a táncolók a földre a magnetofont, lábuk alá? Ha már odateszik, miért nem kapcsolják be a magnetofont a villanyba? A készülék zsinórja ugyanis a készülék hátából nincs elővéve. Mire táncolnak a táncolók?

Dr. Árgus

HA KÖLTÖZIK A VÁLLALAT

HA KÖLTÖZIK A VÁLLALAT

– Pesti dolgozó dala –

A régi helyen jól megvoltunk,
de mert időnk halad,
így tegnap mégis hurcolkodtunk : : :
nem én, a vállalat.

Ezért tehát e méla percben
azoktól búcsúzom,
akikkel mindig együtt mentem
a kék hetes buszon.

Velük utaztam évek óta,
ha esett vagy ha fútt,
ha reggel nyolcra járt az óra,
egy volt a cél, az út.

Búcsúzom tőled ismeretlen
kis, szende szőkeség,
ki társait a nagy tömegben
könyökkel verte szét.

Egy másik nő a férj fülébe
csicsergett szüntelen
és három év alatt a férje
csak egyszer szólt: – Igen!

És volt egy – ejnye, elmondom hát –
csinos, de büszke nő,
sosem mosolygott, mert az orrát
oly fennen hordta ő.

Egyszer leszállni készült éppen,
de mégis ottragadt,
mivel egy háló volt kezében
s gombomban fennakadt.

Együtt kellett tehát leszállni,
nem haboztunk sokat,
ilyenkor mit lehet csinálni?
Levágta gombomat!

A hetes másnap már mosolygott;
s mindig, azóta is,
mikor egy hang rám annyit mondott:
– Ez volt a kis hamis!

Most búcsúzom hát : : : arra várva,
hogy ki lát szivesen
a kék hetes után a sárga
negyvenkilencesen?

Lovászy Márton

Bújjon elő, Mama!

A húszas évek végén a verebek is csiripelték Pesten, hogy Vass József kalocsai nagyprépostot, népjóléti minisztert, gyöngéd szálak fűzik Biller Irénhez, a közismert operettprimadonnához.

Egy este hatalmas luxusautó robogott fel a Lánchíd pesti hídfőjére. Közvetlenül a hídfő torkolatánál majdnem elütött egy járókelőt. Fütty harsant – egy rendőr megállította a tiltott sebességgel, életveszélyesen közlekedő autót. A rendőr a soförhöz lépett, és a betétlapot kérte.

Ebben a pillanatban kiugrott az autóból Biller Irén, a rendőr elé penderült, és így szólt:

– Ismer engem, biztos úr? Biller Irén vagyok. Én vállalom a felelősséget.

– Ismerem a művésznőt – felelte a rend őre. – De a szabály az szabály. A betétlapot elveszem, a soförť felírom.

A primadonna csicsergett, a rendőr erősködött, s közben bepillantott a csukott kocsiba. Bő fekete szoknyák harangjából előbukkanva egy pár fűzőscipős láb dobogott idegesen a kocsipadlón.

– Ki van még az autóban?

Az operettdíva pillanatig tétovázott. Aztán kivágta:

– A mamám!

– Na, bújjon elő, mama! mordult a kandi rendőr a láthatatlan utasra. De megfagyott benne a szó s minden további eljárásra való

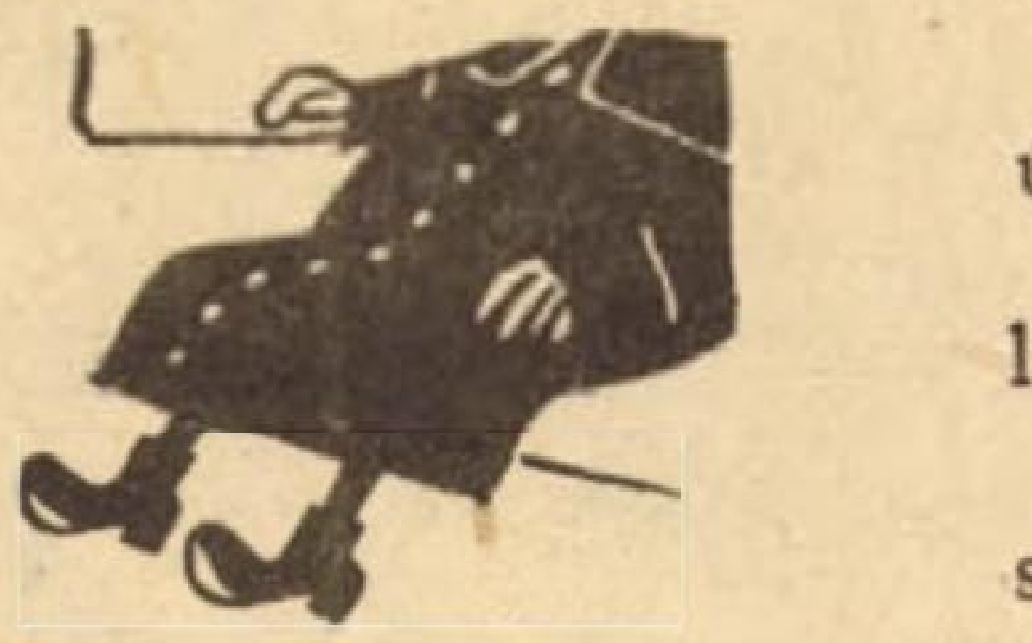

hajlam, mikor az ülésről a „mama” helyett a kövér, reverendás népjóléti miniszter kászolódott elő.

*

A történetnek folytatása is van.

Néhány nap múlva valamelyik ellenzéki képviselő interpellációt jegyzett be a képviselőházban a népjóléti miniszterhez kínos visszaélések és vaskos panamák tárgyában.

Vass József, hogy ne kelljen az interpellációra szóban választ adnia, a képviselő beszéde alatt elhagyta az üléstermet, és mikor az interpelláció végén a válaszadásra került volna sor, az elnök szájából elhangzott a szokásos enunciáció:

– A népjóléti miniszter úr nincs jelen!

A baloldalon felzúgott a lárma.

– Hol a miniszter? Megszökött! Fél! Szégyellje magát!

És annak bizonyságául, hogy amit négy ember tud, azt mindenki tudja – a méltatlankodó képviselők csoportjából felharsant egy stentori hang:

– Na, bújjon elő, mama!

Békés István
anekdotáskönyvéből

Kedves Ludas Matyi!

Az ez évi 5. számban megjelent „Varula” című cikkükön nagyot kacagtam. Legutóbb a múlt században kacagtam ekkorát, amikor Jókai Mór írt rólam egy verset az „Üstökös” című élclapban.

A cikk szerzője azt állítja: azért került Varula János városházi számvevő a Vigadó homlokzatára – történelmi nagyjaink társaságába –, mert a Vigadó építésekor Varula fizette ki az építészeket, szobrászokat, művészeket.

Szükségesnek tartom kijelenteni, hogy nem városházi számvevő voltam, hanem Pest város első bírája, de nem a Vigadó építésekor, hanem 1687-ben, és nem Varula János a nevem, ahogy a cikkíró írta, és nem Varulla János a nevem, ahogy Alexy Károly szobrászművész írta a szobromra, hanem Vatula János Jakab. Különben minden stimmel.

Tisztelettel:
Vatula János Jakab
városbíró

Morfondírozások

Hát ez bizony gépdefekt. Persze, Mancika, ez nekem semmiség, egy perc alatt úgy megreparálom, mint a pinty. Csak tudnám, hogyan kell kinyitni ezt a nyavalyás motorháztetőt ...

* * *

— Furcsa ez a Wágner-opera. Hét órakor beültem. Három óra múlva előveszem az órám, mennyi is az idő, hát csak hét óra húsz perc!

* * *

Belenéztem a tükörbe. Hm ... Nem vagyok az esetem.

* * *

— Nem tagadom, igaz, tényleg mondtam neked akkor, hogy tűzönvízen át mindent megtennék érted. De nem ilyen zimankós téli időben!

* * *

Ez a lány olyan, mint egy baba. Ha hozzányúlnak, mindjárt azt mondja, hogy „mamaaaa!"

* * *

Ha valóban úgy nézek ki, mint ezen az útlevélképen, akkor sürgős kikapcsolódásra van szükségem.

(—)

Ludas Matyi megmagyarázza

Hogy kell értelmezni Kennedy beszédét az amerikai gazdasági viszonyokról?

Két munkanélküli találkozik New Yorkban:

– Hogy vagy?

– Boldog vagyok, hogy ezen az amerikai földön élhetek.

– Na és a megélhetés?

– Ha még megélhetésem is volna, direkt meg kellene bolondulni az örömtől.

Miért nézték el mostanáig Nyugat-Németországban az SS-tömeggyilkosok bűneit?

Nürnbergben egy ügyfél elmegy az ügyvédhez, aki kijelenti, hogy csak ártatlanokat hajlandó védeni a bíróságon.

– Én ártatlan vagyok – mondja az ügyfél –, de azzal vádolnak, hogy elloptam egy briliáns fülbevalót, egy platina karkötőt és egy aranyórát.

– És milyen biztosítékot tud nekem előre ideadni a honoráriumra?

– Egy briliáns fülbevalót, egy platina karkötőt és egy aranyórát.

– A védelmet vállalom.

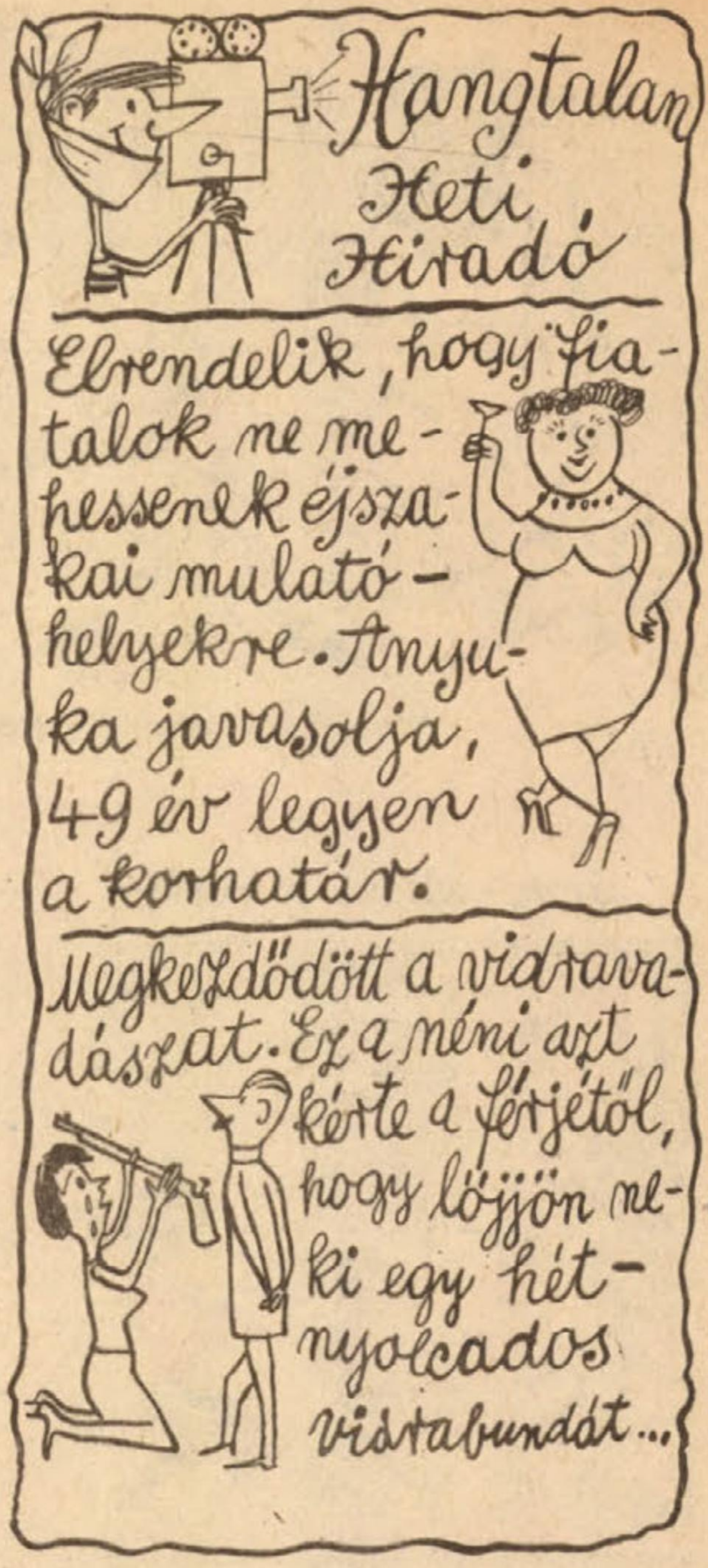
Hangtalan Heti Híradó
Elrendelik, hogy fiatalok ne mehessenek éjszakai mulatóhelyekre. Anyuka javasolja, 49 év legyen a korhatár.
Megkezdődött a vidravadászat. Ez a néni azt kérte a férjétől, hogy lőjjön neki egy hétnyolcados vidrabundát...

A titkok titka

Egy hetilapban a következő szerkesztői üzenetet olvastam: *„Kérését, sajnos, nem teljesíthetjük: a rádió a Szabó-család színészeinek nevét egyelőre nem kívánja nyilvánosságra hozni."*

Ez a szőrösszívűség élénk nemtetszést váltott ki belőlem. Persze, tudom miről van szó: növelni akarják a Szabó-család iránti amúgy is mérhetetlen érdeklődést — nem nevezik meg a szereplő színészeket, hadd törje a nyavalya a rádióhallgatót a kíváncsiságtól.

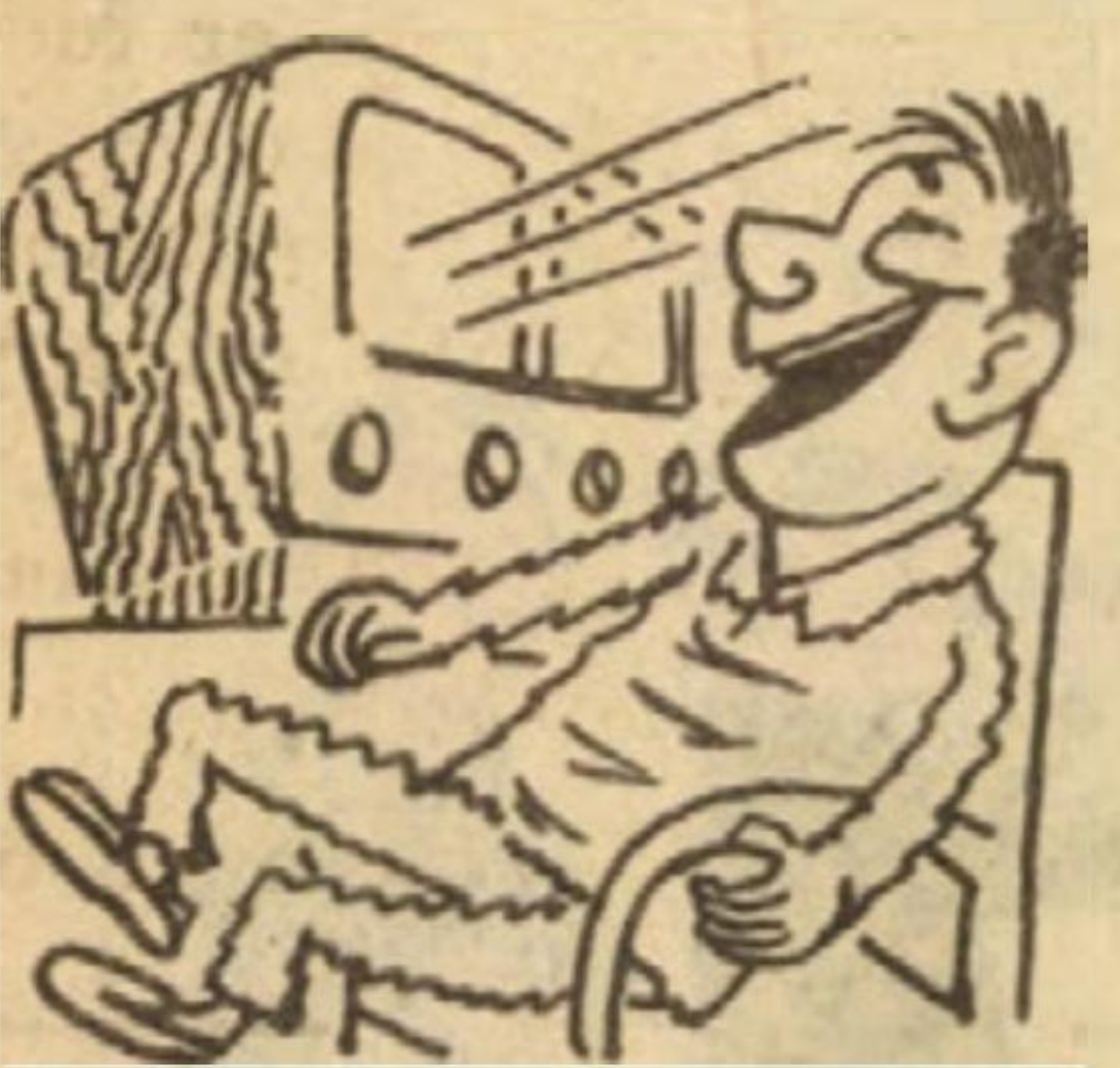

Miután én nem fogadtam titoktartást, hiszen csak névtelen rádióelőfizető vagyok, elhatároztam, hogy felvilágosítom az érdeklődőt. Nem venném a lelkemre, hogy ilyen egyszerű kérdésre ne kapjon választ valaki.

Kinyomoztam az illető nevét: Klopcsák Benő; kinyomoztam a hollétét, és este mentem el a lakására, hogy otthon találjam. Javában szólt nála a rádió, vérfagyasztónak mondható drámát közvetítettek a stúdióból, valami ősi mitologikus történetet, egy istenlányról és földi szerelmeséről. A fiú megunja az istenlányt, neki ebből elég — mondja —, hazamegy a Földre, földi menyasszonyához. Az istenlány mérhetetlen haragjában ráveszi apját, az isten bácsit, meg anyját, az isten nénit, hogy küldjenek gyilkos szörnyeket a fiú után, ne érjen haza, dögöljön meg, ne legyen másé, ha az övé nem lehet. S következnek a szörnyűségek, és az egészet irgalmatlanul hosszú versekben mondták a szereplők.

Mondom, ez a megrendítő dráma ment a rádióban, és Klopcsák — akivel nem közölték a Szabó-család színészeinek a nevét — akkorákat nevetett a vérbeforduló drámán, hogy nincs az a bohózat, amely ezt valaha is megérhette volna.

— De mi nevetni való van ezen? — tűnődtem, míg Klopcsák intett, hogy csak hallgassuk végig a darabot. — Az istenlány javában süvölti borzalmas átkait, hogy az ereimben megfagy a vér, ez meg itt mulat. Vagy talán a verseken mulat? ... Nagyon jól rímelnek a sorok, a legjobb alkotásokra emlékeztet, no de hát, ez sem röhögni való.

— Tetszik tudni, min röhögök? — jut végül szóhoz Klopcsák. — Most éppen isten bácsi veszekszik isten nénivel ... bruhahaha ...

— No és?

— Hát nem tetszik hallani: ez a Szabó bácsi és a Szabó néni, a lány meg, a Szabó lány ... bruhahaha. Az ember úgy megszokta őket, és most megint együtt vannak, mint istencsalád, és az öreg isten éppen úgy beszél, mint Szabó bácsi, az isten néni meg épp úgy sápítozik, mint mikor a Szabó nénit adja, és most éppen azon röhögök ... bruhahaha ... hogy egyszer megsütötte a büdös húst, mert sajnálta kidobni.

— De ember! Nem hallja? Éppen most keltik életre a szörnyek szörnyét!

— Hát ezen nevetek: a Szabó bácsi, mint isten! ...

S végignevette a drámát, amelynek elhangzása után

a szerepüket is megnevezve *sorra bemondták a szereplő színészek nevét.* Klopcsák ezen is kacagott, aztán megkérdezte:

— Egyébként, miért tetszett feljönni hozzám?

— Már tárgytalan — feleltem kedvetlenül.

Magyar Tibor

Sürgős telefon

Toncz Tibor rajza

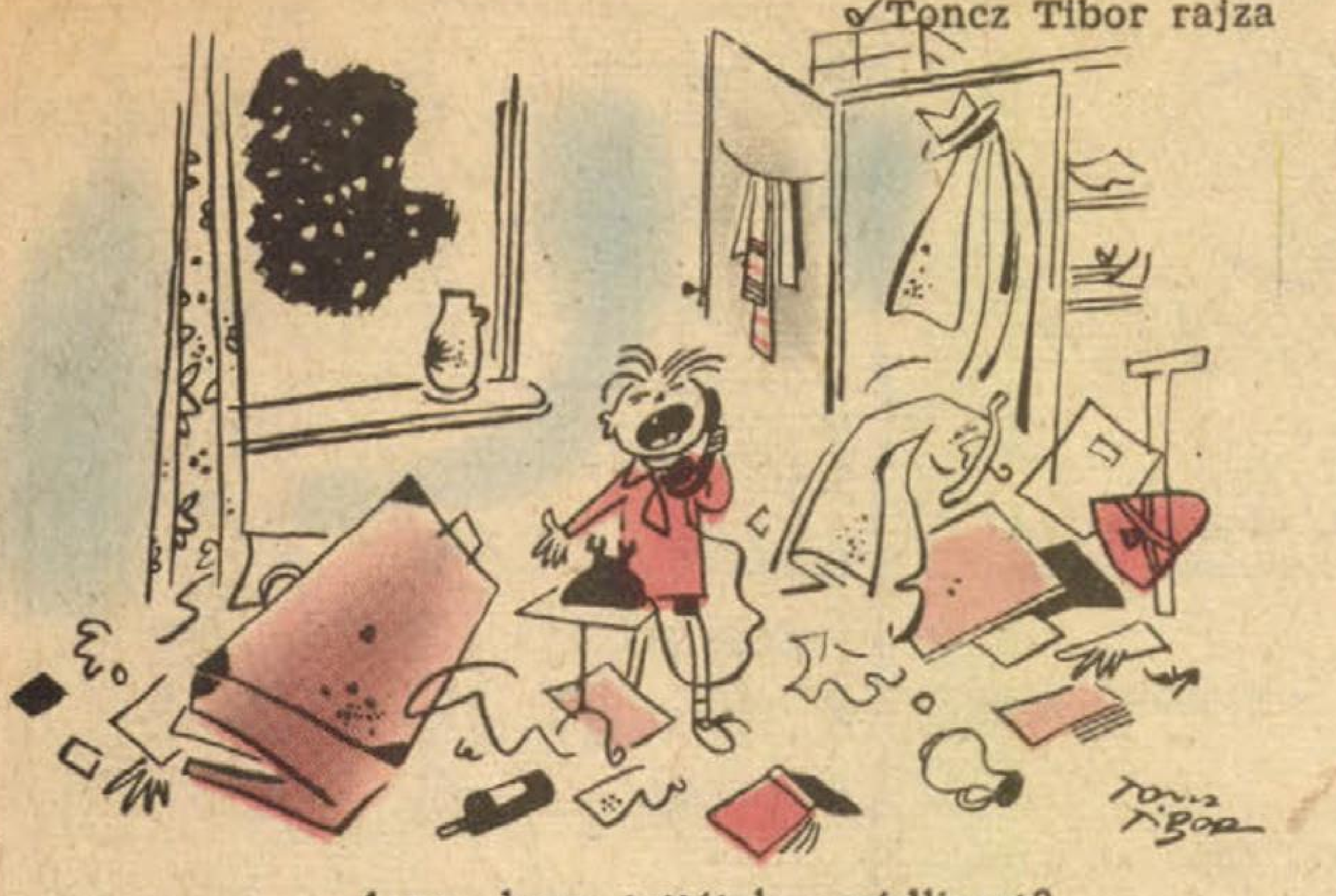

– Anyu, hova tettétek a ródlimat?

Bárcsak vicc lenne!

Takács Zoltán rajza

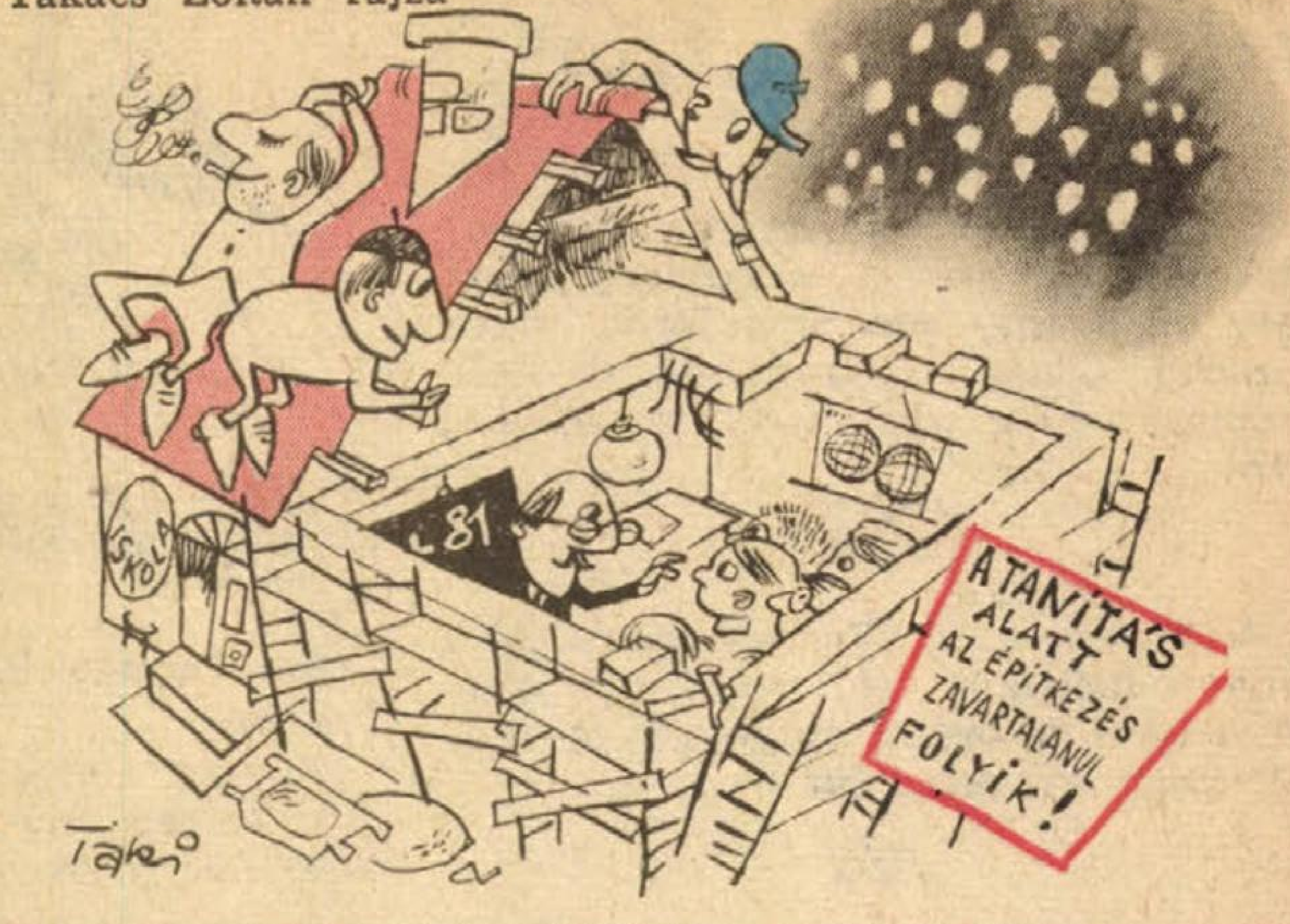
ISKOL
c 81
A TANÍTÁS ALATT AZ ÉPÍTKEZÉS ZAVARTALANUL FOLYIK!

Szürrealista alkotás

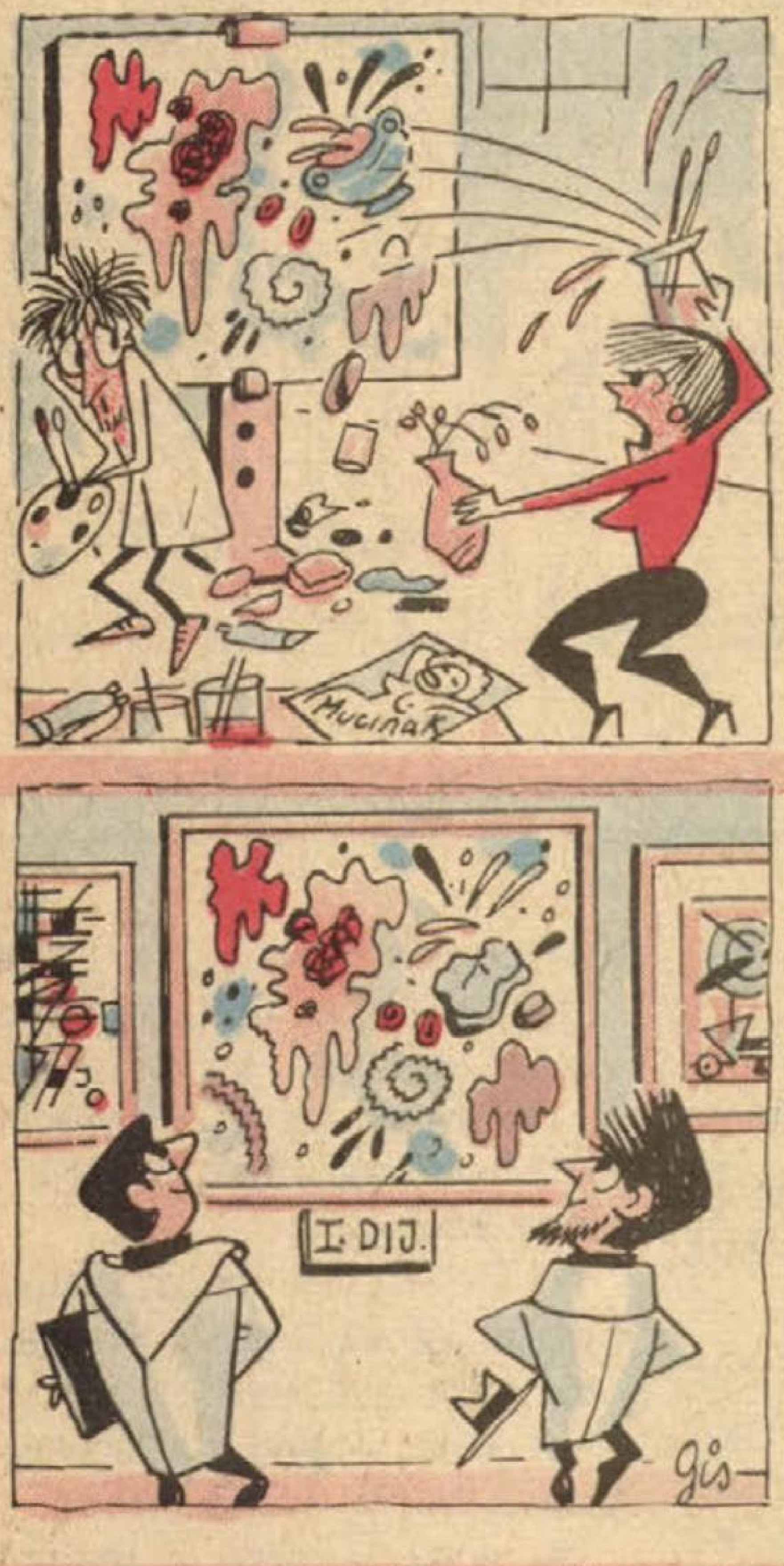
Mucinak
I. DÍJ.

Honvágy

Balázs-Piri Balázs rajza

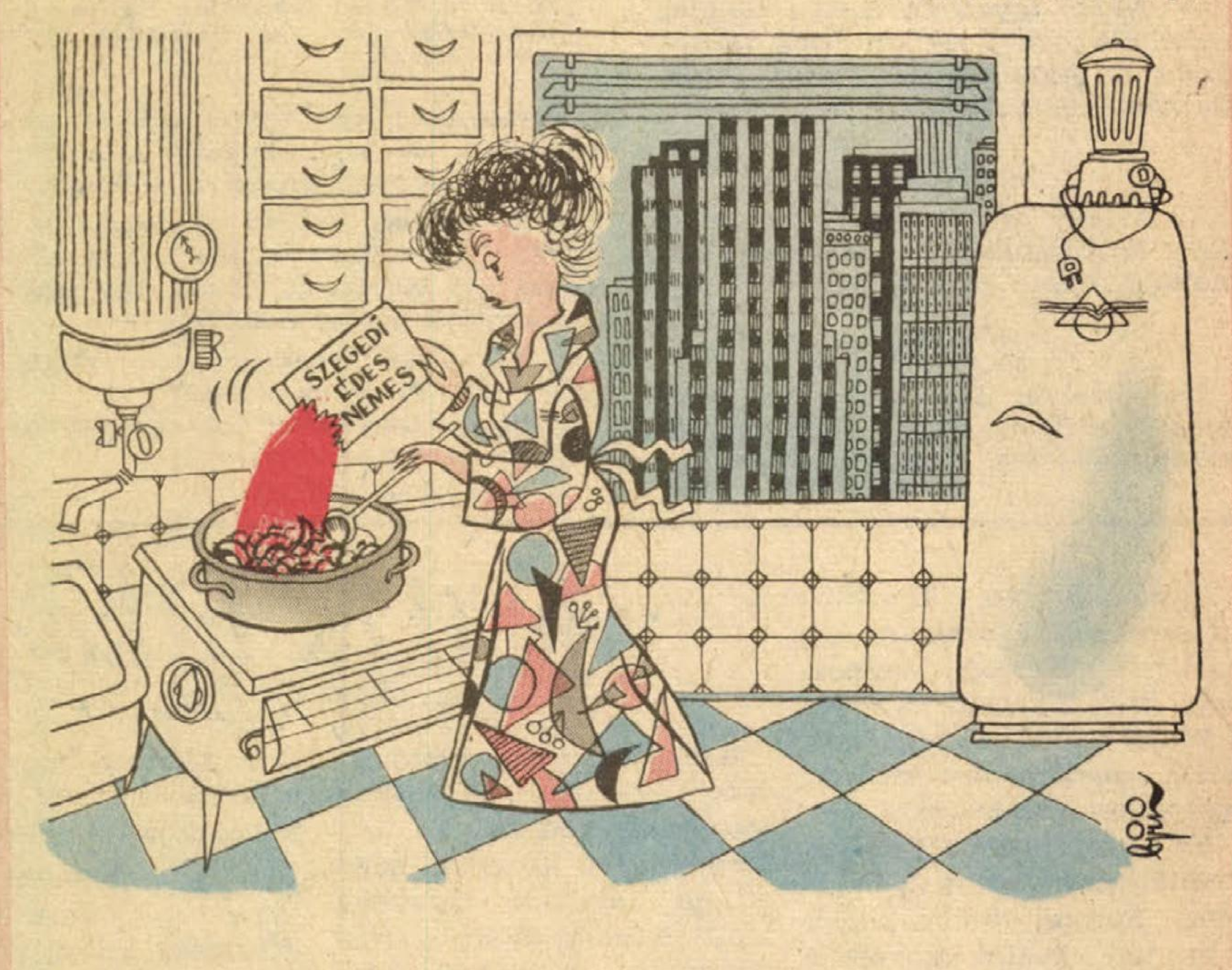
SZEGEDI ÉDES NEMES

Mit tehetünk az üzemi biztonság érdekében?

Schwott Lajos rajza

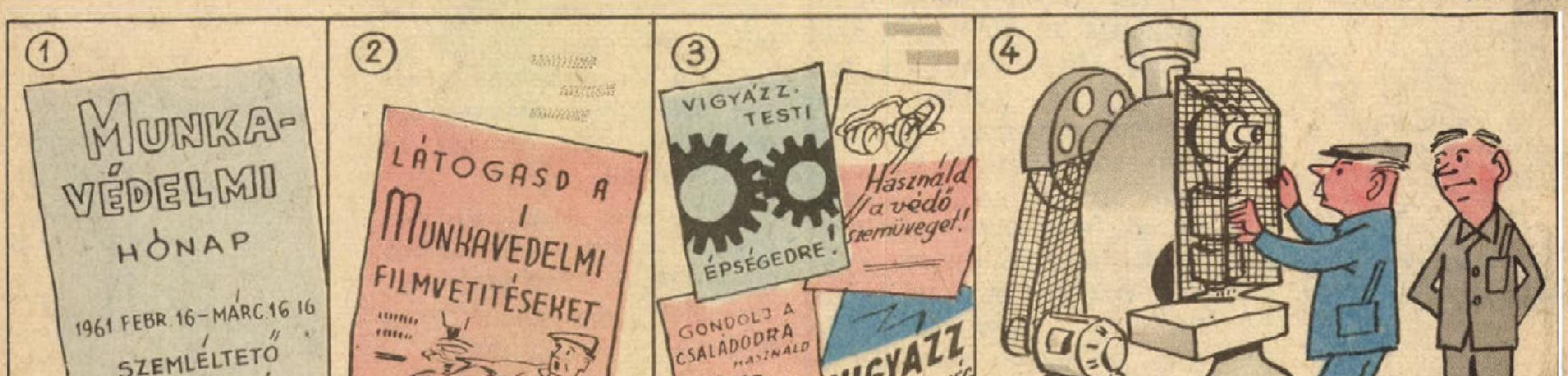
①
MUNKAVÉDELMI HÓNAP
1961 FEBR. 16–MÁRC. 16
SZEMLÉLTETŐ KIÁLLÍTÁS
②
LÁTOGASD A MUNKAVÉDELMI FILMVETÍTÉSEKET
1961
③
VIGYÁZZ TESTI ÉPSÉGEDRE!
Használd a védő szemüveget!
GONDOLJ A CSALÁDODRA HASZNÁLD A VÉDŐ RÁCSOT
VIGYÁZZ NAGYFESZÜLTSÉG
④

Ezt . . . ezt . . . még ezt . . . – Mi az, még a védőrácsot is felszereli? Nem túlzás ez?

LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Tabi László. — Szerkesztő: Földes György. — Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor.
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat. — Felelős kiadó: Csollány Ferenc. — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, 142—220. — 61.0611 — Kossuth Nyomda, Budapest, V., Alkotmány utca 3. — Felelős vezető: Lengyel Lajos igazgató. — Terjeszti a Posta Központi Hírlap Iroda 180—850.